

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/1111

af 25. juni 2019

om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om internationale børnebortførelser

(omarbejdning)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 81, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 15. april 2014 vedtog Kommissionen en rapport om anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 ⁽³⁾. Rapporten konkluderede, at forordning (EF) nr. 2201/2003 er et velfungerende instrument, som har medført store fordele for borgerne, men at de eksisterende regler kan forbedres. Der skal foretages en række ændringer af nævnte forordning. Nævnte forordning bør af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) Denne forordning fastsætter ensartede kompetenceregler for skilsmisse, separation og annullation af ægteskab samt for internationale tvister om forældreansvar. Den letter afgørelser samt officielt bekræftede dokumenters og visse aftalers bevægelighed i Unionen ved at fastsætte bestemmelser for deres anerkendelse og fuldbyrdelse i andre medlemsstater. Denne forordning præciserer desuden barnets ret til at få mulighed for at udtrykke sine synspunkter i sager, som vedrører barnet, og indeholder også bestemmelser, der supplerer Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civile retlige virkninger af internationale børnebortførelser (»Haagerkonventionen af 1980«), i forbindelser mellem medlemsstaterne. Denne forordning bør derfor bidrage til at styrke retssikkerheden og øge fleksibiliteten for at sikre, at adgangen til retssager forbedres, og for at sikre, at sådanne sager gøres mere effektive.

⁽¹⁾ Udtalelse af 18.1.2018 (EUT C 458 af 19.12.2018, s. 499) og udtalelse af 14.3.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Udtalelse af 26.1.2017 (EUT C 125 af 21.4.2017, s. 46).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT L 338 af 23.12.2003, s. 1).

- (3) Det er afgørende for Unionen, at den har et retligt område, der fungerer smidigt og korrekt, med respekt for medlemsstaternes forskellige retssystemer og traditioner. I den forbindelse bør den gensidige tillid til hverandres retssystemer fremmes yderligere. Unionen har sat sig som mål at skabe, bevare og udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor der er fri bevægelighed for personer og adgang til domstolsprøvelse. For at nå dette mål bør personers, navnlig børns, rettigheder i retsprocedurene styrkes med henblik på at lette samarbejdet mellem retlige og administrative myndigheder og fuldbyrdelsen af afgørelser i familieretlige spørgsmål med virkninger på tværs af grænser. Gensidig anerkendelse af afgørelser på det civilretlige område bør fremmes, adgangen til retlig prøvelse bør forenkles, og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes myndigheder bør forbedres.
- (4) Med henblik herpå skal Unionen bl.a. vedtage de foranstaltninger vedrørende samarbejde om civilretlige spørgsmål med virkninger på tværs af grænser, især hvis de er nødvendige for det indre markeds funktion. Begrebet »civilretlige spørgsmål« bør fortolkes selvstændigt i overensstemmelse med Den Europæiske Unions Domstols (»Domstolens«) faste retspraksis. Det bør anses for et selvstændigt begreb, som skal fortolkes under hensyn dels til denne forordnings mål og opbygning, dels til de almindelige principper, der kan udledes af de nationale retssystemer under ét. Begrebet »civilretlige spørgsmål« bør derfor fortolkes således, at det også kan omfatte foranstaltninger, der i henhold til en medlemsstats retssystem kan henhøre under offentlig ret. Det bør navnlig omfatte alle anmodninger, foranstaltninger eller afgørelser i sager vedrørende »forældreansvar« som defineret i denne forordning i overensstemmelse med dens mål.
- (5) Denne forordning finder anvendelse på »civilretlige spørgsmål«, hvilket omfatter civile retssager og de deraf følgende afgørelser samt officielt bekræftede dokumenter og visse udenretslige aftaler i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar. Desuden bør udtrykket »civilretlige spørgsmål« omfatte ansøgninger, foranstaltninger eller afgørelser samt officielt bekræftede dokumenter og visse udenretslige aftaler vedrørende tilbagegivelse af et barn i henhold til Haagerkonventionen af 1980, som ifølge Domstolens praksis og i overensstemmelse med artikel 19 i Haagerkonventionen af 1980 ikke er en realitetsafgørelse om noget forældremyndighedsspørgsmål men tæt forbundet hermed og behandles i visse af denne forordnings bestemmelser.
- (6) For at lette bevægeligheden for afgørelser samt officielt bekræftede dokumenter og visse aftaler i ægteskabssager og sager vedrørende forældreansvar er det nødvendigt og hensigtsmæssigt, at kompetencereglerne og reglerne om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser fastlægges i en bindende og umiddelbart gældende EU-retsakt.
- (7) For at sikre en ensartet behandling af alle børn bør denne forordning dække alle afgørelser om forældreansvar, herunder også foranstaltninger til beskyttelse af barnet, uanset om sådanne afgørelser træffes i forbindelse med ægteskabssager eller andre sager.
- (8) Da reglerne om forældreansvar ofte anvendes i forbindelse med ægteskabssager, er det imidlertid hensigtsmæssigt at have ét enkelt instrument for ægteskabssager og sager vedrørende forældreansvar.
- (9) For så vidt angår afgørelser vedrørende skilsmisse, separation eller annullation af ægteskab bør denne forordning kun vedrøre opløsningen af ægteskabelige forbindelser. Den bør ikke vedrøre spørgsmål såsom skilsmissegrunde og ægteskabets formueretlige virkninger eller andre accessoriske spørgsmål. Afgørelser om afslag på opløsning af ægteskabelige forbindelser bør ikke være omfattet af dens bestemmelser om anerkendelse.
- (10) For så vidt angår barnets formue bør denne forordning kun finde anvendelse på foranstaltninger til beskyttelse af barnet, nemlig foranstaltninger, der tager sigte på at udpege en person eller myndighed, der skal forvalte barnets formue samt repræsentere barnet og bistå det, og fastlægge en sådan persons eller myndigheds opgaver samt at forvalte, bevare eller disponere over barnets formue. I den forbindelse bør denne forordning eksempelvis finde anvendelse i de tilfælde, hvor sagens genstand er at udpege en person eller myndighed, der skal forvalte barnets formue. Foranstaltninger vedrørende barnets formue, som ikke tager sigte på at beskytte barnet, bør fortsat være omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 ⁽⁴⁾. Denne forordnings bestemmelser om kompetence i bispørgsmål bør dog kunne finde anvendelse i sådanne tilfælde.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1).

- (11) Enhver form for anbringelse af et barn hos en plejefamilie, dvs. i henhold til national ret og nationale procedurer, hos en eller flere enkeltpersoner eller i en institution, f.eks. et børnehjem, i en anden medlemsstat bør være omfattet af denne forordning, medmindre det udtrykkelig er udelukket, hvilket f.eks. er tilfældet i forbindelse med anbringelse med henblik på adoption, anbringelse hos en forælder eller om nødvendigt hos en anden nær slægtning som erklæret af den modtagende medlemsstat. Derfor bør også »anbringelse af uddannelsesmæssige grunde«, som en ret har truffet afgørelse om, eller som en kompetent myndighed har arrangeret med forældrenes eller barnets samtykke eller efter deres anmodning som følge af barnets afvigende adfærd, medtages. Kun en anbringelse, der — hvad enten den sker af uddannelsesmæssige grunde eller som straf — er truffet afgørelse om eller er arrangeret som følge af en handling fra barnets side, som, hvis den blev begået af en voksen, kan udgøre en strafbar handling i henhold til national strafferet, uanset om dette i den specifikke sag kan føre til domfældelse, bør udelukkes.
- (12) Denne forordning bør ikke finde anvendelse på spørgsmål vedrørende fastlæggelse af forældre-barn-forhold, der ikke er det samme som tilkendelse af forældreansvar, eller på andre spørgsmål vedrørende personers retlige status.
- (13) Spørgsmål om underholdspligt er udelukket fra denne forordnings anvendelsesområde, da de allerede er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 ⁽⁵⁾. Ud over retterne for det sted, hvor sagsøgte eller den bidragsberettigede har sit sædvanlige opholdssted, bør de retter, der er kompetente efter nærværende forordning i ægteskabssager, generelt have kompetence til at afgøre sager om accessorisk underholdspligt over for ægtefælle eller tidligere ægtefælle i medfør af nævnte forordnings artikel 3, litra c). De retter, der er kompetente efter nærværende forordning i sager vedrørende forældreansvar, har generelt kompetence til at afgøre sager om accessorisk underholdspligt over for børn i medfør af nævnte forordnings artikel 3, litra d).
- (14) I overensstemmelse med Domstolens retspraksis bør begrebet »ret« fortolkes bredt, så det også omfatter administrative myndigheder eller andre myndigheder, som f.eks. notarer, der i visse ægteskabssager eller sager vedrørende forældreansvar udøver kompetence. Enhver aftale, som godkendes af en ret efter realitetsbehandling i henhold til national ret og nationale procedurer, bør anerkendes eller fuldbyrdes som en »afgørelse«. Andre aftaler, som får bindende retsvirkning i domsstaten efter den formelle indgriben fra en offentlig myndighed eller en anden myndighed som meddelt Kommissionen af en medlemsstat til dette formål, bør få virkning i andre medlemsstater i overensstemmelse med de specifikke bestemmelser om officielt bekræftede dokumenter og aftaler i denne forordning. Denne forordning bør ikke tillade fri bevægelighed af rent private aftaler. Aftaler, som hverken er en afgørelse eller et officielt bekræftet dokument, men som er blevet registreret af en offentlig myndighed, bør imidlertid kunne cirkulere frit. Sådanne offentlige myndigheder kan omfatte notarer, som registrerer aftaler, selv når de udøver et liberalt erhverv.
- (15) I forbindelse med »officielt bekræftet dokument« skal udtrykket »bemyndigelse« i denne forordning fortolkes selvstændigt i overensstemmelse med den definition af »officielt bekræftet dokument«, som anvendes horisontalt i andre EU-instrumenter, og i lyset af denne forordnings formål.
- (16) Selv om tilbagegivelsessager i henhold til Haagerkonventionen af 1980 ikke er sager om realiteten vedrørende forældreansvar, bør afgørelser om tilbagegivelse af et barn i medfør af Haagerkonventionen af 1980 anerkendes og fuldbyrdes i henhold til denne forordnings kapitel IV, når de skal fuldbyrdes i en anden medlemsstat som følge af en yderligere bortførelse, efter at der er truffet afgørelse om tilbagegivelse. Dette berører ikke muligheden for at indlede nye retslige procedurer om tilbagegivelse af børn i henhold til Haagerkonventionen af 1980 for så vidt angår yderligere bortførelse. Denne forordning bør desuden fortsat finde anvendelse på andre aspekter i tilfælde af ulovlig fjernelse eller tilbageholdelse af et barn, f.eks. kompetencereglerne for retten i den medlemsstat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, og anerkendelses- og fuldbyrdelsesbestemmelserne for andre kendelser afsagt af den pågældende ret.
- (17) Denne forordning bør på samme måde som Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn (»Haagerkonventionen af 1996«) gælde for alle børn op til 18 år, også i tilfælde, hvor børn inden denne alder har erhvervet retsevne i henhold til den ret, der regulerer deres personlige retlige status, f.eks. gennem frigørelse fra forældremyndighed som følge af indgåelse af ægteskab. Dette bør forhindre overlappning med Haagerkonventionen af 13. januar 2000 om international beskyttelse af voksne, som gælder fra 18 år og opefter, og samtidig forhindre huller mellem disse to instrumenter. Haagerkonventionen af 1980 og følgelig også denne forordnings kapitel III, som supplerer anvendelsen af Haagerkonventionen af 1980 i forbindelser mellem medlemsstaterne, bør fortsat gælde for børn op til 16 år.

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt (EUT L 7 af 10.1.2009, s. 1).

- (18) I denne forordning bør en person anses for at have »forældremyndighed«, når en indehaver af forældreansvar i henhold til en afgørelse eller som følge af lovgivningen eller en aftale, der har retsvirkning i henhold til national ret i den medlemsstat, hvor et barn har sit sædvanlige opholdssted, ikke kan bestemme, hvor barnet skal bo, uden godkendelse fra den pågældende, uanset hvilke begreber der anvendes i national ret. I nogle systemer, som anvender begreberne »forældremyndighed« og »samvær«, kan den forælder, som ikke har forældremyndigheden, faktisk fortsat have et vigtigt ansvar for beslutninger angående barnet, som er mere vidtrækkende end selve samværet.
- (19) Kompetencereglerne for sager vedrørende forældreansvar er udformet under hensyntagen til barnets bedste og bør anvendes i overensstemmelse hermed. Alle henvisninger til barnets bedste bør fortolkes i lyset af artikel 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder(»chartret«) og De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder af 20. november 1989 (»FN's konvention om barnets rettigheder«) som gennemført i national ret og nationale procedurer.
- (20) For at garantere barnets bedste bør kompetencen først og fremmest fastsættes efter kriteriet om nærhed. Derfor bør kompetencen først og fremmest tilfalde retterne i den medlemsstat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, undtagen i visse situationer, der er fastsat i denne forordning, f.eks. hvor barnets opholdssted ændres, eller hvor indehaverne af forældreansvar har aftalt andet.
- (21) Hvis der ikke allerede verserer en sag vedrørende forældreansvar, og barnets sædvanlige opholdssted ændres som følge af en lovlig flytning, bør kompetencen følge barnet for at bevare nærheden. I sager, der allerede verserer, berettiger retssikkerheden og hensynet til retssystemernes effektivitet, at denne kompetence opretholdes, indtil der er opnået en endelig afgørelse i sagen, eller den på anden vis er bragt til ophør. Den ret, ved hvilken en sag verserer, bør imidlertid under visse omstændigheder være berettiget til at overføre kompetencen til den medlemsstat, hvor barnet bor som følge af en lovlig flytning.
- (22) I sager om ulovlig fjernelse eller tilbageholdelse af et barn, og uden at det berører et eventuelt værnetingsvalg i henhold til denne forordning, bør retterne i den medlemsstat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, bevare deres kompetence, indtil der er fastslået et nyt sædvanligt opholdssted i en anden medlemsstat, og visse specifikke betingelser er opfyldt. Medlemsstater, som har samlet kompetencer, bør overveje at give den ret, som behandler anmodningen om tilbagegivelse i henhold til Haagerkonventionen af 1980, mulighed for også at udøve den kompetence, som parterne har aftalt eller accepteret i henhold til denne forordning, i sager vedrørende forældreansvar, når parternes aftale blev indgået i løbet af tilbagegivelsessagen. Sådanne aftaler bør indeholde aftaler om både tilbagegivelse og ikkertilbagegivelse af barnet. Hvis der indgås aftale om ikkertilbagegivelse, bør barnet forblive i den medlemsstat, hvor det har sit nye sædvanlige opholdssted, og kompetencen med hensyn til eventuelle fremtidige sager om forældremyndighed der bør afgøres på grundlag af barnets nye sædvanlige opholdssted.
- (23) På særlige betingelser, der er fastsat i denne forordning, bør kompetencen i sager vedrørende forældreansvar også kunne fastlægges i en medlemsstat, hvor sager om skilsmisse, separation eller annullation af ægteskab er i gang mellem forældre, eller i en anden medlemsstat, som et barn har en væsentlig tilknytning til, og som parterne enten er blevet enige om på forhånd senest på det tidspunkt, hvor sagen anlægges, eller udtrykkelig har accepteret i løbet af sagen, selv om barnet ikke har sit sædvanlige opholdssted i denne medlemsstat, forudsat at udøvelse af sådan kompetence er til barnets bedste. I henhold til Domstolens retspraksis bør enhver, bortset fra forældrene, som ifølge national ret er part i den af forældrene anlagte sag, anses for at være part i sagen med henblik på denne forordning, og den indsigelse, som denne part har gjort over for det valg af ret, som barnets forældre har foretaget efter det tidspunkt, hvor sagens anlægges, bør derfor være til hinder for anerkendelsen af, at alle parter i sagen har accepteret aftalen om værneting på dette tidspunkt. Inden retten udøver sin kompetence på grundlag af en værnetingsaftale eller accept, bør retten undersøge, om denne aftale eller accept var baseret på de berørte parter frie og informerede valg og ikke var en følge af, at den ene part udnytter den anden parts vanskelige situation eller svage stilling. Accepten af kompetence i løbet af sagen bør registreres af retten i overensstemmelse med national ret og nationale procedurer.
- (24) Enhver aftalt eller accepteret kompetence bør ophøre, medmindre andet er aftalt mellem parterne, når en endelig afgørelse i sagerne vedrørende forældreansvar ikke længere kan anfægtes ved ordinær appel, eller sagen er afsluttet af en anden grund, således at kravet om nærhed kan overholdes for alle nye sager, der indledes i fremtiden.

- (25) Hvis et barns sædvanlige opholdssted ikke kan fastslås, og kompetencen heller ikke kan afgøres på grundlag af en værnetingsaftale, bør kompetencen ligge hos retterne i den medlemsstat, hvor barnet befinder sig. Denne regel om aktuelt opholdssted bør også finde anvendelse på flygtningebørn og børn, der er internationalt fordrevne på grund af uroligheder i den medlemsstat, hvor de har deres sædvanlige opholdssted. I lyset af denne forordning sammenholdt med artikel 52, stk. 2, i Haagerkonventionen af 1996 bør denne kompetenceregulering imidlertid kun finde anvendelse på børn, der havde deres sædvanlige opholdssted i en medlemsstat før fordrivelsen. Hvis barnets sædvanlige opholdssted før fordrivelsen var i et tredjeland, bør kompetencereglen i Haagerkonventionen af 1996 om flygtningebørn og børn, der er internationalt fordrevne, finde anvendelse.
- (26) Under særlige omstændigheder er retten i den medlemsstat, hvor et barn har sit sædvanlige opholdssted, måske ikke den mest hensigtsmæssige ret til at behandle en sag. Som en undtagelse og på visse betingelser bør den kompetente ret have mulighed for, men ikke pligt til, at overføre sin kompetence i en bestemt sag til en ret i en anden medlemsstat, hvis denne ret er bedre egnet til at vurdere barnets bedste i den pågældende sag. I henhold til Domstolens retspraksis bør en ret i en medlemsstat kun henvisne sager vedrørende forældreansvar til en ret i en anden medlemsstat, som det berørte barn har »særlig tilknytning« til. Denne forordning bør med henblik herpå fastlægge en udtømmende liste over de afgørende elementer for sådan »særlig tilknytning«. Den kompetente ret bør kun fremsætte anmodning til retten i en anden medlemsstat, hvis dens tidligere afgørelse om at udsætte sagen og anmode om overførsel af kompetence er endelig, såfremt denne afgørelse kan appelleres i henhold til national ret.
- (27) En ret i en medlemsstat, der ikke er kompetent i henhold til denne forordning, men som har en særlig tilknytning til barnet i henhold til denne forordning, bør under særlige omstændigheder og under hensyntagen til barnets bedste i den pågældende sag ligeledes kunne anmode om overførsel af kompetence fra den kompetente ret i den medlemsstat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted. Dette bør imidlertid ikke være tilladt i tilfælde af ulovlig fjernelse eller tilbageholdelse af et barn. Det bør være op til national ret i den medlemsstat, som anmodningen indgives til, at udpege denne særlige kompetente ret.
- (28) Uanset om anmodningen fremsættes af en ret, der ønsker at overføre sin kompetence, eller en ret, der ønsker at opnå kompetence, bør en overførsel af kompetence kun have virkning for den pågældende sag, hvori den finder sted. Når den sag, i hvilken der blev anmodet om overførsel af kompetence, og denne blev accepteret, er afsluttet, bør overførslen ikke medføre virkning for fremtidige sager.
- (29) Har ingen ret i en medlemsstat kompetence i medfør af denne forordning, afgøres spørgsmålet om kompetence i hver enkelt medlemsstat efter medlemsstatens egen lovgivning. Udtrykket »medlemsstatens egen lovgivning« bør omfatte internationale instrumenter, der er i kraft i den pågældende medlemsstat.
- (30) Denne forordning bør ikke være til hinder for, at retterne i en medlemsstat, der ikke har kompetence til at påkende sagens realitet, i hastetilfælde kan anvende foreløbige, herunder sikrende, foranstaltninger over for barnets person eller formue, der befinder sig i denne medlemsstat. Disse foranstaltninger bør i henhold til denne forordning ikke anerkendes eller fuldbyrdes i andre medlemsstater bortset fra foranstaltninger, der træffes for at beskytte barnet mod den alvorlige risiko, som er omhandlet i artikel 13, stk. 1, litra b), i Haagerkonventionen af 1980. Foranstaltninger med henblik på at beskytte barnet mod en sådan risiko bør forblive i kraft, indtil en ret i den medlemsstat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, har truffet de foranstaltninger, som den finder passende. I det omfang beskyttelsen af barnets bedste kræver det, bør retten direkte eller via centralmyndighederne meddele retten i den medlemsstat, som har kompetence til at påkende sagens realitet i henhold til denne forordning, hvilke foranstaltninger der er blevet truffet. Manglende meddelelse herom bør imidlertid ikke i sig selv være grund til ikke at anerkende foranstaltningen.
- (31) En ret, der kun har kompetence vedrørende foreløbige, herunder sikrende, foranstaltninger, bør, hvis den får forelagt en anmodning vedrørende sagens realitet, af egen drift erklære sig inkompetent, hvis en ret i en anden medlemsstat har kompetence til at påkende for så vidt angår sagens realitet i henhold til denne forordning.

- (32) Hvis afgørelsen af en sag ved en ret i en medlemsstat, som ikke har kompetence i henhold til denne forordning, afhænger af afgørelsen af et bispørgsmål inden for denne forordnings anvendelsesområde, bør retterne i denne medlemsstat ikke af denne forordning forhindres i at tage stilling til spørgsmålet. Hvis sagens genstand f.eks. er en arvesagstvist, hvori et barn er involveret, og der skal udpeges en procesværg til at repræsentere barnet i sagen, bør den medlemsstat, der har kompetence i arvesagstvisten, derfor have mulighed for at udpege en værg i den verserende sag, uanset om retten har kompetence i forbindelse med sager vedrørende forældreansvar i henhold til denne forordning. En sådan afgørelse bør alene have virkning i den sag, hvor den blev truffet.
- (33) Hvis gyldigheden af en retlig handling, der foretages eller skal foretages på vegne af et barn i en arvesag ved en ret i en medlemsstat, kræver en rets tilladelse eller godkendelse, bør en ret i den pågældende medlemsstat have mulighed for at afgøre, om den skal tillade eller godkende en sådan retlig handling, også selvom den ikke har kompetence i henhold til denne forordning. Begrebet »retlig handling« bør for eksempel omfatte accept eller afvisning af arv eller en aftale mellem parterne om uddeling eller fordeling af boet.
- (34) Denne forordning bør ikke berøre anvendelsen af folkeretlige bestemmelser om diplomatisk immunitet. Hvis den myndighed, der er kompetent efter denne forordning, ikke kan udøve sin kompetence på grund af diplomatisk immunitet i henhold til folkeretten, bør kompetencen fastlægges efter national ret i den medlemsstat, hvor den berørte person ikke nyder immunitet.
- (35) Denne forordning fastsætter, hvornår en sag anses for anlagt ved retten i denne forordning. I lyset af de to forskellige ordninger, der findes i medlemsstaterne, som kræver, at det indledende processkrift enten først forkyndes for sagsøgte eller først indleveres til retten, bør det være tilstrækkeligt, at det første skridt i henhold til national ret er taget, forudsat at sagsøger ikke efterfølgende har undladt at tage eventuelle skridt, der kræves af vedkommende i henhold til national ret for at få iværksat det andet skridt. Under hensyntagen til den stigende betydning af mægling og andre former for alternativ tvistbilæggelse, også i retssager, i overensstemmelse med Domstolens retspraksis bør en sag også anses for anlagt ved en ret på det tidspunkt, hvor det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument er indleveret til retten i sager, hvor sagsbehandlingen i mellemtiden er blevet suspenderet med henblik på at finde en mindelig løsning på anmodning fra den sagsøger, der indleverede dem, uden at det indledende processkrift i sagen endnu er blevet forkyndt for sagsøgte, og uden at denne part har haft kendskab til sagen eller på nogen måde har deltaget i den, forudsat at sagsøgeren ikke efterfølgende har undladt at træffe de foranstaltninger, der krævedes af vedkommende for at få dokumentet forkyndt for sagsøgte. I tilfælde af litispændens bør den dato, på hvilken en obligatorisk forligsprocedure er indledt ved en national forligsmyndighed, i henhold til Domstolens retspraksis anses for det tidspunkt, hvor en sag anses for anlagt ved en »ret«
- (36) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 ⁽⁶⁾ bør finde anvendelse på forkyndelsen af dokumenter i forbindelse med retssager anlagt i henhold til denne forordning.
- (37) En ret i en medlemsstat, hvor der anlægges en sag, som den pågældende ret ikke har kompetence til at påkende for så vidt angår sagens realitet i henhold til denne forordning, og som en ret i en anden medlemsstat har kompetence til at påkende for så vidt angår sagens realitet i henhold til denne forordning, bør af egen drift erklære sig inkompetent. En ret i en medlemsstat, som har en særlig tilknytning til barnet i henhold til denne forordning, bør imidlertid have skønsbeføjelse til at anmode om en overførsel af kompetence i medfør af denne forordning, men ikke pligt hertil.
- (38) Af hensyn til en harmonisk retspleje er det nødvendigt at mindske risikoen for parallelle retssager mest muligt og undgå, at der træffes indbyrdes uforenelige afgørelser i forskellige medlemsstater. Der bør være en klar, effektiv mekanisme til at afgøre tilfælde af litispændens og indbyrdes sammenhængende krav og til at afhjælpe problemer som følge af forskellene mellem de enkelte medlemsstaters lovgivning med hensyn til, på hvilket tidspunkt en sag anses for anlagt. Med henblik på anvendelsen af denne forordning bør dette tidspunkt defineres selvstændigt. For at øge effektiviteten af eksklusive værnetingsaftaler bør denne forordnings bestemmelser om litispændens ikke stå i vejen, hvis forældre tillægger retterne i en medlemsstat enekompetence.

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 (EUT L 324 af 10.12.2007, s. 79).

- (39) Sager vedrørende forældreansvar, der er omfattet af denne forordning, og om tilbagegivelse efter Haagerkonventionen af 1980 bør som et grundlæggende princip give et barn, der er omfattet af denne sag, og som er i stand til at danne sig sine egne synspunkter, en reel og faktisk mulighed for at udtrykke sine synspunkter i overensstemmelse med Domstolens retspraksis, og når barnets bedste vurderes, bør der lægges vægt på disse synspunkter. Ved anvendelsen af denne forordning spiller barnets mulighed for frit at udtrykke sine synspunkter i overensstemmelse med artikel 24, stk. 1, i chartret og i lyset af artikel 12 i FN's konvention om barnets rettigheder en vigtig rolle. Spørgsmålet om, hvem der skal høre barnet, og hvordan barnet høres, bør forordningen dog lade national ret og nationale procedurer i medlemsstaterne afgøre. Det bør således ikke være formålet med denne forordning at fastsætte, om barnet bør høres personligt af en dommer eller af en specialuddannet ekspert, som efterfølgende rapporterer til retten, eller om barnet bør høres i en retssal eller et andet sted eller ved andre midler. Hertil kommer, at selv om barnet har ret til at blive hørt, kan høring af barnet ikke udgøre en absolut forpligtelse, men skal vurderes under hensyntagen til barnets bedste, f.eks. i sager, der involverer aftaler mellem parterne.

Selv om det ifølge Domstolens retspraksis ikke er et krav i artikel 24 i chartret og forordning (EF) nr. 2201/2003, at retten i domsstaten i alle sager indhenter et barns synspunkter ved hjælp af en høring, og at denne ret dermed beholder en vis skønsmargen, fastsætter retspraksis også, at når retten beslutter at give mulighed for, at barnet kan høres, skal retten under hensyntagen til barnets bedste og omstændighederne i hver enkel sag træffe alle egnede foranstaltninger til afholdelse af en sådan høring for at sikre effektiviteten af disse bestemmelser og for at give barnet en reel og effektiv mulighed for at udtrykke sine synspunkter. Retten i domsstaten bør i videst muligt omfang og altid under hensyntagen til barnets bedste anvende alle midler, som den råder over i henhold til national ret, og de særlige instrumenter inden for det internationale retlige samarbejde, herunder i givet fald de i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 ⁽⁷⁾ fastsatte.

- (40) I tilfælde af ulovlig fjernelse eller tilbageholdelse af et barn bør tilbagegivelsen af barnet bringes i stand uden opsættelse, og med henblik herpå bør Haagerkonventionen af 1980 fortsat anvendes som suppleret af denne forordning, særlig kapitel III.
- (41) Med henblik på at afslutte tilbagegivelsessager i henhold til Haagerkonventionen af 1980 hurtigst muligt bør medlemsstaterne i overensstemmelse med deres nationale domstolssystem overveje at samle kompetencen i forbindelse med sådanne sager ved et så begrænset antal retter som muligt. Kompetencen i børnebortførelsessager kan samles ved én ret for hele landet eller ved et begrænset antal retter ved at anvende for eksempel antallet af appelretter som udgangspunkt og samle kompetencen i internationale børnebortførelsessager ved én førsteinstansret inden for hver appelrets distrikt.
- (42) I tilbagegivelsessager i henhold til Haagerkonventionen af 1980 bør retterne i hver instans træffe deres afgørelse inden for seks uger, medmindre særlige omstændigheder gør dette umuligt. At der anvendes metoder til alternativ tvistbilæggelse, bør ikke som sådan anses for en særlig omstændighed, der giver mulighed for at overskride tidsfristen. Der kan imidlertid opstå særlige omstændigheder under anvendelsen af disse metoder eller som følge heraf. For en ret i første instans bør tidsfristen løbe fra det tidspunkt, hvor sagen anlægges ved retten. For en ret i højere instans bør den løbe fra det tidspunkt, hvor alle nødvendige proceduremæssige skridt er taget. Afhængigt af det pågældende retssystem kan sådanne skridt omfatte appelskriftets forkyndelse for sagsøgte enten i den medlemsstat, hvor retten er beliggende, eller i en anden medlemsstat, fremsendelse af sagen og appelskriftet til appelretten i medlemsstater, hvor sagen skal indgives til den ret, hvis afgørelse appelleres, eller en begæring fra en part om afholdelse af et retsmøde, hvis en sådan begæring er påkrævet i henhold til national ret. Medlemsstaterne bør også overveje at begrænse antallet af appelmuligheder for en afgørelse, der godkender eller giver afslag på tilbagegivelse af et barn i henhold til Haagerkonventionen af 1980, til én.
- (43) I alle sager om børn, navnlig i sager om internationale børnebortførelser, bør retterne overveje muligheden for at nå frem til en løsning gennem mægling og andre egnede midler, om nødvendigt bistået af eksisterende netværk og støttestrukturer for mægling i tvister om forældreansvar på tværs af grænser. Denne indsats bør imidlertid ikke

⁽⁷⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område (EFT L 174 af 27.6.2001, s. 1).

unødigt forlænge en tilbagegivelsessag i henhold til Haagerkonventionen af 1980. Desuden vil mægling ikke altid være hensigtsmæssig, især i sager om vold i hjemmet. Hvis forældrene i løbet af tilbagegivelsessagen i henhold til Haagerkonventionen af 1980 bliver enige om, at barnet skal tilbagegives eller ikke skal tilbagegives, og også om forældreansvarsspørgsmål, bør denne forordning under visse omstændigheder gøre det muligt for dem at aftale, at den ret, hvor sagen er anlagt i henhold til Haagerkonventionen af 1980, bør have kompetence til at give deres aftale bindende retsvirkning enten ved at indarbejde den i en afgørelse, godkende den eller anvende enhver anden form, der er fastsat i national ret og nationale procedurer. Medlemsstater, som har samlet kompetencer, bør derfor overveje at give den ret, som behandler tilbagegivelsessagen i henhold til Haagerkonventionen af 1980, mulighed for også at udøve den kompetence, som parterne har aftalt eller accepteret i henhold til denne forordning, i sager vedrørende forældreansvar, når parternes aftale blev indgået i løbet af den pågældende tilbagegivelsessag.

- (44) Retten i den medlemsstat, som barnet ulovligt er blevet fjernet til, eller hvor barnet ulovligt tilbageholdes, bør kunne afvise en tilbagegivelse i konkrete, behørigt begrundede tilfælde, som tilladt i Haagerkonventionen af 1980. Forinden bør retten overveje, om der er etableret eller kan etableres passende sikrende foranstaltninger for at beskytte barnet mod den alvorlige risiko, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1, litra b), i Haagerkonventionen af 1980.
- (45) Hvis en ret overvejer at give afslag på tilbagegivelse af et barn alene på grundlag af artikel 13, stk. 1, litra b), i Haagerkonventionen af 1980, bør den ikke afslå at tilbagegive barnet, hvis enten den part, der anmoder om tilbagegivelse af barnet, godtgør over for retten, eller det på anden måde godtgøres over for retten, at der er truffet passende foranstaltninger til at sikre beskyttelsen af barnet efter dets tilbagegivelse. Eksempler på sådanne foranstaltninger kunne være en retskendelse fra den pågældende medlemsstat, der forbyder sagsøgeren at nærme sig barnet, en foreløbig, herunder sikrende, foranstaltning fra den pågældende medlemsstats side, der giver barnet mulighed for at blive hos den forælder, der har bortført barnet, og som er den primære omsorgsperson, indtil der i den pågældende medlemsstat er truffet en realitetsafgørelse om forældremyndigheden efter tilbagegivelsen, eller påvisning af tilgængelige lægefaciliteter for et barn med behov for behandling. Hvilken type foranstaltning, der er passende i den pågældende sag, bør afhænge af den konkrete alvorlige risiko, som barnet må forventes at blive udsat for ved tilbagegivelse uden sådanne foranstaltninger. Den ret, der skal fastslå, om der er truffet passende foranstaltninger, bør primært henholde sig til parterne og, hvis det er nødvendigt og hensigtsmæssigt, anmode om bistand fra centralmyndighederne eller et netværk af dommere, navnlig i Det Europæiske Retlige Netværk på det civil- og handelsretlige område som oprettet ved Rådets afgørelse 2001/470/EF⁽⁸⁾ og det internationale Haagnetværk af dommere.
- (46) Hvor det er passende i forbindelse med, at en ret træffer afgørelse om tilbagegivelse af et barn bør den kunne træffe afgørelse om foreløbige, herunder sikrende, foranstaltninger i henhold til denne forordning, som den finder nødvendige for at beskytte barnet mod den alvorlige risiko for, at tilbagegivelsen vil udsætte barnet for fysisk eller psykologisk skade, hvilket ellers ville medføre et afslag på tilbagegivelsen. Sådanne foreløbige foranstaltninger og deres bevægelighed bør ikke forsinke tilbagegivelsessagen i henhold til Haagerkonventionen af 1980 eller undergrave afgrænsningen af kompetence mellem den ret, hvor tilbagegivelsessagen er anlagt i henhold til Haagerkonventionen af 1980, og den ret, der har kompetence vedrørende realiteten i forbindelse med forældreansvar i henhold til denne forordning. Den ret, hvor tilbagegivelsessagen er anlagt i henhold til Haagerkonventionen af 1980, bør om nødvendigt høre retten eller de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, med bistand fra centralmyndighederne eller et netværk af dommere, navnlig i Det Europæiske Retlige Netværk på det civil- og handelsretlige område og det internationale Haagnetværk af dommere. Disse foranstaltninger bør anerkendes og fuldbyrdes i alle andre medlemsstater, herunder i de medlemsstater, der har kompetence i henhold til denne forordning, indtil en ret i den pågældende medlemsstat har truffet de foranstaltninger, den finder hensigtsmæssige. Sådanne foreløbige, herunder sikrende, foranstaltninger kan for eksempel omfatte, at barnet fortsat bør bo hos den primære omsorgsperson, eller hvordan kontakt med barnet bør foregå efter tilbagegivelsen, indtil retten der, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, har truffet de foranstaltninger, som den finder passende. Dette bør ikke berøre nogen foranstaltning eller afgørelse, der træffes af retten på det sædvanlige opholdssted efter barnets tilbagegivelse.
- (47) En afgørelse om tilbagegivelse af barnet bør kunne erklæres for foreløbigt eksigibel uanset en eventuel appel, hvis det af hensyn til barnets bedste er påkrævet, at barnet tilbagegives inden appelafgørelsen. National ret kan angive, hvilken ret der kan erklære afgørelsen for foreløbigt eksigibel.

⁽⁸⁾ Rådets beslutning 2001/470/EF af 28. maj 2001 om oprettelse af et europæisk retligt netværk på det civil- og handelsretlige område (EFT L 174 af 27.6.2001, s. 25).

- (48) Hvis retten i den medlemsstat, som barnet ulovligt er blevet fjernet til, eller hvor barnet ulovligt tilbageholdes, beslutter at afvise at tilbagegive barnet i henhold til Haagerkonventionen af 1980, bør den i sin afgørelse henvisse udtrykkeligt til de relevante artikler i Haagerkonventionen af 1980, hvorpå afvisningen var baseret. Uanset om en sådan afgørelse om afslag er endelig eller stadig kan appelleres, kan den dog erstattes af en senere afgørelse truffet i en sag om forældremyndighed af retten i den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted før den ulovlige fjernelse eller tilbageholdelse. Under denne sag bør alle omstændighederne, herunder bl.a. forældrenes adfærd, undersøges grundigt under hensyntagen til barnets bedste. Indebærer den deraf følgende realitetsafgørelse om forældremyndigheden, at barnet skal gives tilbage, bør dette ske, uden at der må kræves nogen særlig procedure for anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen i nogen anden medlemsstat.
- (49) Den ret, der afslår at tilbagegive barnet alene på grundlag af artikel 13, stk. 1, litra b), eller artikel 13, stk. 2, eller dem begge, i Haagerkonventionen af 1980, bør af egen drift udstede en attest under anvendelse af den relevante formular i denne forordning. Formålet med denne attest er at orientere parterne om muligheden for at anlægge sag for en ret i den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted umiddelbart før den ulovlige fjernelse eller tilbageholdelse, senest tre måneder efter meddelelsen om afgørelsen om afslag på tilbagegivelse af barnet tillige med anmodninger vedrørende realiteten i forbindelse med forældremyndigheden eller, hvis sagen allerede verserer for denne ret, at fremsende relevante dokumenter vedrørende tilbagegivelsessagen til retten.
- (50) Hvis sagen om realiteten i forbindelse med forældremyndigheden allerede verserer i den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted umiddelbart før den ulovlige fjernelse eller tilbageholdelse, på det tidspunkt, hvor en ret, der behandler en anmodning om tilbagegivelse i henhold til Haagerkonventionen af 1980, afslår at tilbagegive barnet alene på grundlag af artikel 13, stk. 1, litra b), eller artikel 13, stk. 2, eller begge, i Haagerkonventionen af 1980, bør den ret, der afslog at tilbagegive barnet, hvis den er bekendt med denne sag, senest en måned efter datoen for sin afgørelse, fremsende et eksemplar af afgørelsen, den relevante attest og, hvis det er relevant, en udskrift af retsbogen eller et resumé eller referat af retsmødet samt andre dokumenter, som den anser for relevante, til den ret, der behandler realiteten i sagen om forældremyndigheden. Udtrykket »andre dokumenter, som den anser for relevante« bør vedrøre andre dokumenter, som indeholder oplysninger, der kan have betydning for afgørelsen af sagen om forældremyndighed, hvis disse oplysninger ikke allerede er indeholdt i afgørelsen om afslag på tilbagegivelse.
- (51) Hvis der endnu ikke verserer nogen sag om realiteten i forbindelse med forældremyndigheden i den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted umiddelbart før den ulovlige fjernelse eller tilbageholdelse, og en part anlægger sag for en ret i den pågældende medlemsstat senest tre måneder efter meddelelsen af en afgørelse om ikke at tilbagegive barnet, bør den pågældende part til den ret, der behandler anmodningen om realiteten i forbindelse med forældremyndigheden, fremsende et eksemplar af afgørelsen om ikke at tilbagegive barnet i henhold til Haagerkonventionen af 1980, den relevante attest og en udskrift af retsbogen eller et resumé eller referat af retsmødet. Dette er ikke til hinder for, at den ret, hvor sagen er anlagt, anmoder om yderligere dokumenter, den anser for relevante, og som indeholder oplysninger, der kan have betydning for realitetsafgørelsen i sagen om forældremyndigheden, hvis de pågældende oplysninger ikke allerede er indeholdt i afgørelsen om afslag på tilbagegivelse.
- (52) Hvis en part ved den ret, der har kompetence til at påkende sagens realitet i forbindelse med forældremyndigheden, har anlagt sag senest tre måneder efter meddelelsen af en afgørelse om afslag på tilbagegivelse af barnet i henhold til Haagerkonventionen af 1980, eller hvis der allerede verserede en sag om forældremyndighed for denne ret på det tidspunkt, hvor den modtog den pågældende afgørelse fra den ret, der afslog at tilbagegive barnet, bør enhver afgørelse om realiteten i forbindelse med forældremyndigheden, som indebærer tilbagegivelse af barnet, kunne fuldbyrdes i enhver anden medlemsstat i overensstemmelse med denne forordnings kapitel IV, afdeling 2, uden krav om særlig procedure og uden mulighed for at modsætte sig anerkendelse. Dette bør gælde, medmindre og i det omfang den anses for at være uforenelig med en senere afgørelse om forældremyndigheden vedrørende samme barn, forudsat at der for realitetsafgørelsen om forældremyndigheden, der medfører tilbagegivelse af barnet, er udstedt en attest til »privilegerede afgørelser«. Hvis der ved den ret, der har kompetence til at påkende sagens realitet i forbindelse med forældremyndigheden, anlægges sag for en ret efter udløbet af de tre måneder, eller hvis betingelserne for udstedelse af en attest til sådanne privilegerede afgørelser ikke er opfyldt, bør den deraf følgende afgørelse om realiteten i forbindelse med forældremyndigheden anerkendes og fuldbyrdes i andre medlemsstater i overensstemmelse med denne forordnings kapitel IV, afdeling 1.

- (53) Uden at det berører Unionens andre instrumenter kan retten, såfremt det ikke er muligt at høre en part eller et barn personligt, og såfremt de tekniske hjælpemidler er tilgængelige, overveje at afholde en høring ved videokonference eller enhver anden kommunikationsteknologi, medmindre brug af en sådan teknologi ikke ville være passende i forhold til en retfærdig behandling af sagen på grund af sagens særlige omstændigheder.
- (54) Gensidig tillid i retsplejen i Unionen berettiger princippet om, at afgørelser i ægteskabsager og i sager vedrørende forældreansvar truffet i en medlemsstat bør anerkendes i alle medlemsstater uden behov for nogen anerkendelsesprocedure. Når de kompetente myndigheder i den anmodede medlemsstat stilles over for en afgørelse truffet i en anden medlemsstat om skilsmisse, separation eller annulation af ægteskab, der ikke længere kan anfægtes i domsstaten, bør de navnlig anerkende afgørelsen som følge af lovgivningen, uden at der kræves nogen særlig procedure, og ajourføre deres civilstandsregister i overensstemmelse hermed. Det overlades til national ret, om grunde til afvisning kan gøres gældende af en part eller ex officio i henhold til national ret. Dette er ikke til hinder for, at en berettiget part i henhold til denne forordning kan anmode om en afgørelse, som fastslår, at der ikke er grund til at afslå anerkendelse som omhandlet i denne forordning. Det bør være national ret i den medlemsstat, hvor en sådan anmodning fremsættes, der afgør, hvem der kan betragtes som en berettiget part med ret til at fremsætte en sådan anmodning.
- (55) Anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser, officielt bekræftede dokumenter og aftaler, der afsiges i en medlemsstat, bør baseres på princippet om gensidig tillid. Derfor bør grundene til ikke at anerkende afgørelser begrænses til et minimum i lyset af denne forordnings underliggende mål, som er at lette anerkendelse og fuldbyrdelse og effektivt varetage barnets bedste.
- (56) Anerkendelse af en afgørelse bør afslås, hvis der er en eller flere grunde til at afslå anerkendelse i henhold til denne forordning. Denne forordnings liste over anførte grunde til at afslå anerkendelse er udtømmende. Det bør ikke være muligt som grund til afslag at påberåbe sig grunde, som ikke er opført på listen i denne forordning, f.eks. en overtrædelse af litispensreglen. I sager vedrørende forældreansvar træder en senere afgørelse altid i stedet for en tidligere afgørelse med virkning for fremtiden, i det omfang de er uforenelige.
- (57) Hvad angår et barns mulighed for at udtrykke sine synspunkter, bør det være retten i domsstaten, der træffer afgørelse om den rette metode. Det bør derfor ikke være muligt at afslå anerkendelse af en afgørelse alene med den begrundelse, at retten i domsstaten anvendte en anden metode til at høre barnet, end en ret i anerkendelsesmedlemsstaten ville anvende. Den medlemsstat, hvor anerkendelse påberåbes, bør ikke afslå anerkendelse, såfremt en af undtagelserne fra denne særlige grund til afslag finder anvendelse som tilladt i henhold til denne forordning. Virkningen af disse undtagelser er, at en ret i fuldbyrdesstaten ikke bør kunne nægte at fuldbyrde en afgørelse alene med den begrundelse, at barnet ikke gives mulighed for at udtrykke sine synspunkter, under hensyntagen til barnets bedste, hvis sagen kun vedrører barnets formue, og forudsat, at sådan en mulighed ikke er påkrævet i lyset af sagens genstand, eller hvis der findes vægtige grunde, navnlig i betragtning af sagens hastende karakter. Sådanne vægtige grunde kan for eksempel være til stede, hvis der er overhængende fare for barnets fysiske eller psykologiske integritet eller liv, og en yderligere forsinkelse kan indebære, at denne fare bliver til virkelighed.
- (58) Ydermere retfærdiggør målet om at gøre sager på tværs af grænser, som vedrører børn, mindre tidskrævende og dyre, afskaffelse af erklæringer om eksigibilitet eller registrering med henblik på fuldbyrdelse, alt efter tilfældet, forud for fuldbyrdelse i fuldbyrdesstaten for alle afgørelser i sager vedrørende forældreansvar. Mens forordning (EF) nr. 2201/2003 kun afskaffede dette krav for visse afgørelser om samvær og visse afgørelser om tilbagegivelse af et barn, bør nærværende forordning afskaffe det for fuldbyrdelse af alle afgørelser på tværs af grænser i sager vedrørende forældreansvar, samtidig med at den bevarer en endnu mere gunstig behandling af visse afgørelser om samvær og visse afgørelser om tilbagegivelse af et barn. Som følge heraf og med forbehold af nærværende forordning bør afgørelser truffet af retten i enhver anden medlemsstat behandles, som om de var truffet i fuldbyrdesstaten.

- (59) Når foreløbige, herunder sikrende, foranstaltninger træffes af en ret, der har kompetence med hensyn til sagens realitet, bør disse foranstaltningers bevægelighed sikres inden for rammerne af denne forordning. Foreløbige, herunder sikrende, foranstaltninger, som en sådan ret har truffet, uden at sagsøgte forinden er blevet indkaldt, bør imidlertid ikke anerkendes og fuldbyrdes inden for rammerne af denne forordning, medmindre den afgørelse, der indeholder foranstaltningen, er blevet forkyndt for sagsøgte forud for fuldbyrdelsen. Dette bør ikke være til hinder for anerkendelse og fuldbyrdelse af sådanne foranstaltninger i henhold til national ret. Når foreløbige, herunder sikrende, foranstaltninger træffes af en ret i en medlemsstat, der ikke har kompetence med hensyn til sagens realitet, bør deres bevægelighed inden for rammerne af denne forordning begrænses til foranstaltninger, der træffes i internationale børnebortførelsessager, og som tager sigte på at beskytte barnet mod den alvorlige risiko, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1, litra b), i Haagerkonventionen af 1980. Disse foranstaltninger bør finde anvendelse, indtil en ret i en medlemsstat, som har kompetence med hensyn til sagens realitet i henhold til denne forordning, har truffet de foranstaltninger, som den finder hensigtsmæssige.
- (60) Da fuldbyrdesprocedurer kan være retslige eller udenretslige afhængigt af national ret, kan »myndigheder, der er kompetente med hensyn til fuldbyrdelse,« omfatte retter, fogeder og andre myndigheder som fastsat i national ret. Hvis der foruden myndigheder, der er kompetente med hensyn til fuldbyrdelse, også er nævnt retter i denne forordning, bør dette dække sager, hvor et andet organ end en ret i henhold til national ret er den myndighed, der er kompetent med hensyn til fuldbyrdelse, men hvor visse afgørelser er forbeholdt retterne, enten fra begyndelsen eller i form af en revision af de handlinger, som den myndighed, der er kompetent med hensyn til fuldbyrdelse, har foretaget. Det bør være op til den myndighed, der er kompetent med hensyn til fuldbyrdelse, eller retten i fuldbyrdesstaten at pålægge, træffe eller foranledige, at der træffes særlige foranstaltninger i fuldbyrdesfasen, som f.eks. ikketvangsforanstaltninger, som måtte være til rådighed i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret, eller tvangsforanstaltninger, som måtte være til rådighed i henhold til nævnte ret, herunder bøder, fængselsstraf eller en fogeds afhentning af et barn.
- (61) Med henblik på at lette fuldbyrdelse af afgørelser om udøvelse af samvær fra en anden medlemsstat bør myndigheder, der er kompetente med hensyn til fuldbyrdelse, eller retterne i fuldbyrdesstaten være berettiget til nærmere at fastlægge de praktiske omstændigheder eller juridiske vilkår, der kræves i henhold til fuldbyrdesstatens nationale ret. De vilkår, der fastsættes i denne forordning, bør lette fuldbyrdelsen af en afgørelse i fuldbyrdesstaten, som måske ellers ikke ville kunne fuldbyrdes, fordi den er for uklar, således at den myndighed eller ret, der er kompetent med hensyn til fuldbyrdelse, kan gøre afgørelsen mere konkret og præcis. Ligeledes bør eventuelle andre vilkår med henblik på at opfylde juridiske krav i henhold til fuldbyrdesstatens nationale fuldbyrdesret som f.eks. deltagelse af en børnebeskyttelsesmyndighed eller en psykolog i fuldbyrdesfasen fastsættes på samme måde. Sådanne vilkår bør dog ikke påvirke eller gå videre end de afgørende elementer i afgørelsen om samvær. Endvidere bør denne forordnings beføjelse til at tilpasse foranstaltninger ikke gøre det muligt for den ret, der er kompetent med hensyn til fuldbyrdelse, at erstatte foranstaltninger, som er ukendte i fuldbyrdesstaten nationale ret, med en anderledes foranstaltning.
- (62) Fuldbyrdelse i en medlemsstat af en afgørelse, som ikke er erklæret eksigibel, og som er truffet i en anden medlemsstat, bør ikke bringe respekten for retten til et forsvar i fare. Derfor bør den person, mod hvem fuldbyrdelse begæres, kunne anmode om at få afvist anerkendelsen eller fuldbyrdelsen af afgørelsen, hvis denne finder, at en af grundene til at afslå anerkendelse eller fuldbyrdelse i denne forordning foreligger. Det er national ret, der skal afgøre, om de grunde til afslag på anerkendelse, der er angivet i denne forordning, skal behandles ex officio eller efter anmodning. Derfor bør den samme behandling være mulig i forbindelse med afslag på fuldbyrdelse. Anvendelsen af en national grund til afslag bør ikke medføre en forlængelse af vilkårene og betingelserne for de grunde, der er fastsat i denne forordning.
- (63) En part, der anfægter fuldbyrdelsen af en afgørelse, der er truffet i en anden medlemsstat, bør, i det omfang det er muligt, og i overensstemmelse med retssystemet i fuldbyrdesstaten være i stand til at gøre dette i fuldbyrdesproceduren og bør i samme sag ud over de grunde til afslag, der er fastsat i denne forordning, være i stand til at påberåbe sig de grunde til afslag, der findes i national ret i den medlemsstat, hvor fuldbyrdelse søges, og som fortsat finder anvendelse, fordi de ikke er uforenelige med de grunde, der er fastsat i denne forordning. Disse grunde kan f.eks. omfatte anfægtelse baseret på formelle fejl i henhold til national ret i en fuldbyrdesafgørelse eller på grundlag af påstand om, at den handling, som afgørelsen pålægger, allerede er foretaget eller er blevet umulig, f.eks. i tilfælde af force majeure, alvorlig sygdom hos den person, som barnet skal overdrages til, den pågældendes fængsling eller død, det forhold, at den medlemsstat, som barnet skal tilbagegives til, er blevet en krigszone, efter at afgørelsen blev truffet, eller afslag på fuldbyrdelse af en afgørelse, som i henhold til national ret i den medlemsstat, hvor fuldbyrdelse søges, ikke har noget indhold, der kan fuldbyrdes, og ikke kan tilpasses med henblik herpå.

- (64) Med henblik på at underrette den person, mod hvem fuldbyrdelse begæres, om fuldbyrdelsen af en afgørelse truffet i en anden medlemsstat, bør den attest, der indføres med denne forordning, om nødvendigt ledsaget af afgørelsen, forkyndes for den pågældende i rimelig tid inden den første fuldbyrdelsesforanstaltning. I denne sammenhæng bør der ved første fuldbyrdelsesforanstaltning forstås den første fuldbyrdelsesforanstaltning efter en sådan forkyndelse. I henhold til Domstolens retspraksis har den part, mod hvem fuldbyrdelse begæres, ret til effektive retsmidler, hvilket omfatter mulighed for at tage skridt til at anfægte afgørelsens eksigibilitet, inden fuldbyrdelsen reelt indledes.
- (65) I sager vedrørende forældreansvar vil fuldbyrdelse altid vedrøre et barn og i mange tilfælde overdragelse af et barn til en anden person end den, som barnet bor hos på det pågældende tidspunkt, og/eller flytning af barnet til en anden medlemsstat. Det vigtigste mål bør således være at finde den rette balance mellem sagsøgers ret til principielt at opnå gennemførelse af en afgørelse så hurtigt som muligt også i grænseoverskridende sager i Unionen og om nødvendigt også ved anvendelse af tvangsforanstaltninger og behovet for så vidt muligt at begrænse barnets udsættelse for sådanne eventuelt traumatiserende tvangsfuldbyrdelsesforanstaltninger i sager, hvor dette ikke kan undgås. Denne vurdering bør foretages af de myndigheder, der er kompetente med hensyn til fuldbyrdelse, og retterne i hver medlemsstat i hver enkelt sag.
- (66) Denne forordning tilsigter at skabe lige vilkår i medlemsstaterne, hvad angår grænseoverskridende fuldbyrdelse af afgørelser i sager vedrørende forældreansvar. I en række medlemsstater er sådanne afgørelser allerede eksigible, selv om de stadig kan appelleres eller allerede er appelleret. I andre medlemsstater er kun endelige afgørelser, der ikke længere kan anfægtes ved ordinær appel, eksigible. For at tage højde for hastesituationer foreskriver denne forordning derfor, at visse afgørelser i sager vedrørende forældreansvar kan erklæres for foreløbigt eksigible af retten i domsstaten, selv om de stadig kan appelleres, nemlig afgørelser, som pålægger tilbagegivelse af et barn i henhold til Haagerkonventionen af 1980, og afgørelser om samvær.
- (67) I fuldbyrdelsesprocedurer, som vedrører børn, er det imidlertid vigtigt, at de myndigheder, der er kompetente med hensyn til fuldbyrdelse, eller retterne er i stand til at reagere hurtigt på en relevant ændring af omstændighederne, herunder anfægtelse af afgørelsen i domsstaten, afgørelsens fortabelse af eksigibilitet og hindringer eller hastesituationer, som de støder på i fuldbyrdelsesfasen. Hvis en afgørelses eksigibilitet suspenderes i domsstaten, bør fuldbyrdelsesproceduren derfor suspenderes efter anmodning eller af myndighedens eller rettens egen drift. Den myndighed eller ret, der er kompetent med hensyn til fuldbyrdelse, bør imidlertid ikke være forpligtet til aktivt at undersøge, om eksigibiliteten i mellemtiden er blevet suspenderet i domsstaten som følge af en appel eller af en anden grund, hvis der ikke er noget, der tyder på, at dette er tilfældet. Desuden bør fuldbyrdelse i fuldbyrdelsesstaten kunne suspenderes eller afslås efter anmodning og, selv hvis det konstateres, at en eller flere af de grunde, der er omhandlet i eller tilladt ved denne forordning, foreligger, bør fuldbyrdelse i fuldbyrdelsesstaten kunne suspenderes eller afslås på et skønsmæssigt grundlag af den myndighed, der er kompetent med hensyn til fuldbyrdelse, eller af retten.
- (68) Hvis afgørelsen stadig kan appelleres i domsstaten, og fristen for indgivelse af ordinær appel endnu ikke er udløbet, bør den myndighed, der er kompetent med hensyn til fuldbyrdelse, eller retten i fuldbyrdelsesstaten have skønsmæssig beføjelse til at suspendere fuldbyrdelsesproceduren efter anmodning. I så fald kan den fastsætte en frist for indgivelse af appel i domsstaten for at opnå eller opretholde suspension af fuldbyrdelsesproceduren. Fastsættelsen af en tidsfrist bør kun have virkning for suspensionen af fuldbyrdelsesproceduren og bør ikke påvirke fristen for indgivelse af appel i henhold til domsstatens retsplejeregler.
- (69) I ekstraordinære tilfælde kan den myndighed, der er kompetent med hensyn til fuldbyrdelse, eller retten suspendere en fuldbyrdelsesprocedure, hvis fuldbyrdelse vil udsætte et barn for en alvorlig risiko for fysisk eller psykisk overlast som følge af midlertidige hindringer, der er opstået, efter at en afgørelse er truffet, eller som følge af andre væsentlige ændringer af omstændighederne. Fuldbyrdelsen bør genoptages, så snart den alvorlige risiko for fysisk eller psykisk overlast ophører med at eksistere. Men hvis den varer ved, bør der, før fuldbyrdelse nægtes, træffes alle passende skridt i henhold til national ret og nationale procedurer til at forsøge at sikre afgørelsens gennemførelse, herunder, hvis det er relevant, med bistand fra andre relevante fagfolk som f.eks. socialarbejdere eller børnepsykologer. Navnlig bør de myndigheder, der er kompetente med hensyn til fuldbyrdelse, eller retten i henhold til national ret og nationale procedurer forsøge at overvinde eventuelle hindringer forårsaget af en ændring af omstændighederne som f.eks. en tydelig indvending fra barnet, der først kommer til udtryk, efter at afgørelsen blev truffet, og som er så stærk, at det ville udgøre en alvorlig risiko for fysisk eller psykisk overlast for barnet, hvis den blev ignoreret.

- (70) Officielt bekræftede dokumenter og aftaler mellem parterne om separation og skilsmisse, som har bindende retsvirkning i en medlemsstat, bør behandles som svarende til »afgørelser« i forbindelse med anvendelse af reglerne om anerkendelse. Officielt bekræftede dokumenter og aftaler mellem parterne i sager vedrørende forældreansvar, som kan fuldbyrdes i en medlemsstat, bør behandles som svarende til »afgørelser« i forbindelse med anvendelse af reglerne om anerkendelse og fuldbyrdelse.
- (71) Selv om forpligtelsen til at give barnet mulighed for at udtrykke sine synspunkter i henhold til denne forordning ikke bør finde anvendelse på officielt bekræftede dokumenter og aftaler, bør barnets ret til at udtrykke sine synspunkter fortsat finde anvendelse i henhold til artikel 24 i chartret og i lyset af artikel 12 i FN's konvention om barnets rettigheder som gennemført i national ret og nationale procedurer. Den omstændighed, at et barn ikke har fået mulighed for at udtrykke sine synspunkter, bør ikke automatisk være en grund til afslag på anerkendelse og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter og aftaler i sager vedrørende forældreansvar.
- (72) I sager vedrørende forældreansvar bør centralmyndighederne udpeges i alle medlemsstater. Medlemsstaterne bør overveje at udpege samme centralmyndighed for denne forordning, som er udpeget for Haagerkonventionen af 1980 og af 1996. Medlemsstaterne bør sikre, at centralmyndighederne har tilstrækkelige finansielle og menneskelige ressourcer til at udføre de opgaver, som de pålægges i henhold til denne forordning.
- (73) Bestemmelserne i denne forordning om samarbejde i sager vedrørende forældreansvar bør ikke finde anvendelse på behandling af anmodninger om tilbagegivelse i henhold til Haagerkonventionen af 1980, som i overensstemmelse med artikel 19 i nævnte konvention og Domstolens faste retspraksis ikke er sager, der vedrører realiteten i forbindelse med forældreansvar. Anvendelsen af Haagerkonventionen af 1980 bør imidlertid suppleres med bestemmelserne i denne forordning om internationale børnebortførelser og med denne forordnings kapitel om anerkendelse og fuldbyrdelse og kapitel om almindelige bestemmelser.
- (74) Centralmyndighederne bør bistå retterne og de kompetente myndigheder, i visse tilfælde også indehaverne af forældreansvar, i procedurer på tværs af grænserne og samarbejde både generelt og om specifikke sager, bl.a. med henblik på at fremme mindelige løsninger på familietvister.
- (75) Bortset fra i hastetilfælde og med forbehold af direkte samarbejde og kommunikation mellem retter, der er tilladt i henhold til denne forordning, kan anmodninger i henhold til denne forordning om samarbejde i sager vedrørende forældreansvar fremsættes af retter og kompetente myndigheder og bør indgives til centralmyndigheden i den medlemsstat, hvor den anmodende ret eller den kompetente myndighed er beliggende. Visse anmodninger kan også fremsættes af indehavere af forældreansvar og bør indgives til centralmyndigheden i den medlemsstat, hvor sagsøger har sit sædvanlige opholdssted. Sådanne anmodninger bør omfatte anmodninger om at give oplysninger og yde bistand til indehavere af forældreansvar, som ønsker at få afgørelser anerkendt og fuldbyrdet på den anmodede centralmyndigheds område, navnlig vedrørende samvær og tilbagegivelse af et barn, samt, hvis det er nødvendigt, oplysninger om, hvordan der opnås fri proces, anmodninger om at lette indgåelse af aftaler mellem indehavere af forældreansvar gennem mægling eller andre former for alternativ tvistbilæggelse og anmodninger til en ret eller kompetent myndighed om at overveje behovet for foranstaltninger til beskyttelse af et barns person eller formue.
- (76) Som eksempel på et hastetilfælde, der muliggør direkte indledende kontakt med retten eller den kompetente myndighed i den anmodede medlemsstat, kan nævnes en direkte anmodning til den kompetente myndighed i en anden medlemsstat om at overveje behovet for at træffe foranstaltninger til beskyttelse af et barn, hvis barnet formodes at være i overhængende fare. Forpligtelsen til at gå via centralmyndighedens kanaler bør kun bør være obligatorisk for indledende anmodninger; efterfølgende kommunikation med retten, den kompetente myndighed eller sagsøgeren kan også ske direkte.
- (77) Centralmyndigheder eller kompetente myndigheder bør ikke udelukkes fra at indgå eller opretholde eksisterende aftaler eller ordninger med centralmyndigheder eller kompetente myndigheder i en eller flere andre medlemsstater, som tillader direkte kommunikation i deres indbyrdes forbindelser. Kompetente myndigheder bør underrette deres centralmyndigheder om sådanne aftaler eller ordninger.

- (78) I specifikke sager om forældreansvar, der er omfattet af denne forordning, bør centralmyndighederne samarbejde med hinanden om at bistå retter og kompetente myndigheder samt indehavere af forældreansvar. Bistand fra den anmodede centralmyndighed bør navnlig omfatte lokalisering af et barn, enten direkte eller via retter, kompetente myndigheder eller andre organer, hvis dette er nødvendigt for at behandle en anmodning i henhold til denne forordning, og andre relevante oplysninger i procedurer i sager vedrørende forældreansvar.
- (79) Anmodede centralmyndigheder bør ligeledes træffe alle passende foranstaltninger til at lette kommunikation mellem retter, hvor det er nødvendigt, navnlig i forbindelse med anvendelsen af reglerne om overførsel af kompetence, foreløbige, herunder sikrende, foranstaltninger i hastesager, navnlig når de vedrører internationale børnebortførelser og har til formål at beskytte børn mod den alvorlige risiko, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1, litra b), i Haagerkonventionen af 1980, samt litispændens og indbyrdes sammenhængende krav. Til dette formål er det muligt, at det i nogle tilfælde er tilstrækkeligt at give oplysninger med henblik på nærmere direkte kommunikation, f.eks. kontaktoplysninger til sociale myndigheder, netværk af dommere eller den kompetente ret.
- (80) For at opfylde målene med denne forordning og med forbehold af eventuelle krav i de nationale retsplejeregler bør en anmodende myndighed eller kompetent myndighed have skønsbeføjelse til frit at vælge mellem de forskellige kanaler til dens rådighed for at fremskaffe de nødvendige oplysninger.
- (81) Hvis der fremsættes en begrundet anmodning om en rapport eller andre relevante oplysninger i procedurer i sager vedrørende forældreansvar i den anmodende medlemsstat, bør centralmyndighederne, direkte eller gennem retter, de kompetente myndigheder eller andre organer i den anmodede medlemsstat udføre anmodningen. Anmodningen bør navnlig indeholde en beskrivelse af de procedurer, der er behov for oplysninger om, og af den faktiske situation, som gav anledning til procedurene.
- (82) Hvis en ret i en medlemsstat allerede har truffet afgørelse i sager vedrørende forældreansvar eller påtænker en sådan afgørelse, og afgørelsens gennemførelse skal finde sted i en anden medlemsstat, bør retten kunne anmode retterne eller de kompetente myndigheder i denne anden medlemsstat om at bistå med gennemførelse af afgørelsen. Dette bør f.eks. gælde afgørelser, der giver ret til overvåget samvær i en anden medlemsstat end den, hvor den ret, der har truffet afgørelsen, befinder sig, eller afgørelser, der omfatter eventuelle andre ledsagende foranstaltninger fra retterne eller de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor afgørelsen skal gennemføres.
- (83) Når en domstol eller en kompetent myndighed i en medlemsstat påtænker at anbringe et barn i en anden medlemsstat, bør der gennemføres en høring med henblik på at indhente godkendelse forud for anbringelsen. Retten eller den kompetente myndighed, der påtænker anbringelsen, bør indhente samtykke fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor barnet vil blive anbragt, inden den træffer afgørelse om eller arrangerer anbringelsen. I overensstemmelse med Domstolens retspraksis bør medlemsstaterne endvidere fastsætte klare regler og procedurer for den godkendelse, der skal opnås i henhold til denne forordning, for at garantere retssikkerhed og sikre hurtighed. Procedurene bør bl.a. gøre det muligt for den kompetente myndighed omgående at meddele eller afslå godkendelse. Manglende svar inden for tre måneder bør ikke opfattes som godkendelse, og anbringelse bør ikke finde sted uden godkendelse. Anmodningen om godkendelse bør mindst være ledsaget af en rapport om barnet med en begrundelse for den påtænkte anbringelse eller det påtænkte plejeforhold, den forventede varighed af anbringelsen, oplysninger om eventuel påtænkt finansiering suppleret med alle andre oplysninger, som den anmodede medlemsstat måtte finde relevante, såsom enhver planlagt kontrol af foranstaltningen, vilkår for kontakt med forældrene, andre slægtninge eller andre personer, som barnet har et nært forhold til, eller grunde til, at sådan kontakt ikke påtænkes i lyset af artikel 8 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. I tilfælde, hvor samtykke til anbringelse er givet for en bestemt periode, bør dette samtykke under hensyntagen til Domstolens retspraksis ikke finde anvendelse på afgørelser eller arrangementer, som forlænger anbringelsens varighed. I sådanne tilfælde bør der fremsættes en ny anmodning om godkendelse.

- (84) Når en afgørelse om anbringelse af et barn i en institution eller hos en plejefamilie påtænkes i den medlemsstat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, bør retten på det tidligst mulige stadium af sagen overveje passende foranstaltninger for at sikre overholdelse af barnets rettigheder, navnlig retten til at bevare vedkommendes identitet og retten til at opretholde kontakt med forældrene eller, hvor det er relevant, andre slægtninge i lyset af artikel 8, 9 og 20 i FN's konvention om barnets rettigheder. Hvis retten er bekendt med, at barnet har tæt forbindelse til en anden medlemsstat, kan passende foranstaltninger navnlig omfatte, hvis artikel 37, litra b), i Wienerkonventionen om konsulære forbindelser finder anvendelse, en meddelelse til den konsulære myndighed i denne medlemsstat. Der kan også gøres opmærksom på et sådant forhold gennem oplysninger fra centralmyndigheden i denne anden medlemsstat. Passende foranstaltninger kan ligeledes omfatte en anmodning i henhold til denne forordning til den pågældende medlemsstat om oplysninger om en forælder, en slægtning eller andre personer, der kan være egnede til at tage sig af barnet. Afhængigt af omstændighederne kan retten desuden anmode om oplysninger om procedurer og afgørelser vedrørende en forælder eller barnets søskende. Barnets bedste bør fortsat være det altafgørende kriterium. Navnlig bør ingen af disse bestemmelser berøre national ret eller nationale procedurer, der finder anvendelse på enhver anbringelsesafgørelse truffet af retten eller den kompetente myndighed i den medlemsstat, der påtænker anbringelse. Disse bestemmelser bør navnlig ikke forpligte myndighederne i den medlemsstat, der har kompetence, til at anbringe barnet i en anden medlemsstat eller yderligere inddrage denne medlemsstat i anbringelsesafgørelsen eller -sagen.
- (85) Eftersom tid er en afgørende faktor i sager vedrørende forældreansvar, bør de oplysninger, som der anmodes om i henhold til bestemmelserne i denne forordning om samarbejde, herunder vedrørende indsamling og udveksling af oplysninger, der er relevante i procedurer i sager vedrørende forældreansvar, og afgørelsen om at godkende eller give afslag på at anbringe et barn i en anden medlemsstat sendes til den anmodende medlemsstat af centralmyndigheden i den anmodede medlemsstat senest tre måneder efter modtagelsen af anmodningen, medmindre særlige omstændigheder gør dette umuligt. Dette bør omfatte en forpligtelse for den kompetente nationale myndighed til at give oplysningerne eller at forklare, hvorfor de ikke kan gives, til den anmodede centralmyndighed så rettidigt, at denne kan overholde den pågældende tidsfrist. Alle involverede kompetente myndigheder bør dog bestræbe sig på at svare endnu hurtigere end inden for denne maksimale tidsfrist.
- (86) Det forhold, at der skal indkaldes til centralmyndighedernes møder, navnlig af Kommissionen, inden for rammerne af Det Europæiske Retlige Netværk på det civil- og handelsretlige område i overensstemmelse med beslutning 2001/470/EF, bør ikke være til hinder for, at centralmyndighederne afholder andre møder.
- (87) Medmindre andet er fastsat i denne forordning, finder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679⁽⁹⁾ anvendelse på medlemsstaternes behandling af personoplysninger, som finder sted under anvendelsen af denne forordning. For navnlig ikke at bringe behandling af en anmodning i henhold til denne forordning i fare, f.eks. om tilbagegivelse af et barn i medfør af Haagerkonventionen af 1980, eller om at en domstol overvejer behovet for at træffe foranstaltninger til beskyttelse af et barns person eller formue, kan underretningen af den registrerede som krævet i artikel 14, stk. 1-4, i forordning (EU) 2016/679, f.eks. om anmodede data til lokalisering af et barn, udsættes, indtil den anmodning, som disse oplysninger er nødvendige til, er behandlet. Denne undtagelse gøres i overensstemmelse med artikel 14, stk. 5, og artikel 23, stk. 1, litra f), g), i) og j), i forordning (EU) 2016/679. Dette bør ikke udelukke, at en mellemmand, ret eller kompetent myndighed, som oplysningerne er blevet sendt til, træffer foranstaltninger til beskyttelse af et barn eller foranlediger, at sådanne foranstaltninger træffes, hvis der er risiko for, at barnet lider overlast, eller der er tegn på en sådan risiko.
- (88) I tilfælde, hvor offentliggørelse eller bekræftelse af relevante oplysninger kan skade barnets eller en anden persons helbred, sikkerhed eller frihed, f.eks. tilfælde af vold i hjemmet, hvor en ret har truffet afgørelse om, at barnets nye adresse ikke må oplyses til sagsøger, tilstræber denne forordning at skabe en hårfin balance. Det bør fastsættes i forordningen, at en centralmyndighed, ret eller kompetent myndighed ikke bør offentliggøre eller bekræfte oplysninger, der er indsamlet eller videregivet med henblik på denne forordning, over for sagsøger eller en tredjepart, hvis den vurderer, at det kan skade barnets eller en anden persons helbred, sikkerhed eller frihed, men det bør dog understreges i forordningen, at dette ikke bør være til hinder for, at der indsamles og videregives oplysninger af og mellem centralmyndigheder, retter og kompetente myndigheder, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde forpligtelserne i henhold til forordningen. Dette betyder, at en anmodning, såfremt det er muligt og relevant, bør

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

kunne behandles i henhold til denne forordning, uden at sagsøger har fået alle de oplysninger, der er nødvendige til at behandle den. Hvis national ret f.eks. giver hjemmel hertil, kan en centralmyndighed anlægge sag på vegne af en sagsøger uden at viderebringe oplysninger om et barns opholdssted til sagsøger. I tilfælde, hvor alene fremsættelse af en anmodning kan skade et barn eller en anden persons helbred, sikkerhed eller frihed, bør der ikke i henhold til denne forordning være pligt til at fremsætte en sådan anmodning.

- (89) For at sikre, at de attester, der skal anvendes i forbindelse med anvendelsen af denne forordnings kapitel III og IV, ajourføres, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) for så vidt angår ændringer til bilag I-IX til denne forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽¹⁰⁾. For at sikre lige deltagelse i udarbejdelsen af delegerede retsakter modtager Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter.
- (90) Kontinuiteten mellem konventionen udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager af 1998 (Bruxelles II-konventionen)⁽¹¹⁾, forordning (EF) nr. 1347/2000, forordning (EF) nr. 2201/2003 og nærværende forordning bør sikres, i det omfang bestemmelserne er uforandrede, og i den forbindelse bør der fastsættes overgangsbestemmelser. Samme kontinuitet bør gælde med hensyn til bl.a. Domstolens fortolkning af Bruxelles II-konventionen og (EF) nr. 1347/2000 og (EF) nr. 2201/2003.
- (91) Der erindres om, at for så vidt angår aftaler med et eller flere tredjelande, som er indgået af en medlemsstat inden datoen for dens tiltrædelse af Unionen, finder artikel 351 i TEUF anvendelse.
- (92) Hvilken lovgivning der finder anvendelse i sager vedrørende forældreansvar, bør fastsættes i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel III i Haagerkonventionen af 1996. Ved anvendelse af nævnte konvention i sager ved en ret i en medlemsstat, hvor denne forordning finder anvendelse, bør henvisningen i konventionens artikel 15, stk. 1, til »bestemmelserne i kapitel II« forstås som henvisninger til »bestemmelserne i denne forordning«.
- (93) For at denne forordning kan fungere efter hensigten, bør Kommissionen vurdere anvendelsen af den med henblik på om nødvendigt at foreslå de fornødne ændringer.
- (94) Kommissionen bør stille de oplysninger, som medlemsstaterne fremsender, til rådighed for offentligheden og ajourføre dem.
- (95) I medfør af artikel 3 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til TEUF, har disse medlemsstater meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.
- (96) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (97) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 41, stk. 2, andet afsnit, og artikel 46, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001⁽¹²⁾ og afgav udtalelse den 15. februar 2018⁽¹³⁾.

⁽¹⁰⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽¹¹⁾ EFT C 221 af 16.7.1998, s. 1.

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁽¹³⁾ EUT C 120 af 6.4.2018, s. 18.

- (98) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af forskellene mellem de nationale regler for kompetencer og anerkendelsen og fuldbyrdelsen af afgørelser, men kan på grund af denne forordnings umiddelbare virkning og bindende karakter bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på civile sager vedrørende:
  - a) skilsmisse, separation og annullation af ægteskab
  - b) tilkendelse, udøvelse, delegation samt hel eller delvis frakendelse af forældreansvar.
2. De i stk. 1, litra b), omhandlede sager kan navnlig omfatte:
  - a) forældremyndighed og samvær
  - b) værgemål, samværgemål og lignende retsinstitutter
  - c) udpegelse af den person eller myndighed, der skal tage sig af et barn eller et barns formue, og som skal repræsentere eller bistå et barn, samt fastlæggelse af en sådan person eller myndigheds opgaver
  - d) anbringelse af et barn på en institution eller i familiepleje
  - e) foranstaltninger til beskyttelse af et barn i tilknytning til forvaltning eller bevarelse af et barns formue eller disponering herover.
3. Kapitel III og VI i denne forordning finder anvendelse i sager om ulovlig fjernelse eller tilbageholdelse af et barn, som vedrører mere end én medlemsstat, og supplerer Haagerkonventionen af 1980. Kapitel IV i denne forordning finder anvendelse på afgørelser, ifølge hvilke et barn skal tilbagegives til en anden medlemsstat i henhold til Haagerkonventionen af 1980, og som skal fuldbyrdes i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor afgørelsen blev truffet.
4. Denne forordning finder ikke anvendelse på:
  - a) fastlæggelse eller bestridelse af forældre-barn-forhold
  - b) afgørelser om adoption, adoptionsforberedende foranstaltninger, annullation af adoption eller ophævelse af adoptivforhold
  - c) et barns for- og efternavne
  - d) myndighed
  - e) underholdspligt
  - f) truster og arv
  - g) foranstaltninger, der er truffet som følge af strafbare handlinger begået af børn.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved »afgørelse« en afgørelse truffet af en ret i en medlemsstat, herunder en kendelse eller dom om skilsmisse, separation eller annullation af et ægteskab eller om sager vedrørende spørgsmål om forældreansvar.

Med henblik på kapitel IV anses »afgørelse« for at omfatte:

- a) en afgørelse truffet i en medlemsstat, ifølge hvilken et barn skal tilbagegives til en anden medlemsstat i henhold til Haagerkonventionen af 1980, og som skal fuldbyrdes i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor afgørelsen blev truffet
- b) foreløbige, herunder sikrende, foranstaltninger truffet af en ret, som har kompetence til at påkende sagens realitet i henhold til denne forordning, eller foranstaltninger, der er truffet i overensstemmelse med artikel 27, stk. 5, sammenholdt med artikel 15.

Med henblik på kapitel IV anses »afgørelse« ikke for at omfatte foreløbige, herunder sikrende, foranstaltninger, der er truffet af en sådan ret, uden at sagsøgte forinden er blevet indkaldt til at give møde, medmindre den afgørelse, som indeholder foranstaltningen, forkyndes for sagsøgte inden fuldbyrdelsen.

2. I denne forordning forstås endvidere ved:

- 1) »ret«: alle myndigheder i en medlemsstat med kompetence i spørgsmål, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde
- 2) »officielt bekræftet dokument«: et dokument, der er formelt udstedt eller registreret som et officielt bekræftet dokument i en medlemsstat i spørgsmål, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde, og hvor den officielle bekræftelse:
  - a) vedrører underskriften og dokumentets indhold, og
  - b) er foretaget af en offentlig myndighed eller en anden myndighed, som er bemyndiget hertil. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse myndigheder i overensstemmelse med artikel 103
- 3) »aftale«: med henblik på kapitel IV et dokument, som ikke er et officielt bekræftet dokument, er indgået af parterne i sager omfattet af denne forordning, og er registreret af en offentlig myndighed som meddelt Kommissionen af en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 103 til dette formål
- 4) »domsstat«: den medlemsstat, hvor en afgørelse er truffet, hvor et officielt bekræftet dokument er formelt udstedt eller registreret, eller hvor en aftale er registreret
- 5) »fuldbyrdesstat«: den medlemsstat, hvori den trufne afgørelse, det officielt bekræftede dokument eller aftalen ønskes fuldbyrdet
- 6) »barn«: enhver person under 18 år
- 7) »forældreansvar«: alle de rettigheder og pligter vedrørende barnets person eller formue, som er tilkendt en fysisk eller juridisk person ved en afgørelse, eller som en sådan person har som følge af lovgivningen eller en aftale med retsvirkning, herunder forældremyndighed og samvær
- 8) »indehaver af forældreansvar«: enhver person, institution eller andet organ, der har forældreansvar over for et barn

- 9) »forældremyndighed«: omfatter rettigheder og pligter vedrørende omsorgen for et barns person og særlig retten til at bestemme, hvor et barn skal bo
- 10) »samvær«: retten til samvær med et barn, herunder retten til at bringe et barn til et andet sted end dets sædvanlige opholdssted for et begrænset tidsrum
- 11) »ulovlig fjernelse eller tilbageholdelse«: fjernelse eller tilbageholdelse af et barn:
- a) når en sådan fjernelse eller tilbageholdelse strider mod en forældremyndighed, som er tilkendt ved en afgørelse, eller som består som følge af lovgivningen eller en aftale, der har retsvirkning i henhold til national ret i den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted umiddelbart før fjernelsen eller tilbageholdelsen, og
  - b) når denne forældremyndighed faktisk blev udøvet, i fællesskab eller alene, da fjernelsen eller tilbageholdelsen fandt sted, eller ville være blevet udøvet, hvis ikke fjernelsen eller tilbageholdelsen var sket.
3. Med henblik på artikel 3, 6, 10, 12, 13, 51, 59, 75, 94 og 102 erstattes begrebet »nationalitet« for så vidt angår Irland og Det Forenede Kongerige med begrebet »domicil«, og det har samme betydning som i disse medlemsstaters retssystemer.

KAPITEL II

KOMPETENCE I ÆGTESKABSSAGER

OG I SAGER VEDRØRENDE FORÆLDREANSVAR AFDELING 1

Skilsmisse, separation og annullation af ægteskab

Artikel 3

Generel kompetence

Kompetencen til at træffe afgørelse i sager vedrørende skilsmisse, separation og annullation af ægteskab ligger hos retterne i den medlemsstat

- a) på hvis område:
- i) ægtefællerne har deres sædvanlige opholdssted
  - ii) ægtefællerne havde deres sidste sædvanlige opholdssted, for så vidt en af dem stadig opholder sig dér
  - iii) sagsøgte har sit sædvanlige opholdssted
  - iv) en af ægtefællerne, i tilfælde af fælles begæring, har sit sædvanlige opholdssted
  - v) sagsøgeren har sit sædvanlige opholdssted, hvis vedkommende har opholdt sig dér i mindst et år umiddelbart forud for indgivelsen af begæringen, eller
  - vi) sagsøgeren har sit sædvanlige opholdssted, hvis vedkommende har opholdt sig dér i mindst seks måneder umiddelbart forud for indgivelsen af begæringen og er statsborger i den pågældende medlemsstat, eller
- b) hvis nationalitet begge ægtefæller har.

Artikel 4

Modkrav

Den ret, ved hvilken en sag verserer i medfør af artikel 3, er også kompetent til at behandle et modkrav, for så vidt dette falder ind under denne forordnings anvendelsesområde.

*Artikel 5***Ændring af separation til skilsmisse**

En ret i en medlemsstat, der har truffet en afgørelse, som bevilger en separation, er også kompetent til at ændre denne separation til skilsmisse, såfremt national ret i den pågældende medlemsstat giver hjemmel hertil, jf. dog artikel 3.

*Artikel 6***Anden kompetence**

1. Hvis ingen ret i en medlemsstat er kompetent i medfør af artikel 3, 4 og 5, afgøres spørgsmålet om kompetence i hver enkelt medlemsstat i henhold til denne stats lovgivning, jf. dog stk. 2.
2. En ægtefælle, som har sit sædvanlige opholdssted på en medlemsstats område, eller som er statsborger i en medlemsstat, kan kun sagsøges i en anden medlemsstat i medfør af artikel 3, 4 og 5.
3. En statsborger i en medlemsstat, der har sit sædvanlige opholdssted på en anden medlemsstats område, kan i lighed med denne stats egne statsborgere påberåbe sig de kompetenceregler, som gælder i denne stat, over for en sagsøgt, der ikke har sit sædvanlige opholdssted på en medlemsstats område, og som ikke er statsborger i en medlemsstat.

*AFDELING 2***Forældreansvar***Artikel 7***Generel kompetence**

1. Kompetence til at træffe afgørelse i sager vedrørende forældreansvar over for et barn ligger hos retterne i den medlemsstat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted på det tidspunkt, hvor sagen anlægges.
2. Denne artikels stk. 1 finder anvendelse med forbehold af artikel 8-10.

*Artikel 8***Fortsat kompetence i forbindelse med samvær**

1. Når et barn lovligt flytter fra én medlemsstat til en anden og får nyt sædvanligt opholdssted dér, bevarer retterne i den medlemsstat, hvor barnet tidligere havde sit sædvanlige opholdssted, i tre måneder efter flytningen som en undtagelse fra artikel 7 kompetencen til at ændre en afgørelse om samvær, der er truffet i den pågældende medlemsstat, inden barnet flyttede, såfremt den person, der blev tilkendt samvær ved den pågældende afgørelse, fortsat har sit sædvanlige opholdssted i den medlemsstat, hvor barnet tidligere havde sit sædvanlige opholdssted.
2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis den i stk. 1 omhandlede person har accepteret kompetencen for retterne i den medlemsstat, hvor barnet har fået sit nye sædvanlige opholdssted, ved at give møde for disse retter uden at bestride deres kompetence.

*Artikel 9***Kompetence i sager om ulovlig fjernelse eller tilbageholdelse af et barn**

I tilfælde af ulovlig fjernelse eller tilbageholdelse af et barn bevarer retterne i den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted umiddelbart før den ulovlige fjernelse eller tilbageholdelse, deres kompetence, indtil barnet har fået sædvanligt opholdssted i en anden medlemsstat, jf. dog artikel 10, og

- a) hver forældremyndighedsindehavende person, institution eller anden myndighed har affundet sig med fjernelsen eller tilbageholdelsen, eller

- b) barnet har boet i denne anden medlemsstat i et tidsrum af mindst ét år, efter at den forældremyndighedsindehavende person, institution eller anden myndighed har fået eller burde have fået kendskab til barnets opholdssted, og barnet er faldet til i sine nye omgivelser, forudsat at en af følgende betingelser er opfyldt:
- i) der er ikke senest et år efter, at indehaveren af forældremyndigheden har fået eller burde have fået kendskab til barnets opholdssted, fremsat nogen anmodning om tilbagegivelse over for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvortil barnet er fjernet, eller hvor det tilbageholdes
  - ii) indehaveren af forældremyndigheden har trukket sin anmodning om tilbagegivelse tilbage, og der er ikke indgivet en ny anmodning inden for det tidsrum, der er omhandlet i nr. i)
  - iii) der er af en ret i en medlemsstat givet afslag på den anmodning om tilbagegivelse, som indehaveren af forældremyndigheden har indgivet, af andre grunde end dem, der er fastsat i artikel 13, stk. 1, litra b), eller artikel 13, stk. 2, i Haagerkonventionen af 1980, og denne afgørelse ikke længere er genstand for ordinær appel
  - iv) der ikke er anlagt sag som omhandlet i artikel 29, stk. 3 og 5, ved en ret i den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted umiddelbart før den ulovlige fjernelse eller tilbageholdelse
  - v) der er af retterne i den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted umiddelbart før den ulovlige fjernelse eller tilbageholdelse, truffet en afgørelse om forældremyndighed, som ikke indebærer tilbagegivelse af barnet.

Artikel 10

Valg af værneting

1. Retterne i en medlemsstat har kompetence i sager vedrørende forældreansvar, hvis følgende betingelser er opfyldt:
  - a) barnet har en væsentlig tilknytning til denne medlemsstat, bl.a. i kraft af at:
    - i) mindst en af indehaverne af forældreansvar har sit sædvanlige opholdssted i denne medlemsstat
    - ii) barnet tidligere havde sit sædvanlige opholdssted i denne medlemsstat, eller
    - iii) barnet er statsborger i denne medlemsstat
  - b) parterne i sagen samt enhver anden indehaver af forældreansvar:
    - i) er på egen hånd blevet enige om kompetencen senest på det tidspunkt, hvor sagen anlægges, eller
    - ii) har udtrykkeligt accepteret kompetencen i løbet af sagen, og retten har sikret sig, at alle parterne er orienteret om deres ret til ikke at acceptere kompetencen, og
  - c) udøvelsen af kompetencen er til barnets bedste.
2. En aftale om værneting i henhold til stk. 1, litra b), skal være skriftlig, dateret og undertegnet af parterne eller være inkluderet i retsbogen i henhold til national ret og nationale procedurer. Med »skriftlig« sidestilles enhver elektronisk meddelelse, som varigt dokumenterer aftalen.

Personer, som bliver part i sagen efter sagens anlæggelse, kan udtrykke deres accept efter sagens anlæggelse. Foreligger der ikke en indsigelse, betragtes deres accept som stiltiende.
3. Medmindre parterne har aftalt andet, ophører kompetencen i medfør af stk. 1, så snart:
  - a) afgørelsen i sagen ikke længere kan anfægtes ved en ordinær appel, eller

- b) sagen er afsluttet af anden grund.
4. Kompetencen i medfør af stk. 1, litra b), nr. ii), er eksklusiv.

Artikel 11

Kompetence baseret på et barns aktuelle opholdssted

1. Hvis et barns sædvanlige opholdssted ikke kan fastslås, og kompetencen ikke kan afgøres på grundlag af artikel 10, ligger kompetencen hos retterne i den medlemsstat, hvor barnet befinder sig.
2. Kompetencen i medfør af stk. 1 finder også anvendelse på flygtningebørn og børn, der er internationalt fordrevne på grund af uroligheder i den medlemsstat, hvor de har deres sædvanlige opholdssted.

Artikel 12

Overførsel af kompetence til en ret i en anden medlemsstat

1. Under særlige omstændigheder kan en ret i en medlemsstat, der har kompetence til at påkende sagens realitet, på anmodning af en part eller af egen drift, hvis den finder, at en ret i en anden medlemsstat, som barnet har særlig tilknytning til, er bedre egnet til at vurdere barnets bedste i den pågældende sag, udsætte sagen eller en specifik del heraf og enten:

- a) fastsætte en tidsfrist for en eller flere af parterne til at underrette retten i den pågældende anden medlemsstat om den verserende sag og muligheden for at overføre kompetencen og indgive en anmodning ved den pågældende ret, eller
- b) anmode en ret i en anden medlemsstat om at erklære sig kompetent i henhold til stk. 2.

2. Retten i den anden medlemsstat kan, hvis dette på grund af sagens særlige omstændigheder er til barnets bedste, erklære sig kompetent senest seks uger efter, at:

- a) sagen er anlagt i medfør af stk. 1, litra a), eller
- b) anmodningen er modtaget i medfør af stk. 1, litra b).

Den anden ret, ved hvilken sagen er anlagt, eller som er blevet anmodet om at erklære sig kompetent, underretter straks den ret, ved hvilken sagen først er anlagt. Hvis den accepterer, erklærer den ret, ved hvilken sagen først er anlagt, sig inkompetent.

3. Den ret, ved hvilken sagen først er anlagt, fortsætter med at udøve sin kompetence, hvis den ikke fra retten i en anden medlemsstat har modtaget en erklæring om, at denne er kompetent, senest syv uger efter:

- a) den tidsfrist, der er fastsat for parterne til at indgive en anmodning til en ret i en anden medlemsstat i henhold til stk. 1, litra a), er udløbet, eller
- b) at den pågældende ret har modtaget anmodningen i henhold til stk. 1, litra b).

4. Med henblik på stk. 1 anses barnet for at have en særlig tilknytning til en medlemsstat:

- a) hvis barnet har fået sit sædvanlige opholdssted i den pågældende medlemsstat, efter at sagen er anlagt ved den i stk. 1 omhandlede ret
- b) hvis barnet tidligere havde sit sædvanlige opholdssted i den pågældende medlemsstat
- c) hvis barnet er statsborger i den pågældende medlemsstat

- d) hvis en indehaver af forældreansvar har sit sædvanlige opholdssted i den pågældende medlemsstat, eller
- e) hvis barnets formue befinder sig i den pågældende medlemsstat, og sagen vedrører foranstaltninger til beskyttelse af barnet i tilknytning til forvaltning eller bevarelse af denne formue eller disponering herover.
5. Hvis rettens enekompetence er fastslået i henhold til artikel 10, kan den pågældende ret ikke overføre kompetencen til retten i en anden medlemsstat.

Artikel 13

Anmodning om overførsel af kompetence fra en medlemsstat, der ikke er kompetent

1. Under særlige omstændigheder og med forbehold af artikel 9 kan en ret i en medlemsstat, der ikke er kompetent i henhold til denne forordning, men som et barn har særlig tilknytning til i henhold til artikel 12, stk. 4, anmode om overførsel af kompetence fra retten i den medlemsstat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, hvis den finder, at den er bedre egnet til at vurdere barnets bedste i den pågældende sag.
2. Senest seks uger efter, at anmodningen i henhold til stk. 1 er modtaget, kan den ret, som anmodningen indgives til, acceptere at overføre sin kompetence, hvis den finder, at dette på grund af sagens særlige omstændigheder er til barnets bedste. Hvis den ret, som anmodningen indgives til, accepterer at overføre kompetence, underretter den straks den anmodende ret herom. I fravær af en sådan accept inden for fristen har den anmodende ret ikke kompetence.

Artikel 14

Anden kompetence

Har ingen ret i en medlemsstat kompetence i medfør af artikel 7-11, afgøres spørgsmålet om kompetence i hver enkelt medlemsstat efter denne medlemsstats lovgivning.

Artikel 15

Foreløbige, herunder sikrende, foranstaltninger i hastetilfælde

1. I hastetilfælde har retterne i en medlemsstat, også selv om en ret i en anden medlemsstat har kompetence til at påkende sagens realitet, kompetence til at træffe foreløbige, herunder sikrende, foranstaltninger, som måtte være til rådighed i medfør af den pågældende medlemsstats nationale ret med hensyn til:
- a) et barn, som befinder sig i den pågældende medlemsstat, eller
- b) formue, der tilhører et barn, og som befinder sig i den pågældende medlemsstat.
2. Såfremt beskyttelsen af barnets bedste kræver det, underretter den ret, der har truffet de i denne artikels stk. 1 omhandlede foranstaltninger, straks retten eller den kompetente myndighed i den medlemsstat, der er kompetent i medfør af artikel 7, eller, hvis det er relevant, enhver ret i en medlemsstat, som har kompetence til at påkende sagens realitet i henhold til denne forordning, enten direkte i medfør af artikel 86 eller via de centralmyndigheder, der er udpeget i medfør af artikel 76.
3. Foranstaltninger, der er truffet i medfør af stk. 1, ophører med at gælde, så snart retten i den medlemsstat, som har kompetence til at påkende sagens realitet i henhold til denne forordning, har truffet de foranstaltninger, den finder relevante.

Såfremt det er relevant, kan den pågældende ret enten direkte i medfør af artikel 86 eller via de centralmyndigheder, der er udpeget i medfør af artikel 76, underrette den ret, der har truffet foreløbige, herunder sikrende, foranstaltninger, om sin afgørelse.

Artikel 16

Bispørgsmål

1. Hvis afgørelsen af en sag, der ikke hører ind under denne forordnings anvendelsesområde, ved en ret i en medlemsstat afhænger af afgørelsen af et bispørgsmål vedrørende forældreansvar, kan en ret i denne medlemsstat afgøre dette spørgsmål i forbindelse med sagen, selv hvis denne medlemsstat ikke har kompetence i henhold til denne forordning.

2. Afgørelsen af et bispørgsmål i henhold til stk. 1 har kun virkning i den sag, hvor denne afgørelse blev truffet.
3. Hvis gyldigheden af en retlig handling, der foretages eller skal foretages på vegne af et barn i en arvesag ved en ret i en medlemsstat, kræver en rets tilladelse eller godkendelse, kan en ret i denne medlemsstat afgøre, om den skal tillade eller godkende en sådan retlig handling, selv hvis den ikke har kompetence i henhold til denne forordning.
4. Artikel 15, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

AFDELING 3

Fælles bestemmelser

Artikel 17

En sags anlæggelse ved retten

En sag anses for anlagt ved en ret:

- a) på det tidspunkt, hvor det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument indleveres til retten, forudsat at sagsøgeren ikke efterfølgende har undladt at træffe de foranstaltninger, der krævedes af vedkommende, for at få dokumentet forkyndt for sagsøgte
- b) hvis det pågældende dokument skal forkyndes, før det indleveres til retten, på det tidspunkt, hvor det modtages af den myndighed, der er ansvarlig for forkyndelsen, forudsat at sagsøgeren ikke efterfølgende har undladt at træffe de foranstaltninger, der krævedes af vedkommende, for at få dokumentet indleveret til retten, eller
- c) hvis retten indleder sagen af egen drift, på det tidspunkt, hvor retten træffer afgørelse om at indlede sagen, eller, når en sådan afgørelse ikke er påkrævet, på det tidspunkt, hvor sagen registreres af retten.

Artikel 18

Prøvelse af kompetence

Anlægges der ved en ret i en medlemsstat en sag, som den pågældende ret ikke har kompetence til at påkende i realiteten i henhold til denne forordning, og som en ret i en anden medlemsstat har kompetence til at påkende i realiteten i henhold til denne forordning, erklærer retten sig af egen drift inkompetent.

Artikel 19

Prøvelse af sagens antagelse til påkendelse

1. Såfremt en sagsøgt, der har sit sædvanlige opholdssted i en anden stat end den medlemsstat, hvor sagen er anlagt, ikke giver møde, udsætter den kompetente ret sagen, indtil det er fastslået, at sagsøgte har haft mulighed for at modtage det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument i så god tid, at vedkommende har kunnet varetage sine interesser under sagen, eller at alle hertil fornødne foranstaltninger har været truffet.
2. Artikel 19 i forordning (EF) nr. 1393/2007 anvendes i stedet for nærværende artikels stk. 1, såfremt det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument skal fremsendes fra én medlemsstat til en anden i medfør af nævnte forordning.
3. Finder forordning (EF) nr. 1393/2007 ikke anvendelse, anvendes artikel 15 i Haagerkonventionen af 15. november 1965 om forkyndelse i udlandet af retslige og udenretslige dokumenter i sager om civile eller kommercielle spørgsmål, såfremt det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument skal fremsendes til udlandet i medfør af nævnte konvention.

*Artikel 20***Litispændens og indbyrdes sammenhængende krav**

1. Såfremt der anlægges sag vedrørende skilsmisse, separation eller annullation af ægteskab mellem de samme parter ved retter i forskellige medlemsstater, udsætter enhver anden ret end den, ved hvilken der først er anlagt sag, af egen drift sagen, indtil denne rets kompetence er fastslået.
2. Såfremt der anlægges sag vedrørende forældreansvar over for et barn, som har samme genstand og hviler på samme grundlag, ved retter i forskellige medlemsstater, udsætter enhver anden ret end den, ved hvilken der først er anlagt sag, af egen drift sagen, indtil denne rets kompetence er fastslået, medmindre en af retterne alene er kompetent i medfør af artikel 15.
3. Når det er fastslået, at den ret, ved hvilken der først er anlagt sag, er kompetent, erklærer enhver anden ret sig inkompetent til fordel for den ret, ved hvilken der først er anlagt sag.

Den part, der anlagde sag ved en enhver anden ret, kan i så fald fremsætte sit krav for den ret, ved hvilken der først blev anlagt sag.

4. Når en sag anlægges ved en ret i en medlemsstat, som er tillagt enekompetence ved accept af kompetence omhandlet i artikel 10, udsætter enhver ret i en anden medlemsstat sagen, indtil den ret, hvor sagen er anlagt på grundlag af aftalen eller accepten, erklærer, at den ikke har kompetence i henhold til aftalen eller accepten.
5. Når og i det omfang retten har fastslået enekompetence i henhold til accepten af kompetence som omhandlet i artikel 10, erklærer enhver ret i en anden medlemsstat sig inkompetent til fordel for denne ret.

*Artikel 21***Et barns ret til at give udtryk for sine synspunkter**

1. Når de udøver deres kompetence i henhold til dette kapitels afdeling 2, skal retterne i medlemsstaterne i henhold til national ret og nationale procedurer give et barn, der er i stand til at udforme sine egne synspunkter, en reel og faktisk mulighed for at udtrykke sine synspunkter enten direkte eller via en repræsentant eller et passende organ.
2. Hvis retten, i henhold til national ret og nationale procedurer giver et barn mulighed for at udtrykke sine synspunkter i overensstemmelse med denne artikel, skal retten tillægge barnets synspunkter passende vægt i overensstemmelse med vedkommendes alder og modenhed.

KAPITEL III

INTERNATIONALE BØRNEBORTFØRELSER*Artikel 22***Tilbagegivelse af et barn i henhold til Haagerkonventionen af 1980**

Når en person, institution eller anden myndighed, som fremsætter påstand om krænkelse af forældremyndigheden, enten direkte eller med bistand fra en centralmyndighed anmoder retten i en medlemsstat om at træffe afgørelse på grundlag af Haagerkonventionen af 1980 med henblik på at opnå tilbagegivelse af et barn under 16 år, som ulovligt er blevet fjernet til eller ulovligt tilbageholdes i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted umiddelbart før den ulovlige fjernelse eller tilbageholdelse, finder denne forordnings artikel 23-29 og kapitel VI anvendelse og supplerer Haagerkonventionen af 1980.

*Artikel 23***Centralmyndighedernes modtagelse og behandling af anmodninger**

1. Den anmodede centralmyndighed fremmer sagen hurtigt ved behandling af en anmodning på grundlag af Haagerkonventionen af 1980, der er omhandlet i artikel 22.

2. Når centralmyndigheden i den anmodede medlemsstat modtager en anmodning omhandlet i artikel 22, bekræfter den modtagelsen senest fem arbejdsdage efter datoen for modtagelsen af anmodningen. Den underretter uden unødigt ophold centralmyndigheden i den anmodende medlemsstat eller sagsøgeren, alt efter omstændighederne, om, hvilke indledende skridt der er eller vil blive taget for at behandle anmodningen, og den kan anmode om eventuelle yderligere nødvendige dokumenter og oplysninger.

Artikel 24

Hurtige retslige procedurer

1. En ret, til hvilken der er indgivet den i artikel 22 omhandlede anmodning om tilbagegivelse af et barn, fremmer sagen hurtigt under anvendelse af de hurtigste procedurer, der er til rådighed efter national ret.
2. Uden at dette berører stk. 1, træffer en ret i første instans sin afgørelse senest seks uger efter, den er anlagt, medmindre særlige omstændigheder gør dette umuligt.
3. Medmindre særlige omstændigheder gør det umuligt, træffer en ret i højere instans afgørelse senest seks uger efter, at alle de nødvendige proceduremæssige skridt er taget, og retten er i stand til at behandle appellen enten på et retsmøde eller på anden måde.

Artikel 25

Alternativ tvistbilæggelse

Retten opfordrer så hurtigt som muligt og på et hvilket som helst tidspunkt under sagen enten direkte eller, hvis den finder det hensigtsmæssigt, med bistand fra centralmyndighederne parterne til at overveje, hvorvidt de er villige til at deltage i mægling eller andre metoder til alternativ tvistbilæggelse, medmindre dette ikke er til barnets bedste, det ikke er hensigtsmæssigt i den pågældende sag, eller det ville forsinke sagen unødigt.

Artikel 26

Et barns ret til at udtrykke sine synspunkter i tilbagegivelsessager

Artikel 21 i denne forordning finder også anvendelse i tilbagegivelsessager i henhold til Haagerkonventionen af 1980.

Artikel 27

Procedure for tilbagegivelse af et barn

1. En ret kan ikke afslå at tilbagegive et barn, medmindre den person, der anmoder om tilbagegivelse af barnet, har haft mulighed for at blive hørt.
2. Retten kan på et hvilket som helst tidspunkt under sagen i henhold til artikel 15 undersøge, om kontakten mellem barnet og den person, der anmoder om tilbagegivelse af barnet, bør sikres under hensyntagen til barnets bedste.
3. Hvis en ret overvejer at give afslag på tilbagegivelse af et barn alene på grundlag af artikel 13, stk. 1, litra b), i Haagerkonventionen af 1980, kan den ikke afslå at tilbagegive barnet, hvis den part, der anmoder om tilbagegivelse af barnet, ved fremlæggelse af tilstrækkelig dokumentation godtgør over for retten, eller det på anden måde godtgøres over for retten, at der er truffet passende foranstaltninger til at sikre beskyttelse af barnet efter dets tilbagegivelse.
4. Med henblik på denne artikels stk. 3 kan retten kommunikere med de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted umiddelbart før den ulovlige fjernelse eller tilbageholdelse, enten direkte i overensstemmelse med artikel 86 eller med bistand fra centralmyndighederne.
5. Retten kan, hvis det er hensigtsmæssigt, ved en afgørelse om tilbagegivelse af barnet, træffe foreløbige, herunder sikrende, foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 15 i denne forordning med henblik på at beskytte barnet mod den alvorlige risiko, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1, litra b), i Haagerkonventionen af 1980, forudsat at en undersøgelse og iværksættelse af sådanne foranstaltninger ikke vil forsinke tilbagegivelsessagen unødigt.

6. En afgørelse om tilbagegivelse af barnet kan erklæres for foreløbigt eksigibel uanset en eventuel appel, hvis det af hensyn til barnets bedste er påkrævet, at barnet tilbagegives inden appelafgørelsen.

Artikel 28

Fuldbyrkelse af afgørelser om tilbagegivelse af et barn

1. En myndighed, der er kompetent med hensyn til fuldbyrkelse, og til hvilken en anmodning om fuldbyrkelse af en afgørelse om tilbagegivelse af et barn til en anden medlemsstat indgives, fremmer sagen hurtigt ved behandling af anmodningen.

2. Hvis en afgørelse som omhandlet i stk. 1 ikke er fuldbyrdet senest seks uger efter den dato, hvor fuldbyrkelsesproceduren blev indledt, har den part, der anmoder om fuldbyrkelse eller centralmyndigheden i fuldbyrkelsesstaten ret til at anmode om en begrundelse for forsinkelsen fra den myndighed, der er kompetent til fuldbyrkelse.

Artikel 29

Procedure efter et afslag på tilbagegivelse af et barn i henhold til artikel 13, stk. 1, litra b), og artikel 13, stk. 2, i Haagerkonventionen af 1980

1. Denne artikel finder anvendelse, hvis en afgørelse om afslag på tilbagegivelse af et barn til en anden medlemsstat alene er baseret på artikel 13, stk. 1, litra b), eller stk. 2, i Haagerkonventionen af 1980.

2. Den ret, der træffer den i stk. 1 omhandlede afgørelse, udsteder af egen drift en attest ved anvendelse af formularen i bilag I. Attesten udfærdiges og udstedes på det sprog, som afgørelsen er affattet på. Attesten kan også udstedes på et andet af Den Europæiske Unions institutioners officielle sprog, som en part har anmodet om. Dette skaber ingen forpligtelse for den ret, der udsteder attesten, til at fremlægge en oversættelse eller translitteration af det indhold i fritekstfelterne, som kan oversættes.

3. Hvis der på det tidspunkt, hvor retten træffer en afgørelse som omhandlet i stk. 1, allerede er anlagt sag for en ret i den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted umiddelbart før den ulovlige fjernelse eller tilbageholdelse, med henblik på at undersøge realiteten i forbindelse med forældremyndigheden, sender retten, hvis den er bekendt med denne sag, senest en måned efter datoen for den i stk. 1 omhandlede afgørelse enten direkte eller via centralmyndighederne følgende dokumenter til retten i den pågældende medlemsstat:

a) et eksemplar af sin afgørelse som omhandlet i stk. 1

b) den attest, som er udstedt i henhold til stk. 2, og

c) hvis det er relevant, en udskrift af retsbogen eller et resumé eller referat af retsmøderne og andre dokumenter, som den anser for relevante.

4. Retten i den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted umiddelbart før den ulovlige fjernelse eller tilbageholdelse, kan om nødvendigt kræve, at en part i overensstemmelse med artikel 91 fremlægger en oversættelse eller translitteration af afgørelsen som omhandlet i stk. 1 og ethvert andet dokument, der er vedhæftet attesten i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3, litra c).

5. Hvis en af parterne i andre end de i stk. 3 omhandlede sager senest tre måneder efter meddelelsen af en afgørelse som omhandlet i stk. 1 anlægger sag for en ret i den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted umiddelbart før den ulovlige fjernelse eller tilbageholdelse, fremsendes følgende dokumenter til retten af den pågældende part, således at retten kan undersøge realiteten i forbindelse med forældremyndigheden:

a) et eksemplar af afgørelsen som omhandlet i stk. 1

b) den attest, som er udstedt i henhold til stk. 2, og

c) hvis det er relevant, en udskrift af retsbogen eller et resumé eller referat af retsmøderne ved den ret, som afslog at tilbagegive barnet.

6. Uanset en afgørelse om ikketilbagegivelse som omhandlet i stk. 1 kan enhver realitetsafgørelse om forældremyndigheden, som følger af en sag omhandlet i stk. 3 og 5, og som medfører tilbagegivelse af barnet, fuldbyrdes i en anden medlemsstat i overensstemmelse med kapitel IV.

KAPITEL IV

ANERKENDELSE OG FULDBYRDELSE

AFDELING 1

Almindelige bestemmelser om anerkendelse og fuldbyrdelse

Underafdeling 1

Anerkendelse

Artikel 30

Anerkendelse af afgørelser

1. En afgørelse, der er truffet i en medlemsstat, anerkendes i de øvrige medlemsstater, uden at der stilles krav om anvendelse af en særlig procedure.
2. Navnlig kræves ingen særlig procedure til ajourføring af en medlemsstats civilstandsregister på grundlag af en afgørelse om skilsmisse, separation eller annullation af ægteskab, der er truffet i en anden medlemsstat, når den pågældende afgørelse ikke længere kan gøres til genstand for yderligere appel i henhold til denne medlemsstats nationale ret, jf. dog stk. 3.
3. Enhver berettiget part kan i overensstemmelse med procedurerne i artikel 59-62 og, hvis det er relevant, artikel 5 i dette kapitel og kapitel VI, fremsætte anmodning om en afgørelse, som fastslår, at der ikke er grund til at afslå anerkendelse som omhandlet i artikel 38 og 39.
4. Den stedlige kompetence for den ret, som hver enkelt medlemsstat giver Kommissionen meddelelse om i overensstemmelse med artikel 103, fastlægges i henhold til national ret i den medlemsstat, hvor en sag anlægges i henhold til nærværende artikels stk. 3.
5. Hvis anerkendelse af en afgørelse rejses som bispørgsmål ved en ret i en medlemsstat, kan denne ret træffe afgørelse i spørgsmålet.

Artikel 31

Dokumenter, der skal fremlægges med henblik på anerkendelse

1. En part, der i en medlemsstat ønsker at påberåbe sig en afgørelse truffet i en anden medlemsstat, skal fremlægge følgende:
  - a) en kopi af afgørelsen, der opfylder de nødvendige betingelser for godtgørelse af dens ægthed, og
  - b) den relevante attest, som er udstedt i henhold til artikel 36.
2. Den ret eller den kompetente myndighed, ved hvilken en afgørelse truffet i en anden medlemsstat påberåbes, kan om nødvendigt kræve, at den part, der påberåber sig den, i overensstemmelse med artikel 91 fremlægger en oversættelse eller en translitteration af det indhold i fritekstfelterne, som kan oversættes i attesten omhandlet i stk. 1, litra b).
3. Den ret eller den kompetente myndighed, ved hvilken en afgørelse truffet i en anden medlemsstat påberåbes, kan kræve, at parten fremlægger en oversættelse eller en translitteration i henhold til artikel 91 af afgørelsen tillige med en oversættelse eller en translitteration af det indhold i fritekstfelterne, som kan oversættes i attesten, hvis den ikke kan fortsætte behandlingen uden en sådan oversættelse eller translitteration.

*Artikel 32***Manglende dokumenter**

1. Såfremt de i artikel 31, stk. 1, omhandlede dokumenter ikke fremlægges, kan retten eller den kompetente myndighed fastsætte en frist for fremlæggelse heraf, anerkende tilsvarende dokumenter eller, såfremt den anser, at den har tilstrækkelige oplysninger, fritage for kravet om en sådan fremlæggelse.
2. Såfremt retten eller den kompetente myndighed kræver det, skal der fremlægges en oversættelse eller en translitteration i henhold til artikel 91 af de pågældende tilsvarende dokumenter.

*Artikel 33***Udsættelse af en sag**

Den ret, ved hvilken en afgørelse truffet i en anden medlemsstat påberåbes, kan udsætte en sag helt eller delvis, hvis:

- a) denne afgørelse i domsstaten er anfægtet ved ordinær appel, eller
- b) hvis der for en afgørelse er fremsat en anmodning om at få fastslået, at der ikke findes grunde til at afslå anerkendelse som omhandlet i artikel 38 og 39, eller om at få fastslået, at anerkendelse skal afslås på basis af en af disse grunde.

*Underafdeling 2***Eksigibilitet og fuldbyrdelse***Artikel 34***Eksigible afgørelser**

1. En i en medlemsstat truffet afgørelse vedrørende forældreansvar, som er eksigibel i den pågældende medlemsstat, kan fuldbyrdes i de andre medlemsstater, uden at der kræves en erklæring om eksigibilitet.
2. Hvad angår fuldbyrdelse i en anden medlemsstat af en afgørelse om samvær, kan retten i domsstaten, uanset en eventuel appel, erklære den for foreløbigt eksigibel.

*Artikel 35***Dokumenter, der skal fremlægges med henblik på fuldbyrdelse**

1. For i en medlemsstat at få fuldbyrdet en afgørelse, der er truffet i en anden medlemsstat, skal den part, der søger fuldbyrdelse, fremlægge for den myndighed, der har fuldbyrdelseskompetence:
  - a) en kopi af afgørelsen, der opfylder de nødvendige betingelser for godtgørelse af dens ægthed, og
  - b) den relevante attest, som er udstedt i henhold til artikel 36.
2. For i en medlemsstat at få fuldbyrdet en afgørelse, der er truffet i en anden medlemsstat, om pålæggelse af en foreløbig, herunder sikrende, foranstaltning, fremlægger den part, der søger fuldbyrdelse, følgende for den myndighed, der har fuldbyrdelseskompetence:
  - a) en kopi af afgørelsen, der opfylder de nødvendige betingelser for godtgørelse af dens ægthed,
  - b) den relevante attest, som er udstedt i henhold til artikel 36, og som attesterer, at afgørelsen er eksigibel i domsstaten, og at retten i domsstaten:
    - i) har kompetence med hensyn til sagens realitet, eller
    - ii) har truffet denne foranstaltning i henhold til artikel 27, stk. 5, sammenholdt med artikel 15, og
  - c) bevis for forkyndelse af afgørelsen, hvis foranstaltningen blev truffet, uden at sagsøgte forinden var blevet indkaldt til at give møde.

3. Den myndighed, der er kompetent med hensyn til fuldbyrdelse, kan om nødvendigt pålægge den part, der søger fuldbyrdelse, at fremlægge en oversættelse eller en translitteration i henhold til artikel 91 af det indhold i fritekstfelterne, som kan oversættes i den attest, som præciserer den forpligtelse, der skal fuldbyrdes.

4. Den myndighed, der er kompetent med hensyn til fuldbyrdelse, kan pålægge den part, der søger fuldbyrdelse, at fremlægge en oversættelse eller en translitteration i henhold til artikel 91 af afgørelsen, hvis den ikke kan fortsætte behandlingen uden en sådan oversættelse eller translitteration.

Underafdeling 3

Attest

Artikel 36

Udstedelse af attest

1. Retten i domsstaten som meddelt til Kommissionen i henhold til artikel 103 skal på anmodning af en part udstede en attest for:

- a) en afgørelse i ægteskabssager ved brug af formularen i bilag II
- b) en afgørelse i sager vedrørende forældreansvar ved brug af formularen i bilag III
- c) en afgørelse om tilbagegivelse af et barn som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), og, hvor der er relevant, foreløbige, herunder sikrende, foranstaltninger truffet i overensstemmelse med artikel 27, stk. 5, som ledsager afgørelsen, ved brug af formularen i bilag IV.

2. Attesten udfærdiges og udstedes på det sprog, som afgørelsen er affattet på. Attesten kan også udstedes på et andet af Den Europæiske Unions institutioners officielle sprog, som parten har anmodet om. Dette skaber ingen forpligtelse for den ret, der udsteder attesten, til at fremlægge en oversættelse eller translitteration af det indhold i fritekstfelterne, som kan oversættes.

3. Anfægtelse af udstedelse af en attest tages ikke til følge.

Artikel 37

Berigtigelse af attest

1. Retten i en domsstat som meddelt til Kommissionen i henhold til artikel 103 skal efter anmodning og kan af egen drift berigtige en attest, såfremt der som følge af en materiel fejl eller undladelse er uoverensstemmelse mellem den afgørelse, der skal fuldbyrdes, og attesten.

2. Domsstatens nationale ret finder anvendelse på proceduren for berigtigelse af attesten.

Underafdeling 4

Afslag på anerkendelse eller fuldbyrdelse

Artikel 38

Grunde til afslag på anerkendelse af afgørelser i ægteskabssager

Anerkendelse af en afgørelse om skilsmisse, separation eller annullation af ægteskab afslås:

- a) såfremt anerkendelse åbenbart vil stride mod grundlæggende retsprincipper i den medlemsstat, hvor anerkendelse påberåbes
- b) såfremt sagsøgte er dømt som udebleven, og det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument ikke er blevet forkyndt for sagsøgte i så god tid og på en sådan måde, at denne har kunnet varetage sine interesser under sagen, medmindre det fastslås, at sagsøgte utvetydigt har accepteret afgørelsen

- c) såfremt den er uforenelig med en afgørelse, der er truffet i en sag mellem de samme parter i den medlemsstat, hvor anerkendelse påberåbes, eller
- d) såfremt den er uforenelig med en afgørelse, der tidligere er truffet i en sag mellem de samme parter i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, og denne tidligere afgørelse opfylder de nødvendige betingelser for at blive anerkendt i den medlemsstat, hvor anerkendelse påberåbes.

Artikel 39

Grunde til afslag på anerkendelse af afgørelser i sager vedrørende forældreansvar

1. Anerkendelse af en afgørelse om forældreansvar afslås:
  - a) såfremt anerkendelse åbenbart vil stride mod grundlæggende retsprincipper i den medlemsstat, hvor anerkendelse påberåbes, under hensyntagen til barnets bedste
  - b) såfremt en person er dømt som udebleven, og det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument ikke er blevet forkyndt for den pågældende i så god tid og på en sådan måde, at denne har kunnet varetage sine interesser under sagen, medmindre det fastslås, at vedkommende utvetydigt har accepteret afgørelsen
  - c) på anmodning af en person, der gør gældende, at afgørelsen krænker vedkommendes forældreansvar, såfremt afgørelsen er truffet, uden at vedkommende har haft mulighed for at blive hørt
  - d) såfremt og i det omfang den er uforenelig med en afgørelse vedrørende forældreansvar, der senere er truffet i den medlemsstat, hvor anerkendelse påberåbes
  - e) såfremt og i det omfang den er uforenelig med en afgørelse vedrørende forældreansvar, der senere er truffet i en anden medlemsstat eller i det tredjeland, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, forudsat at denne senere afgørelse opfylder de nødvendige betingelser for at blive anerkendt i den medlemsstat, hvor anerkendelse påberåbes, eller
  - f) såfremt den i artikel 82 angivne procedure ikke er blevet fulgt.
2. Anerkendelse af en afgørelse i sager vedrørende forældreansvar kan afslås, hvis den blev truffet, uden at et barn, der er i stand til at danne sine egne synspunkter, har fået mulighed for at udtrykke sine synspunkter i henhold til artikel 21, medmindre:
  - a) sagen kun vedrørte barnets formue, og forudsat at sådan en mulighed ikke var påkrævet i lyset af sagens genstand, eller
  - b) der var vægtige grunde, navnlig i betragtning af sagens hastende karakter.

Artikel 40

Procedure for afslag på anerkendelse

1. De i artikel 59-62 fastsatte procedurer og i givet fald afdeling 5 i dette kapitel og kapitel VI finder tilsvarende anvendelse på en anmodning om afslag på anerkendelse.
2. Den stedlige kompetence for den ret, som hver enkelt medlemsstat giver Kommissionen meddelelse om i overensstemmelse med artikel 103, fastlægges i henhold til national ret i den medlemsstat, hvor en sag om ikkeanerkendelse anlægges.

*Artikel 41***Grunde til afslag på fuldbyrdelse af afgørelser i sager vedrørende forældreansvar**

Med forbehold af artikel 56, stk. 6, afslås fuldbyrdelse af en afgørelse i sager vedrørende forældreansvar, hvis en af grundene til afslag på anerkendelse omhandlet i artikel 39 konstateres.

*AFDELING 2***Anerkendelse og fuldbyrdelse af visse privilegerede afgørelser***Artikel 42***Anvendelsesområde**

1. Denne afdeling finder anvendelse på følgende typer af afgørelser, hvis de er attesteret i domsstaten i henhold til artikel 47:

- a) afgørelser, for så vidt som de fastsætter samvær, og
- b) afgørelser i medfør af artikel 29, stk. 6, for så vidt de indebærer tilbagegivelse af barnet.

2. Denne afdeling er ikke til hinder for, at en part kan søge anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse som omhandlet i stk. 1 i overensstemmelse med bestemmelserne om anerkendelse og fuldbyrdelse i afdeling 1.

*Underafdeling 1***Anerkendelse***Artikel 43***Anerkendelse**

1. En afgørelse som omhandlet i artikel 42, stk. 1, truffet i en medlemsstat anerkendes i de øvrige medlemsstater uden krav om en særlig procedure og uden mulighed for at modsætte sig anerkendelse, medmindre og i det omfang afgørelsen anses for at være uforenelig med en senere afgørelse som omhandlet i artikel 50.

2. En part, der i en medlemsstat ønsker at påberåbe sig en afgørelse som omhandlet i artikel 42, stk. 1, truffet i en anden medlemsstat, skal fremlægge følgende:

- a) en kopi af afgørelsen, der opfylder de nødvendige betingelser for godtgørelse af dens ægthed, og
- b) den relevante attest, som er udstedt i henhold til artikel 47.

3. Artikel 31, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

*Artikel 44***Udsættelse af en sag**

Den ret, ved hvilken en afgørelse som omhandlet i artikel 42, stk. 1, der er truffet i en anden medlemsstat, påberåbes, kan udsætte en sag helt eller delvis, hvis:

- a) der er indgivet en anmodning, hvori denne afgørelses uforenelighed med en senere afgørelse som omhandlet i artikel 50 påberåbes, eller
- b) den person, mod hvem fuldbyrdelse begæres, i henhold til artikel 48 har anmodet om inddragelse af den attest, der er udstedt i henhold til artikel 47.

Underafdeling 2

Eksigibilitet og fuldbyrdelse

Artikel 45

Eksigible afgørelser

1. En afgørelse som omhandlet i artikel 42, stk. 1, der er truffet i en medlemsstat, og som er eksigibel i den pågældende medlemsstat, er eksigibel i henhold til denne afdeling i de øvrige medlemsstater uden krav om en erklæring om eksigibilitet.
2. Med henblik på fuldbyrdelse i en anden medlemsstat af en afgørelse som omhandlet i artikel 42, stk. 1, litra a), kan retterne i domsstaten, uanset en eventuel appel, erklære afgørelsen for foreløbigt eksigibel.

Artikel 46

Dokumenter, der skal fremlægges med henblik på fuldbyrdelse

1. Med henblik på fuldbyrdelse i en medlemsstat af en afgørelse som omhandlet i artikel 42, stk. 1, der er truffet i en anden medlemsstat, skal den part, der søger fuldbyrdelse, fremlægge for den myndighed, der er kompetent med hensyn til fuldbyrdelse:
  - a) en kopi af afgørelsen, der opfylder de nødvendige betingelser for godtgørelse af dens ægthed, og
  - b) den relevante attest, som er udstedt i henhold til artikel 47.
2. Med henblik på fuldbyrdelse i en medlemsstat af en afgørelse som omhandlet i artikel 42, stk. 1, litra a), der er truffet i en anden medlemsstat, kan den myndighed, der er kompetent med hensyn til fuldbyrdelse, om nødvendigt kræve, at ansøger fremlægger en oversættelse eller translitteration i henhold til artikel 91 af det indhold i fritekstfelterne, som kan oversættes i den pågældende attest, som angiver den forpligtelse, der skal fuldbyrdes.
3. Med henblik på fuldbyrdelse i en medlemsstat af en afgørelse som omhandlet i artikel 42, stk. 1, der er truffet i en anden medlemsstat, kan den myndighed, der er kompetent med hensyn til fuldbyrdelse, kræve, at ansøger fremlægger en oversættelse eller translitteration i henhold til artikel 91 af afgørelsen, hvis den ikke kan fortsætte behandlingen uden en sådan oversættelse eller translitteration.

Underafdeling 3

Attest til privilegerede afgørelser

Artikel 47

Udstedelse af attesten

1. Den ret, som har truffet en afgørelse som omhandlet i artikel 42, stk. 1, skal på anmodning af en part udstede en attest for:
  - a) en afgørelse, der fastsætter samvær, ved anvendelse af formularen i bilag V
  - b) en realitetsafgørelse om forældremyndighed, som indebærer tilbagegivelse af et barn, i henhold til artikel 29, stk. 6, ved anvendelse af formularen i bilag VI.
2. Attesten udfærdiges og udstedes på det sprog, som afgørelsen er affattet på. Attesten kan også udstedes på et andet af Den Europæiske Unions institutioners officielle sprog, som en part har anmodet om. Dette skaber ingen forpligtelse for den ret, der udsteder attesten, til at fremlægge en oversættelse eller translitteration af det indhold i fritekstfelterne, som kan oversættes.
3. Retten udsteder kun attesten, hvis følgende betingelser er opfyldt:
  - a) alle berørte parter har haft mulighed for at blive hørt

- b) barnet har haft mulighed for at udtrykke sine synspunkter i henhold til artikel 21
- c) når afgørelsen blev truffet som en udeblivelsesafgørelse:
- i) den pågældende person fik enten forkyndt det indledende processkrift eller et tilsvarende dokument i tilstrækkelig god tid og på en sådan måde, at denne kunne varetage sine interesser under sagen, eller
  - ii) det fastslås, at den udeblivende person utvetydigt har accepteret afgørelsen.
4. Med forbehold af denne artikels stk. 3 må en attest for en afgørelse som omhandlet i artikel 42, stk. 1, litra b), kun udstedes, hvis retten i sin afgørelse har taget hensyn til de grunde og forhold, som dannede grundlag for den forudgående afgørelse, der blev truffet i en anden medlemsstat i medfør af artikel 13, stk. 1, litra b), eller artikel 13, stk. 2, i Haagerkonventionen af 1980.
5. Attesten har kun virkning, i den udstrækning afgørelsen er eksigibel.
6. Der er ikke andre muligheder for anfægtelse af udstedelse af en attest end de i artikel 48 anførte.

Artikel 48

Berigtigelse eller inddragelse af attest

1. Retten i domsstaten som meddelt til Kommissionen i henhold til artikel 103 skal efter anmodning og kan af egen drift berigtige en attest, såfremt der som følge af en materiel fejl eller udeladelse er uoverensstemmelse mellem afgørelsen og attesten.
2. Den i denne artikels stk. 1 omhandlede ret skal efter anmodning eller af egen drift inddrage attesten, hvis den er blevet udstedt med urette, under hensyntagen til de krav, der er fastsat i artikel 47. Artikel 49 finder tilsvarende anvendelse.
3. Proceduren, herunder en eventuel appel, for berigtigelse eller inddragelse af en attest følger domsstatens nationale ret.

Artikel 49

Attest om manglende eller begrænset eksigibilitet

1. Hvis og i det omfang en afgørelse, der er attesteret i henhold til artikel 47, ikke længere er eksigibel, eller dens eksigibilitet er blevet suspenderet eller begrænset, udstedes efter anmodning på et hvilket som helst tidspunkt til retten i domsstaten som meddelt til Kommissionen i henhold til artikel 103 en attest om den manglende eller begrænsede eksigibilitet ved anvendelse af standardformularen i bilag VII.
2. Attesten udfærdiges og udstedes på det sprog, som afgørelsen er affattet på. Attesten kan også udstedes på et andet af Den Europæiske Unions institutioners officielle sprog, som en part har anmodet om. Dette skaber ingen forpligtelse for den ret, der udsteder attesten, til at fremlægge en oversættelse eller translitteration af det indhold i fritextfelterne, som kan oversættes.

Underafdeling 4

Afslag på anerkendelse eller fuldbyrdelse

Artikel 50

Uforenelige afgørelser

Anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse som omhandlet i artikel 42, stk. 1, afslås, hvis og i det omfang afgørelsen er uforenelig med en senere afgørelse om forældreansvar vedrørende samme barn, der er truffet:

- a) i den medlemsstat, hvor anerkendelse påberåbes, eller

- b) i en anden medlemsstat eller i det tredjeland, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, forudsat at den senere afgørelse opfylder de nødvendige betingelser for at blive anerkendt i den medlemsstat, hvor anerkendelse påberåbes.

AFDELING 3

Fælles bestemmelser om fuldbyrdelse

Underafdeling 1

Fuldbyrdelse

Artikel 51

Fuldbyrdsprocedure

1. Med forbehold af bestemmelserne i denne afdeling reguleres proceduren for fuldbyrdelse af afgørelser truffet i en anden medlemsstat af fuldbyrdsstatens nationale ret. Uanset artikel 41, 50, 56 og 57 fuldbyrdes en afgørelse, der er truffet i en medlemsstat, og som er eksigibel i domsstaten, i fuldbyrdsstaten på samme betingelser som en afgørelse truffet i denne medlemsstat.

2. En part, der søger fuldbyrdelse af en afgørelse truffet i en anden medlemsstat, er ikke forpligtet til at have en postadresse i fuldbyrdsstaten. Det kræves kun, at denne part har en autoriseret repræsentant i fuldbyrdsstaten, hvis en sådan repræsentant er obligatorisk i henhold til fuldbyrdsstatens nationale ret uanset parternes nationalitet.

Artikel 52

Myndigheder, der er kompetente med hensyn til fuldbyrdelse

Anmodning om fuldbyrdelse fremsættes over for den myndighed, der er kompetent med hensyn til fuldbyrdelse i henhold til fuldbyrdsstatens nationale ret, og som den pågældende medlemsstat har givet Kommissionen meddelelse om i medfør af artikel 103.

Artikel 53

Delvis fuldbyrdelse

1. En part, der anmoder om fuldbyrdelse af en afgørelse, kan anmode om delvis fuldbyrdelse af afgørelsen.

2. Såfremt der ved en afgørelse er taget stilling til flere spørgsmål, og fuldbyrdelse er blevet afslået for et eller flere af dem, er det ikke desto mindre muligt at fuldbyrde de dele af afgørelsen, som ikke er omfattet af afslaget.

3. Denne artikels stk. 1 og 2 må ikke anvendes til at fuldbyrde en afgørelse om tilbagegivelse af et barn uden også at fuldbyrde eventuelle foreløbige, herunder sikrende, foranstaltninger, der er blevet truffet for at beskytte barnet mod risikoen som omhandlet i artikel 13, stk. 1, litra b), i Haagerkonventionen af 1980.

Artikel 54

Vilkår for udøvelse af samvær

1. De myndigheder, der er kompetente med hensyn til fuldbyrdelse, eller retterne i fuldbyrdsstaten kan fastlægge vilkår for udøvelse af samvær, hvis de nødvendige vilkår ikke er fastlagt eller ikke er angivet med tilstrækkelig præcision i afgørelsen truffet af den ret i en medlemsstat, der har kompetence til at påkende sagens realitet, forudsat at de væsentlige elementer i den pågældende afgørelse respekteres.

2. De vilkår, der fastlægges i henhold til stk. 1, ophører med at finde anvendelse, når den ret i en medlemsstat, der har kompetence til at påkende sagens realitet, træffer en senere afgørelse.

*Artikel 55***Forkyndelse af attest og afgørelse**

1. Når der begæres fuldbyrdelse af en afgørelse truffet i en anden medlemsstat, forkyndes den relevante attest udstedt i henhold til artikel 36 eller 47 for den person, mod hvem fuldbyrdelse begæres, inden den første fuldbyrdelsesforanstaltning. Attesten ledsages af afgørelsen, hvis den ikke allerede er forkyndt for den pågældende, og, hvor det er relevant, af nærmere oplysninger om vilkårene omhandlet i artikel 54, stk. 1.

2. Hvis forkyndelse skal finde sted i en anden medlemsstat end domsstaten, kan den person, mod hvem fuldbyrdelse begæres, anmode om en oversættelse eller translitteration af følgende:

a) afgørelsen med henblik på at anfægte fuldbyrdelsen

b) hvor relevant, det indhold i fritekstfelterne, som kan oversættes, i attesten udstedt i medfør af artikel 47,

hvis disse ikke er affattet på eller ledsaget af en oversættelse eller translitteration til enten et sprog, som vedkommende forstår, eller det officielle sprog i den medlemsstat, hvor vedkommende har sin sædvanlige bopæl, eller, hvis der er flere officielle sprog i den pågældende medlemsstat, det officielle sprog eller et af de officielle sprog på det sted, hvor vedkommende har sin sædvanlige bopæl.

3. Hvis der anmodes om en oversættelse eller translitteration i henhold til stk. 2, er sikrende foranstaltninger de eneste fuldbyrdelsesforanstaltninger, der må træffes, indtil den person, mod hvem fuldbyrdelse begæres, modtager oversættelsen eller translitterationen.

4. Stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse, i det omfang afgørelsen og, hvis det er relevant, attesten omhandlet i stk. 1 allerede er blevet forkyndt for den person, mod hvem fuldbyrdelse begæres, i overensstemmelse med oversættelses- eller translitterationskravene i stk. 2.

*Underafdeling 2***Suspension af fuldbyrdelsesprocedurer og afslag på fuldbyrdelse***Artikel 56***Suspension og afslag**

1. Den myndighed, der er kompetent med hensyn til fuldbyrdelse, eller retten i fuldbyrdelsesmedlemsstaten skal af egen drift eller efter anmodning fra den person, mod hvem fuldbyrdelse begæres, eller, såfremt det er tilladt i henhold til national ret, fra det berørte barn suspendere fuldbyrdelsesproceduren, hvis afgørelsens eksigibilitet suspenderes i domsstaten.

2. Den myndighed, der er kompetent med hensyn til fuldbyrdelse, eller retten i fuldbyrdelsesmedlemsstaten kan efter anmodningen fra den person, mod hvem fuldbyrdelse begæres, eller, såfremt det er tilladt i henhold til national ret, fra det berørte barn suspendere fuldbyrdelsesproceduren helt eller delvist af en af følgende grunde:

a) afgørelsen er anfægtet ved ordinær appel indgivet i domsstaten

b) fristen for ordinær appel som omhandlet i litra a) er endnu ikke udløbet

c) der er indgivet anmodning om afslag på fuldbyrdelse baseret på artikel 41, 50 eller 57

d) den person, mod hvem fuldbyrdelse begæres, har i henhold til artikel 48 anmodet om inddragelse af den attest, der er udstedt i henhold til artikel 47.

3. Hvis den myndighed, der er kompetent med hensyn til fuldbyrdelse, eller retten udsætter fuldbyrdelsesproceduren af den i stk. 2, litra b), omhandlede årsag, kan den fastsætte en frist for indgivelse af appel.

4. I ekstraordinære tilfælde kan den myndighed, der er kompetent med hensyn til fuldbyrdelse, eller retten efter anmodning fra den person, mod hvem fuldbyrdelse begæres, eller, såfremt det er tilladt i henhold til national ret, fra det berørte barn eller en berettiget part, som handler til barnets bedste, suspendere en fuldbyrdelsesprocedure, hvis fuldbyrdelse vil udsætte et barn for en alvorlig risiko for fysisk eller psykisk overlast som følge af midlertidige hindringer, der er opstået, efter at en afgørelse er truffet, eller som følge af andre væsentlige ændringer af omstændighederne.

Fuldbyrdelsen genoptages, så snart den alvorlige risiko for fysisk eller psykisk overlast ophører med at eksistere.

5. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 4, skal den myndighed, der er kompetent med hensyn til fuldbyrdelse, eller retten, før den nægter fuldbyrdelse i henhold til stk. 6, træffe alle passende skridt til at lette fuldbyrdelse i henhold til national ret og nationale procedurer og til barnets bedste.

6. Hvis den alvorlige risiko omhandlet i stk. 4 er af varig karakter, kan den myndighed, der er kompetent med hensyn til fuldbyrdelse, eller retten efter anmodning nægte fuldbyrdelse af afgørelsen.

Artikel 57

Grunde til suspension af eller afslag på fuldbyrdelse i henhold til national ret

Grunde til suspension af eller afslag på fuldbyrdelse i henhold til fuldbyrdelsesstatens nationale ret finder anvendelse, for så vidt de ikke er uforenelige med anvendelse af artikel 41, 50 og 56.

Artikel 58

Kompetence for myndigheder eller retter, der er kompetente med hensyn til afslag på fuldbyrdelse

1. Anmodning om afslag på fuldbyrdelse baseret på artikel 39 fremsættes over for den ret, som hver medlemsstat har givet Kommissionen meddelelse om i overensstemmelse med artikel 103. Anmodning om afslag på fuldbyrdelse baseret på andre grunde, der fastsat i eller tilladt ved denne forordning, fremsættes over for den myndighed eller ret, som hver medlemsstat har givet Kommissionen meddelelse om i overensstemmelse med artikel 103.

2. Den stedlige kompetence for den myndighed eller ret, som hver medlemsstat har givet Kommissionen meddelelse om i medfør af artikel 103, fastlægges i henhold til national ret i den medlemsstat, hvor en sag i henhold til nærværende artikels stk. 1 anlægges.

Artikel 59

Anmodning om afslag på fuldbyrdelse

1. Proceduren for indgivelse af anmodning om fuldbyrdelse afgøres, for så vidt som den ikke er omfattet af denne forordning, efter fuldbyrdelsesstatens nationale ret.

2. Den, der fremsætter en anmodning, skal fremlægge for den myndighed, der er kompetent med hensyn til fuldbyrdelse, eller retten en kopi af afgørelsen og såfremt relevant og muligt den relevante attest udstedt i henhold til artikel 36 eller 47.

3. Den myndighed, der er kompetent med hensyn til fuldbyrdelse, eller retten kan om nødvendigt pålægge den, der fremsætter anmodningen, at fremlægge en oversættelse eller en translitteration i henhold til artikel 91 af det indhold i fritekstfeltene, som kan oversættes i den relevante attest udstedt i henhold til artikel 36 eller 47, som angiver den forpligtelse, der skal fuldbyrdes.

4. Hvis den myndighed, der er kompetent med hensyn til fuldbyrdelse, eller retten ikke kan fortsætte behandlingen uden en sådan oversættelse eller translitteration, kan den pålægge den, der fremsætter anmodningen, at fremlægge en sådan oversættelse eller en translitteration i overensstemmelse med artikel 91.

5. Den myndighed, der er kompetent med hensyn til fuldbyrdelse, eller retten kan fritage for fremlæggelse af de dokumenter, der er omhandlet i stk. 2, hvis:

a) den allerede er i besiddelse af dem, eller

b) den finder det urimeligt at kræve, at den, der fremsætter anmodningen, skal fremlægge dem.

I de i første afsnit litra b) omhandlede tilfælde kan den myndighed, der er kompetent med hensyn til fuldbyrdelse, eller retten kræve, at den anden part fremlægger dokumenterne.

6. Den part, som søger afslag på fuldbyrdelse af en afgørelse, der er truffet i en anden medlemsstat, er ikke forpligtet til at have en postadresse i fuldbyrdelsesstaten. Det kræves kun, at denne part har en autoriseret repræsentant i fuldbyrdelsesstaten, hvis en sådan repræsentant er obligatorisk i henhold til fuldbyrdelsesstatens nationale ret uanset parternes nationalitet.

Artikel 60

Hurtige procedurer

Den myndighed, der er kompetent med hensyn til fuldbyrdelse, eller retten skal handle uden unødigt ophold i procedurer om anmodning om afslag på fuldbyrdelse.

Artikel 61

Anfægtelse eller appel

1. En afgørelse, der træffes om en anmodning om afslag på fuldbyrdelse, kan anfægtes eller appelleres af begge parter.
2. Anfægtelse eller appel indgives til den myndighed eller ret, som fuldbyrdelsesstaten har givet Kommissionen meddelelse om i henhold til artikel 103 som værende den myndighed eller ret, hvortil en sådan anfægtelse eller appel skal indgives.

Artikel 62

Yderligere anfægtelse eller appel

En afgørelse, der træffes om anfægtelsen eller appellen, kan kun bestrides ved anfægtelse eller appel, såfremt den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med artikel 103 har givet Kommissionen meddelelse om de retter, hvortil en sådan anfægtelse eller appel skal indgives.

Artikel 63

Udsættelse af en sag

1. Den myndighed, der er kompetent med hensyn til fuldbyrdelse, eller den ret, hvortil der fremsættes anmodning om afslag på fuldbyrdelse, eller som behandler en appel indgivet i medfør af artikel 61 eller 62, kan udsætte en sag af en af følgende årsager:
  - a) afgørelsen er anfægtet ved ordinær appel indgivet i domsstaten
  - b) fristen for ordinær appel som omhandlet i litra a) er endnu ikke udløbet, eller
  - c) den person, mod hvem fuldbyrdelse begæres, har i henhold til artikel 48 anmodet om inddragelse af en attest, der er udstedt i henhold til artikel 47.
2. Hvis den myndighed, der er kompetent med hensyn til fuldbyrdelse, eller retten udsætter sagen af den i stk. 1, litra b), omhandlede årsag, kan den fastsætte en frist for indgivelse af appel.

AFDELING 4

Officielt bekræftede dokumenter og aftaler

Artikel 64

Anvendelsesområde

Denne afdeling finder anvendelse i sager om skilsmisse, separation og forældreansvar på officielt bekræftede dokumenter, der er formelt udstedt eller registreret, og på aftaler, der er registreret i en medlemsstat, som erklærer sig kompetent i medfør af kapitel II.

*Artikel 65***Anerkendelse og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter og aftaler**

1. Officielt bekræftede dokumenter og aftaler om separation og skilsmisse, der har bindende retsvirkning i domsstaten, anerkendes i andre medlemsstater uden krav om en særlig procedure. Afdeling 1 i dette kapitel finder tilsvarende anvendelse, medmindre andet er fastsat i denne afdeling.
2. Officielt bekræftede dokumenter og aftaler i sager vedrørende forældreansvar, der har bindende retsvirkning og kan fuldbyrdes i domsstaten, anerkendes og fuldbyrdes i andre medlemsstater, uden at der kræves en erklæring om eksigibilitet. Afdeling 1 og 3 i dette kapitel finder tilsvarende anvendelse, medmindre andet er fastsat i denne afdeling.

*Artikel 66***Attest**

1. Retten eller den kompetente myndighed i domsstaten som meddelt til Kommissionen i henhold til artikel 103 udsteder på anmodning af en part en attest for officielt bekræftede dokumenter og aftaler

- a) i ægteskabssager ved anvendelse af formularen i bilag VIII
- b) i sager vedrørende forældreansvar ved anvendelse af formularen i bilag IX.

Attesten omhandlet i litra b) skal indeholde et sammendrag af den eksigible forpligtelse i det officielt bekræftede dokument eller aftalen.

2. En attest må kun udstedes, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) den medlemsstat, der bemyndigede den offentlige myndighed eller en anden myndighed til formelt at udstede eller registrere det officielt bekræftede dokument eller registrere aftalen, var kompetent i medfør af kapitel II, og
- b) det officielt bekræftede dokument eller aftalen har bindende retsvirkning i den pågældende medlemsstat.

3. Uanset stk. 2 må en attest i sager vedrørende forældreansvar ikke udstedes, hvis der er tegn på, at indholdet af det officielt bekræftede dokument eller aftalen ikke er til barnets bedste.

4. Attesten udfærdiges på det sprog, som det officielt bekræftede dokument eller aftalen er affattet på. Den kan også udstedes på et andet af Den Europæiske Unions institutioners officielle sprog, som parten har anmodet om. Dette skaber ingen forpligtelse for den ret eller kompetente myndighed, der udsteder attesten, til at fremlægge en oversættelse eller translitteration af det indhold i fritekstfelterne, som kan oversættes.

5. Hvis attesten ikke fremlægges, anerkendes eller fuldbyrdes det officielt bekræftede dokument eller aftalen ikke i en anden medlemsstat.

*Artikel 67***Berigtigelse og inddragelse af attest**

1. Retten eller den kompetente myndighed i domsstaten som meddelt til Kommissionen i henhold til artikel 103 skal efter anmodning og kan af egen drift berigtige en attest, såfremt der som følge af en materiel fejl eller udeladelse er uoverensstemmelse mellem det officielt bekræftede dokument eller aftalen og attesten.

2. Den i denne artikels stk. 1 omhandlede ret eller kompetente myndighed skal efter anmodning eller af egen drift inddrage en attest, hvis den er udstedt med urette, under hensyntagen til de krav, der er fastsat i artikel 66.

3. Proceduren, herunder en eventuel appel, for berigtigelse eller inddragelse af en attest følger domsstatens nationale ret.

*Artikel 68***Grunde til afslag på anerkendelse eller fuldbyrdelse**

1. Anerkendelse af et officielt bekræftet dokument eller en aftale om separation eller skilsmisse afslås, såfremt:
  - a) anerkendelse åbenbart vil stride mod grundlæggende retsprincipper i den medlemsstat, hvor anerkendelse påberåbes
  - b) den er uforenelig med en afgørelse, et officielt bekræftet dokument eller en aftale mellem de samme parter i den medlemsstat, hvor anerkendelse påberåbes, eller
  - c) den er uforenelig med en tidligere afgørelse, et tidligere officielt bekræftet dokument eller en tidligere aftale i en sag mellem de samme parter i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, og den tidligere afgørelse, det tidligere officielt bekræftede dokument eller den tidligere aftale opfylder de nødvendige betingelser for at blive anerkendt i den medlemsstat, hvor anerkendelse påberåbes.

2. Anerkendelse eller fuldbyrdelse af et officielt bekræftet dokument eller en aftale i sager vedrørende forældreansvar afslås:
  - a) såfremt anerkendelse åbenbart vil stride mod grundlæggende retsprincipper i den medlemsstat, hvor anerkendelse påberåbes, under hensyntagen til barnets bedste
  - b) på anmodning af en person, der gør gældende, at det officielt bekræftede dokument eller aftalen krænker vedkommendes forældreansvar, såfremt det officielt bekræftede dokument er blevet udstedt eller registreret, eller aftalen blev indgået og registreret, uden at vedkommende var involveret
  - c) såfremt og i det omfang den er uforenelig med en senere afgørelse, et officielt bekræftet dokument eller en aftale i sager vedrørende forældreansvar, der senere er truffet i den medlemsstat, hvor anerkendelse påberåbes, eller hvor der begæres fuldbyrdelse
  - d) såfremt og i det omfang den er uforenelig med en senere afgørelse, et senere officielt bekræftet dokument eller en senere aftale i sager vedrørende forældreansvar i en anden medlemsstat eller i det tredjeland, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, forudsat at denne senere afgørelse, det senere officielt bekræftede dokument eller den senere aftale opfylder de nødvendige betingelser for at blive anerkendt i den medlemsstat, hvor anerkendelse påberåbes, eller hvor der begæres fuldbyrdelse.

3. Anerkendelse eller fuldbyrdelse af et officielt bekræftet dokument eller en aftale i sager vedrørende forældreansvar kan afslås, hvis det officielt bekræftede dokument blev formelt udstedt eller registreret, eller hvis aftalen blev registreret, uden at et barn, der er i stand til at danne sine egne synspunkter, har fået mulighed for at udtrykke sine synspunkter.

*AFDELING 5****Andre bestemmelser****Artikel 69***Forbud mod prøvelse af retten i domsstatens kompetence**

Retten i domsstatens kompetence kan ikke prøves. Den i artikel 38, litra a), og artikel 39, litra a), omhandlede prøvelse vedrørende grundlæggende retsprincipper kan ikke foretages i forhold til kompetencereglerne i artikel 3-14.

*Artikel 70***Forskelle i hvilken ret, der finder anvendelse**

Anerkendelse af en afgørelse i ægteskabsager kan ikke afslås under henvisning til, at national ret i den medlemsstat, hvor anerkendelse påberåbes, ikke tillader skilsmisse, separation eller annullation af ægteskab på samme grundlag.

*Artikel 71***Forbud mod prøvelse med hensyn til sagens realitet**

En afgørelse kan under ingen omstændigheder prøves med hensyn til sagens realitet.

*Artikel 72***Appel i visse medlemsstater**

Såfremt en afgørelse er truffet i Irland, Cypern eller Det Forenede Kongerige, anses enhver form for appel i domsstaten for at være en ordinær appel med henblik på dette kapitel.

*Artikel 73***Omkostninger**

Dette kapitel finder også anvendelse på fastsættelse af sagsomkostninger ved sager omfattet af denne forordning og på fuldbyrdelse af enhver retsafgørelse om sådanne sagsomkostninger.

*Artikel 74***Fri proces**

1. En person, der har fremsat en anmodning, og som i domsstaten har haft helt eller delvis fri proces eller været fritaget for gebyrer og sagsomkostninger, har under den i artikel 30, stk. 3, artikel 40 og 59 fastlagte procedure ret til fri proces eller fritages for gebyrer og sagsomkostninger i videst muligt omfang efter fuldbyrdelsesstatens nationale ret.

2. En person, der har fremsat en anmodning, og som i domsstaten har haft fri proces ved en administrativ myndighed som meddelt til Kommissionen i henhold til artikel 103, har under alle procedurer anført i artikel 30, stk. 3, og artikel 40 og 59 ret til fri proces i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1. Den pågældende part skal med henblik herpå fremlægge en erklæring fra den kompetente myndighed i domsstaten om, at vedkommende opfylder de økonomiske betingelser for at være berettiget til hel eller delvis fri proces eller fritagelse for gebyrer eller sagsomkostninger.

*Artikel 75***Sikkerhed eller depositum**

Det kan ikke pålægges den part, som i en medlemsstat anmoder om fuldbyrdelse af en afgørelse, der er truffet i en anden medlemsstat, at stille sikkerhed eller depositum af nogen art med den begrundelse, at vedkommende er udlænding eller ikke har sædvanligt opholdssted i fuldbyrdelsesstaten.

KAPITEL V

SAMARBEJDE I SAGER VEDRØRENDE FORÆLDREANSVAR*Artikel 76***Udpegelse af centralmyndigheder**

Hver medlemsstat udpeger en eller flere centralmyndigheder, som skal bistå ved anvendelsen af denne forordning i sager vedrørende forældreansvar, og angiver disse myndigheders territoriale eller saglige kompetence. Har en medlemsstat udpeget flere centralmyndigheder, sendes meddelelser i princippet direkte til den kompetente centralmyndighed. Hvis en meddelelse stiles til en centralmyndighed, der ikke er kompetent, videregiver denne meddelelsen til den kompetente centralmyndighed og underretter afsenderen herom.

*Artikel 77***Centralmyndighedernes generelle opgaver**

1. Centralmyndighederne fremsender oplysninger om national lovgivning, procedurer og tjenester, der er til rådighed i sager vedrørende forældreansvar, og træffer de foranstaltninger, som de finder passende, for at lette anvendelsen af denne forordning.

2. Centralmyndighederne samarbejder og fremmer samarbejdet mellem de kompetente myndigheder i deres medlemsstater med henblik på at opfylde formålene med denne forordning.
3. Med henblik på stk. 1 og 2 kan Det Europæiske Retlige Netværk på det civil- og handelsretlige område anvendes.

Artikel 78

Anmodninger via centralmyndighederne

1. På anmodning af en centralmyndighed i en anden medlemsstat samarbejder centralmyndighederne i de enkelte sager med henblik på at opfylde formålet med denne forordning.
2. Anmodninger i henhold til dette kapitel kan fremsættes af en ret eller en kompetent myndighed. Anmodninger i henhold til artikel 79, litra c) og g), og artikel 80, stk. 1, litra c), kan også fremsættes af indehavere af forældreansvar.
3. Bortset fra hastetilfælde og med forbehold af artikel 86 sendes anmodninger i henhold til dette kapitel til centralmyndigheden i den medlemsstat, hvor den anmodende ret eller den kompetente myndighed er beliggende, eller hvor sagsøger har sit sædvanlige opholdssted.
4. Denne artikel er ikke til hinder for, at centralmyndigheder eller kompetente myndigheder indgår eller opretholder eksisterende aftaler eller ordninger med centralmyndigheder eller kompetente myndigheder i en eller flere andre medlemsstater, som tillader direkte kommunikation i deres indbyrdes forbindelser.
5. Dette kapitel er ikke til hinder for, at indehavere af forældreansvar indgiver anmodninger direkte til retterne i en anden medlemsstat.
6. Intet i artikel 79 eller 80 pålægger centralmyndigheden en forpligtelse til at udøve beføjelser, der efter den anmodede medlemsstats nationale ret kun kan udøves af judicielle myndigheder.

Artikel 79

De anmodede centralmyndigheders særlige opgaver

De anmodede centralmyndigheder træffer direkte eller gennem retter, kompetente myndigheder eller andre organer alle fornødne foranstaltninger med henblik på at:

- a) yde bistand i henhold til national ret og nationale procedurer ved opklaring af, hvor et barn befinder sig, når der er tegn på, at barnet befinder sig på den anmodede medlemsstats område, og disse oplysninger er nødvendige for at behandle en anmodning i henhold til denne forordning
- b) indsamle og udveksle oplysninger, der er relevante i procedurer i sager vedrørende forældreansvar i henhold til artikel 80
- c) give oplysninger og yde bistand til indehavere af forældreansvar, som ønsker at få afgørelser anerkendt og fuldbyrdet på den anmodede centralmyndigheds område, navnlig vedrørende samvær og tilbagegivelse af et barn, samt, hvis det er nødvendigt, oplysninger om, hvordan der opnås fri proces
- d) lette kommunikation mellem retter, kompetente myndigheder og andre involverede organer, navnlig i forbindelse med anvendelsen af artikel 81
- e) lette kommunikation mellem retter, hvor det er nødvendigt, navnlig i forbindelse med anvendelsen af artikel 12, 13, 15 og 20
- f) give alle oplysninger og yde al bistand, som er relevant i forbindelse med retternes og de kompetente myndigheders anvendelse af artikel 82, og
- g) lette indgåelse af aftaler mellem indehavere af forældreansvar gennem mægling eller andre former for alternativ tvistbilæggelse og lette samarbejdet på tværs af grænserne med dette mål for øje.

*Artikel 80***Samarbejde om indsamling og udveksling af oplysninger, der er relevante i procedurer i sager vedrørende forældreansvar**

1. Efter begrundet anmodning skal centralmyndigheden i den medlemsstat, hvor et barn har eller havde sit sædvanlige opholdssted eller befinder eller befandt sig, direkte eller gennem retter, kompetente myndigheder eller andre organer:

a) tilvejebringe en rapport, hvis den foreligger, eller udarbejde og tilvejebringe en rapport om

i) barnets situation

ii) igangværende procedurer i sager vedrørende forældreansvar for barnet eller

iii) afgørelser, der er truffet i sager vedrørende forældreansvar om barnet

b) tilvejebringe alle andre oplysninger, der er relevante i procedurer i sager vedrørende forældreansvar i den anmodende medlemsstat, navnlig om situationen for en forælder, en slægtning eller en anden person, som kan være egnet til at tage sig af barnet, hvis barnets situation kræver det, eller

c) eventuelt anmode retten eller den kompetente myndighed i sin medlemsstat om at overveje behovet for foranstaltninger med henblik på beskyttelse af barnets person eller formue.

2. I ethvert tilfælde, hvor et barn er udsat for alvorlig fare, underretter retten eller den kompetente myndighed, der påtænker eller har truffet foranstaltninger til beskyttelse af barnet, hvis den er vidende om, at barnets opholdssted er ændret til, eller at barnet aktuelt opholder sig i, en anden medlemsstat, retterne eller de kompetente myndigheder i denne anden medlemsstat om den relevante fare og de foranstaltninger, der er truffet, eller som overvejes. Disse oplysninger kan fremsendes direkte eller via centralmyndighederne.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede anmodninger og eventuelle yderligere dokumenter ledsages af en oversættelse til det officielle sprog i den anmodede medlemsstat eller, hvis der er flere officielle sprog i denne medlemsstat, til det eller de officielle sprog på det sted, hvor anmodningen skal behandles, eller et til andet sprog, som den anmodede medlemsstat udtrykkeligt accepterer. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de accepterede sprog i overensstemmelse med artikel 103.

4. De i stk. 1 omhandlede oplysninger sendes til den anmodende centralmyndighed senest tre måneder efter modtagelsen af anmodningen, medmindre særlige omstændigheder gør dette umuligt.

*Artikel 81***Gennemførelse af afgørelser i sager vedrørende forældreansvar i en anden medlemsstat**

1. En ret i en medlemsstat kan anmode retterne eller de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat om bistand med gennemførelse af afgørelser i sager vedrørende forældreansvar, der er truffet efter denne forordning, navnlig foranstaltninger, der skal sikre faktisk udøvelse af samvær.

2. Den i stk. 1 omhandlede anmodning og eventuelle medfølgende dokumenter ledsages af en oversættelse til det officielle sprog i den anmodede medlemsstat eller, hvis der er flere officielle sprog i denne medlemsstat, til det eller de officielle sprog på det sted, hvor anmodningen skal behandles, eller til et andet sprog, som den anmodede medlemsstat udtrykkeligt accepterer. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de accepterede sprog i overensstemmelse med artikel 103.

*Artikel 82***Anbringelse af et barn i en anden medlemsstat**

1. Når en ret eller en kompetent myndighed påtænker at anbringe et barn i en anden medlemsstat, indhenter den først samtykke fra den kompetente myndighed i denne anden medlemsstat. Centralmyndigheden i den anmodende medlemsstat sender i dette øjemed centralmyndigheden i den anmodede medlemsstat, hvor barnet skal anbringes, en anmodning om samtykke ledsaget af en rapport om barnet med en begrundelse for den påtænkte anbringelse eller det påtænkte plejeforhold, oplysninger om eventuel påtænkt finansiering og alle andre oplysninger, som den finder relevante, såsom den forventede varighed af anbringelsen.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis barnet skal anbringes hos en forælder.

Medlemsstaterne kan træffe afgørelse om, at deres samtykke i henhold til stk. 1 ikke er påkrævet for anbringelser på deres eget område hos visse kategorier af nære slægtninge ud over forældre. Disse kategorier meddeles Kommissionen i henhold til artikel 103.

3. Centralmyndigheden i en anden medlemsstat kan underrette en ret eller kompetent myndighed, der påtænker at anbringe et barn, om en tæt forbindelse til barnet i denne medlemsstat. Dette berører ikke national ret eller de nationale procedurer i den medlemsstat, der påtænker anbringelsen.

4. Den i stk. 1 omhandlede anmodning og eventuelle yderligere dokumenter ledsages af en oversættelse til det officielle sprog i den anmodede medlemsstat eller, hvis der er flere officielle sprog i denne medlemsstat, til det eller de officielle sprog på det sted, hvor anmodningen skal behandles, eller til et andet sprog, som den anmodede medlemsstat udtrykkeligt accepterer. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de accepterede sprog i overensstemmelse med artikel 103.

5. Den anmodende medlemsstat må kun træffe afgørelse om eller arrangere den i stk. 1 omhandlede anbringelse, efter at den kompetente myndighed i den anmodede medlemsstat har godkendt anbringelsen.

6. Afgørelsen om godkendelse eller afslag på godkendelse sendes, medmindre særlige omstændigheder gør det umuligt, til den anmodende medlemsstat senest tre måneder efter modtagelsen af anmodningen.

7. De nærmere vilkår for at opnå godkendelse fastsættes efter den anmodede medlemsstats national ret.

8. Denne artikel er ikke til hinder for, at centralmyndigheder eller kompetente myndigheder indgår eller opretholder eksisterende aftaler eller ordninger med centralmyndigheder eller kompetente myndigheder i en eller flere andre medlemsstater, som forenkler høringsproceduren for indhentelse af samtykke i deres indbyrdes forbindelser.

*Artikel 83***Centralmyndighedernes omkostninger**

1. Der må ikke kræves vederlag for den bistand, som centralmyndighederne yder i henhold til denne forordning.

2. Hver centralmyndighed afholder sine egne omkostninger ved anvendelse af denne forordning.

*Artikel 84***Centralmyndighedernes møder**

1. Centralmyndighederne mødes regelmæssigt for at lette anvendelsen af denne forordning.

2. Der indkaldes til centralmyndighedernes møder, navnlig af Kommissionen, inden for rammerne af Det Europæiske Retlige Netværk på det civil- og handelsretlige område i overensstemmelse med beslutning 2001/470/EF.

KAPITEL VI

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 85

Anvendelsesområde

Dette kapitel finder anvendelse på behandling af anmodninger i henhold til kapitel III-V.

Artikel 86

Samarbejde og kommunikation mellem retter

1. Med henblik på denne forordning kan retterne samarbejde og kommunikere direkte med hinanden eller direkte anmode om oplysninger fra hinanden, forudsat at denne kommunikation respekterer parternes processuelle rettigheder og oplysningernes fortrolige karakter.
2. Det i stk. 1 omhandlede samarbejde kan foregå på enhver måde, som retten finder egnet. Det kan navnlig vedrøre
  - a) kommunikation i forbindelse med artikel 12 og 13
  - b) oplysninger i henhold til artikel 15
  - c) oplysninger om verserende sager med henblik på artikel 20
  - d) kommunikation med henblik på kapitel III-V.

Artikel 87

Indhentning og videregivelse af oplysninger

1. Den anmodede centralmyndighed sender i sager vedrørende forældreansvar eller internationale børnebortførelser, alt efter hvad der er relevant, alle anmodninger eller deri indeholdte oplysninger i medfør af denne forordning til retten, den kompetente myndighed i sin medlemsstat eller en mellemmand, alt efter hvad der er relevant efter national ret og nationale procedurer.
2. Enhver mellemmand, ret eller kompetent myndighed, som de i stk. 1 omhandlede oplysninger sendes til i henhold til denne forordning, må kun anvende disse oplysninger i forbindelse med denne forordning.
3. Den mellemmand, ret eller kompetente myndighed, der er i besiddelse af eller i den anmodede medlemsstat er kompetent til at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at behandle en anmodning i henhold til denne forordning, sender disse oplysninger til den anmodede centralmyndighed på dennes anmodning i tilfælde, hvor den anmodede centralmyndighed ikke har direkte adgang til disse oplysninger.
4. Den anmodede centralmyndighed sender efter behov de i henhold til denne artikel indhentede oplysninger til den anmodende centralmyndighed i overensstemmelse med national ret og nationale procedurer.

Artikel 88

Underretning af den registrerede

Hvis der er risiko for, at en effektiv behandling af den anmodning i henhold til denne forordning, til hvilken oplysninger fremsendes, kan blive påvirket, kan forpligtelsen til at underrette den registrerede i henhold til artikel 14, stk. 1-4, i forordning (EU) 2016/679 udsættes, indtil anmodningen er behandlet.

Artikel 89

Ikkeoffentliggørelse af oplysninger

1. En centralmyndighed, ret eller kompetent myndighed må ikke offentliggøre eller bekræfte oplysninger, der er indsamlet eller videregivet i henhold til kapitel III-VI, hvis den vurderer, at det kan skade et barns eller en anden persons helbred, sikkerhed eller frihed.

2. En vurdering herom foretaget af en centralmyndighed skal centralmyndighederne, retterne og de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater tage hensyn til, navnlig i sager om vold i hjemmet.

3. Denne artikel hindrer på ingen måde, at der indsamles og videregives oplysninger af og mellem centralmyndigheder, retter og kompetente myndigheder, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde forpligtelserne i henhold til kapitel III-VI.

Artikel 90

Legalisering eller anden tilsvarende formalitet

Der kræves ingen legalisering eller opfyldelse af en anden tilsvarende formalitet i forbindelse med denne forordning.

Artikel 91

Sprog

1. Når der i henhold til denne forordning kræves en oversættelse eller translitteration, skal denne oversættelse eller translitteration, uanset artikel 55, stk. 2, litra a), ske til det officielle sprog i den pågældende medlemsstat eller, når der er flere officielle sprog i denne medlemsstat, til det eller et af de officielle sprog ved retterne på stedet, hvor en afgørelse truffet i en anden medlemsstat påberåbes, eller en ansøgning indgives, i henhold til denne medlemsstats nationale ret.

2. Oversættelse eller translitteration af det indhold i fritekstfelterne, som kan oversættes, i attesterne omhandlet i artikel 29, 36, 47, 49 og 66, kan ske til alle andre af Den Europæiske Unions institutioners officielle sprog, som den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med artikel 103 har meddelt, at den accepterer.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilket andet eller hvilke andre af Den Europæiske Unions institutioners officielle sprog end deres eget eller egne der kan accepteres i forbindelse med meddelelser til centralmyndighederne.

4. En oversættelse, der kræves med henblik på kapitel III og IV, skal foretages af en person, der er bemyndiget til at foretage oversættelser i en af medlemsstaterne.

KAPITEL VII

DELEGEREDE RETSAKTER

Artikel 92

Ændring af bilagene

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 93 for så vidt angår ændring af bilag I-IX med henblik på at ajourføre eller foretage tekniske ændringer i de pågældende bilag.

Artikel 93

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 92, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 22. juli 2019.

3. Den i artikel 92 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af eventuelle delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 92 træder kun i kraft, hvis Rådet ikke har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Rådet, eller hvis Rådet inden udløbet af denne frist har underrettet Kommissionen om, at det ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Rådets initiativ.
7. Europa-Parlamentet underrettes om Kommissionens vedtagelse af delegerede retsakter, om enhver indsigelse mod dem eller om Rådets tilbagekaldelse af delegationen af beføjelser.

KAPITEL VIII

FORHOLD TIL ANDRE INSTRUMENTER

Artikel 94

Forhold til andre instrumenter

1. Med forbehold af denne artikels stk. 2 og artikel 95-100 træder denne forordning for så vidt angår medlemsstaterne i stedet for de konventioner mellem to eller flere medlemsstater, som gælder på tidspunktet for ikrafttræden af forordning (EF) nr. 2201/2003, og som angår spørgsmål, der er omfattet af nærværende forordning.
2. Finland og Sverige fik mulighed for i overensstemmelse med artikel 59, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2201/2003 og på de betingelser, der er fastsat i nævnte bestemmelses litra b) og c), at erklære, at konventionen af 6. februar 1931 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige indeholdende international-privatretlige bestemmelser om ægteskab, adoption og værgemål, med tilhørende slutprotokol, helt eller delvis skal finde anvendelse i deres indbyrdes forbindelser i stedet for bestemmelserne i nævnte forordning. Deres respektive erklæringer er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* som et bilag til forordning (EF) nr. 2201/2003. De nævnte medlemsstater kan til enhver tid trække disse erklæringer helt eller delvis tilbage.
3. Kompetencereglerne i fremtidige aftaler, der indgås mellem de i stk. 2 omhandlede medlemsstater, og som angår spørgsmål, der er omfattet af denne forordning, skal være i overensstemmelse med kompetencereglerne i denne forordning.
4. Princippet om ikkeforskelsbehandling af unionsborgerne på grundlag af nationalitet skal overholdes.
5. Afgørelser, der i en af de nordiske stater, som har fremsat den i stk. 2 omhandlede erklæring, er truffet af en kompetent myndighed svarende til en af dem, der er omhandlet i kapitel II, anerkendes og fuldbyrdes i de øvrige medlemsstater efter reglerne i kapitel IV, afdeling 1.
6. Medlemsstaterne sender Kommissionen:
  - a) en kopi af de i stk. 3 omhandlede aftaler og ensartede lovgivninger, der gennemfører disse aftaler
  - b) meddelelse om alle opsigelser af eller ændringer til de i stk. 2 og 3 omhandlede aftaler og ensartede lovgivninger.

Disse oplysninger offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 95

Forhold til visse multilaterale konventioner

Denne forordning har i forbindelserne mellem medlemsstaterne forrang for følgende konventioner, for så vidt disse vedrører spørgsmål, der er omfattet af denne forordning:

- a) Haagerkonventionen af 5. oktober 1961 om myndighedernes kompetence og lovvalget i sager vedrørende beskyttelse af mindreårige

- b) Luxembourgkonventionen af 8. september 1967 om anerkendelse af afgørelser om ægteskabs gyldighed
- c) Haagerkonventionen af 1. juni 1970 om anerkendelse af skilsmisser og separationer
- d) den europæiske konvention af 20. maj 1980 om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om forældremyndighed.

Artikel 96

Forhold til Haagerkonventionen fra 1980

Hvis et barn er blevet ulovligt fjernet til eller ulovligt tilbageholdes i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted umiddelbart før den ulovlige fjernelse eller tilbageholdelse, finder bestemmelserne i Haagerkonventionen af 1980 fortsat anvendelse som suppleret med bestemmelserne i kapitel III og VI i denne forordning. Når en afgørelse om tilbagegivelse af et barn i medfør af Haagerkonventionen af 1980, der er truffet i en medlemsstat, skal anerkendes og fuldbyrdes i en anden medlemsstat efter en yderligere ulovlig fjernelse eller tilbageholdelse af barnet, finder kapitel IV anvendelse.

Artikel 97

Forhold til Haagerkonventionen af 1996

1. I forhold til Haagerkonventionen af 1996 finder denne forordning anvendelse:
  - a) med forbehold af denne artikels stk. 2, når et barn har sit sædvanlige opholdssted på en medlemsstats område
  - b) for så vidt angår anerkendelse og fuldbyrdelse på en anden medlemsstats område af en afgørelse truffet af en ret i en medlemsstat, selv om det berørte barn har sit sædvanlige opholdssted i et land, som er kontraherende part i nævnte konvention, og hvor denne forordning ikke finder anvendelse.
2. Uanset stk. 1 gælder det, at:
  - a) hvis parterne er enige om kompetencen for en ret i en stat, der er part i Haagerkonventionen af 1996, og i hvilken denne forordning ikke finder anvendelse, finder artikel 10 i denne konvention anvendelse
  - b) hvad angår overførsel af kompetence mellem en ret i en medlemsstat og en ret i en stat, der er part i Haagerkonventionen af 1996, og i hvilken denne forordning ikke finder anvendelse, finder artikel 8 og 9 i denne konvention anvendelse
  - c) i sager vedrørende forældreansvar, der verserer ved en ret i en stat, der er part i Haagerkonventionen af 1996, og i hvilken denne forordning ikke finder anvendelse på det tidspunkt, hvor en ret i en medlemsstat får forelagt en sag, der vedrører samme barn og har samme genstand, finder artikel 13 i denne konvention anvendelse.

Artikel 98

Virkningens omfang

1. De aftaler og konventioner, der er nævnt i artikel 94-97, har fortsat virkning for så vidt angår spørgsmål, der ikke er omfattet af denne forordning.
2. De konventioner, som der henvises til i denne forordnings artikel 95-97, navnlig Haagerkonventionen af 1980 og af 1996, har fortsat virkning mellem de medlemsstater, der er kontraherende parter deri, under iagttagelse af denne forordnings artikel 95-97.

Artikel 99

Traktater med Pavestolen

1. Anvendelsen af denne forordning berører ikke den internationale traktat (konkordat) mellem Pavestolen og Portugal undertegnet den 18. maj 2004 i Vatikanstaten.

2. Afgørelser om et ægteskabs ugyldighed, som træffes i henhold til den i stk. 1 nævnte traktat, anerkendes i medlemsstaterne på de i kapitel IV, afdeling 1, underafdeling 1, anførte vilkår.
3. Stk. 1 og 2 finder ligeledes anvendelse på følgende internationale traktater med Pavestolen:
  - a) Concordato lateranense af 11. februar 1929 mellem Italien og Pavestolen som ændret ved den aftale med tillægsprotokol, der blev undertegnet den 18. februar 1984 i Rom
  - b) aftalen af 3. januar 1979 mellem Pavestolen og Spanien om retlige anliggender
  - c) aftalen af 3. februar 1993 mellem Pavestolen og Malta om anerkendelse af de civile retlige virkninger af kirkelige vielser og af kirkelige myndigheders og kirkerettens afgørelser vedrørende sådanne ægteskaber, herunder gennemførelsesprotokollen af samme dato, samt tredje tillægsprotokol af 27. januar 2014.
4. De i stk. 2 omhandlede afgørelser kan med henblik på anerkendelse i henholdsvis Spanien, Italien og Malta underkastes de samme procedurer og den samme kontrol som afgørelser truffet af kirkeretter på grundlag af de i stk. 3 nævnte internationale traktater med Pavestolen.
5. Medlemsstaterne sender Kommissionen:
  - a) en kopi af de i stk. 1 og 3 omhandlede traktater
  - b) meddelelse om alle opsigelser af eller ændringer til disse traktater.

KAPITEL IX

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 100

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning finder kun anvendelse på retssager, der er anlagt, på officielt bekræftede dokumenter, der er formelt udstedt eller registreret, og på aftaler, der er registreret på eller efter den 1. august 2022.
2. Forordning (EF) nr. 2201/2003 finder fortsat anvendelse på afgørelser truffet i retssager, der er anlagt, på officielt bekræftede dokumenter, der er formelt udstedt eller registreret, og på aftaler, der er blevet eksigible i den medlemsstat, hvor de er indgået, før den 1. august 2022, og som falder ind under nævnte forordnings anvendelsesområde.

Artikel 101

Overvågning og evaluering

1. Senest den 2. august 2032 forelægger Kommissionen understøttet af oplysninger, som fremsendes af medlemsstaterne, Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om efterfølgende evaluering af denne forordning. Rapporten ledsages om nødvendigt af et lovgivningsforslag.
2. Fra den 2. august 2025 giver medlemsstaterne efter anmodning Kommissionen følgende oplysninger, hvis de er tilgængelige, der er relevante for evalueringen af, hvordan denne forordning fungerer og anvendes:
  - a) antallet af afgørelser i ægteskabssager eller afgørelser i sager vedrørende forældreansvar, hvor kompetencen er baseret på grundene i denne forordning
  - b) hvad angår anmodninger om fuldbyrdelse af en afgørelse som omhandlet i artikel 28, stk. 1, antallet af sager, hvor fuldbyrdelsen ikke har fundet sted senest seks uger fra det tidspunkt, hvor fuldbyrdelsesproceduren blev indledt

- c) antallet af anmodninger om afslag på anerkendelse af en afgørelse i henhold til artikel 40 og antallet af sager, hvor anerkendelse blev afslået
- d) antallet af anmodninger om afslag på fuldbyrdelse af en afgørelse i henhold til artikel 58 og antallet af sager, hvor fuldbyrdelse blev afslået
- e) antallet af indgivne appeller i henhold til henholdsvis artikel 61 og 62.

Artikel 102

Medlemsstater med to eller flere retssystemer

For så vidt angår en medlemsstat, hvor to eller flere retssystemer eller regelsæt vedrørende spørgsmål, der er omfattet af denne forordning, finder anvendelse i forskellige territoriale enheder,

- a) forstås en henvisning til sædvanligt opholdssted på denne medlemsstats område som en henvisning til sædvanligt opholdssted på en territorial enheds område
- b) forstås en henvisning til nationalitet som en henvisning til tilhørsforhold til en territorial enhed som fastsat efter den pågældende medlemsstats nationale ret
- c) forstås en henvisning til myndighederne i en medlemsstat som en henvisning til de berørte myndigheder i den territoriale enhed i den pågældende medlemsstat
- d) forstås en henvisning til reglerne i denne medlemsstat som en henvisning til reglerne i den territoriale enhed, hvor kompetence, anerkendelse eller fuldbyrdelse påberåbes.

Artikel 103

Oplysninger, som skal meddeles Kommissionen

1. Medlemsstaterne fremsender følgende til Kommissionen:
  - a) myndigheder som omhandlet i artikel 2, nr. 2), litra b), og 3), og artikel 74, stk. 2
  - b) de retter og myndigheder, der er kompetente til at udstede attester, jf. artikel 36, stk. 1, og artikel 66, og de retter, der er kompetente til at berigtige attester, jf. artikel 37, stk. 1, artikel 48, stk. 1, artikel 49 og artikel 66, stk. 3, sammenholdt med artikel 37, stk. 1
  - c) de retter, som er omhandlet i artikel 30, stk. 3, artikel 52, artikel 40, stk. 1, artikel 58, stk. 1, og artikel 62, samt de myndigheder og retter, som er omhandlet i artikel 61, stk. 2
  - d) de myndigheder, der er kompetente med hensyn til fuldbyrdelse, jf. artikel 52
  - e) de retsmidler, som er omhandlet i artikel 61 og 62
  - f) navne og adresser på de centralmyndigheder, der er udpeget i medfør af artikel 76, samt kommunikationsmidler i denne forbindelse
  - g) hvor det er relevant, de kategorier af nære slægtninge, som er omhandlet i artikel 82, stk. 2
  - h) hvilke sprog der accepteres i forbindelse med meddelelser til centralmyndigheder i henhold til artikel 91, stk. 3
  - i) hvilke sprog der accepteres i forbindelse med oversættelser i henhold til artikel 80, stk. 3, artikel 81, stk. 2, artikel 82, stk. 4, og artikel 91, stk. 2.

2. Senest den 23. april 2021 fremsender medlemsstaterne de i stk. 1 omhandlede oplysninger til Kommissionen.
3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle ændringer af de i stk. 1 omhandlede oplysninger.
4. Kommissionen stiller de i stk. 1 omhandlede oplysninger til rådighed for offentligheden på passende vis, herunder på den europæiske e-justiceportal.

Artikel 104

Ophævelse

1. Med forbehold af denne forordnings artikel 100, stk. 2, ophæves forordning (EF) nr. 2201/2003 fra den 1. august 2022.
2. Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag X.

Artikel 105

Ikrafttræden

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Den finder anvendelse fra den 1. august 2022, med undtagelse af artikel 92, 93 og 103, som finder anvendelse fra den 22. juli 2019.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 25. juni 2019.

På Rådets vegne

A. ANTON

Formand

BILAG I

ATTEST, DER SKAL UDSTEDES AF RETTEN, HVIS EN AFGØRELSE OM AFSLAG PÅ TILBAGEGIVELSE AF ET BARN TIL EN ANDEN MEDLEMSSTAT ALENE ER BASERET PÅ ARTIKEL 13, STK. 1, LITRA B), ELLER ARTIKEL 13, STK. 2, ELLER DEM BEGGE I HAAGERKONVENTIONEN AF 1980 ⁽¹⁾

(Artikel 29, stk. 2, i Rådets forordning (EU) 2019/1111 ⁽²⁾)

Oplysninger til de personer, der modtager denne attest med de i forordningens artikel 29, stk. 5, omhandlede mål for øje

Hvis sagen om realiteten i forbindelse med forældremyndigheden ikke allerede på datoen for afgørelsen om afslag på tilbagegivelse af barnet, der er anført i nedenstående punkt 3, stadig verserer i den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted umiddelbart før den ulovlige fjernelse eller tilbageholdelse, er der mulighed for at anlægge sag for en ret i den medlemsstat med anmodning vedrørende realiteten i forbindelse med forældremyndigheden, jf. forordningens artikel 29, stk. 5.

Hvis der anlægges sag for en ret senest tre måneder efter afgørelsen om afslag på tilbagegivelse af barnet, vil enhver realitetsafgørelse om forældremyndigheden, som indebærer tilbagegivelse af barnet, kunne fuldbyrdes i enhver anden medlemsstat i overensstemmelse med forordningens artikel 29, stk. 6, uden krav om særlig procedure og uden mulighed for at modsætte sig anerkendelse, medmindre og i det omfang den anses for at være uforenelig med en afgørelse som omhandlet i forordningens artikel 50, forudsat at der for afgørelsen er udstedt en attest i henhold til forordningens artikel 47. Hvis der anlægges sag for en ret efter udløbet af de tre måneder, eller hvis betingelserne for udstedelse af en attest i henhold til artikel 47 ikke er opfyldt, vil den deraf følgende realitetsafgørelse om forældremyndigheden blive anerkendt og fuldbyrdet i andre medlemsstater i overensstemmelse med forordningens kapitel IV, afdeling 1.

Den part, der anlægger sag ved retten i den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted umiddelbart før den ulovlige fjernelse eller tilbageholdelse, fremsender følgende dokumenter til den pågældende ret:

- a) en kopi af afgørelsen om afslag på tilbagegivelse af barnet
- b) denne attest, og
- c) hvis det er relevant, en udskrift af retsbogen eller et resumé eller referat af retsmødet som anført i punkt 4.1.

Oplysninger til de personer, der modtager denne attest med de i forordningens artikel 29, stk. 3, omhandlede mål for øje ⁽³⁾

Denne attest blev udstedt, fordi barnet/børnene i punkt 5 ulovligt var blevet bortført til eller tilbageholdt i den medlemsstat, hvor den ret, der udstedte attesten, er beliggende. Der blev anlagt sag om tilbagegivelse af barnet/børnene i henhold til Haagerkonventionen af 1980, fordi personen i punkt 6.1 nedlagde påstand om, at barnets/børnenes fjernelse eller tilbageholdelse stred imod en forældremyndighed, og at denne forældremyndighed faktisk blev udøvet, i fællesskab eller alene, da fjernelsen eller tilbageholdelsen fandt sted, eller ville være blevet udøvet, hvis ikke fjernelsen eller tilbageholdelsen var sket, jf. Haagerkonventionen af 1980. Denne ret har givet afslag på tilbagegivelse af et eller flere af de børn, der er omfattet af sagsanlægget, alene på grundlag af artikel 13, stk. 1, litra b), eller artikel 13, stk. 2, eller dem begge, i Haagerkonventionen af 1980.

Hvis sagen om realiteten i forbindelse med forældremyndigheden allerede verserer i den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted umiddelbart før den ulovlige fjernelse eller tilbageholdelse, på det tidspunkt, hvor denne ret traf sin afgørelse som anført i punkt 3 om afslag på tilbagegivelse af et barn alene på grundlag af artikel 13, stk. 1, litra b), eller artikel 13, stk. 2, eller dem begge, i Haagerkonventionen af 1980, skal denne ret, jf. forordningens artikel 29, stk. 3, hvis den er bekendt med den pågældende sag, senest en måned efter datoen for sin afgørelse enten direkte eller via centralmyndighederne sende følgende dokumenter til den ret, hvor der er anlagt sag om realiteten i forbindelse med forældremyndigheden:

⁽¹⁾ Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser (Haagerkonventionen fra 1980).

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) 2019/1111 af 25. juni 2019 om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om internationale børnebortførelser (EUT L 178 af 2.7.2019, s. 1) («forordningen»).

⁽³⁾ Hvis parten anlægges sag om realiteten i forbindelse med forældremyndigheden i henhold til forordningens artikel 29, stk. 5, i den medlemsstat, hvor barnet/børnene havde sit/deres sædvanlige opholdssted umiddelbart før den ulovlige fjernelse eller tilbageholdelse, efter at denne ret traf sin afgørelse, jf. nedenstående punkt 3, henvises til afsnittet »Oplysninger til de personer, der modtager denne attest med de i forordningens artikel 29, stk. 5, nævnte mål for øje«.

- a) et eksemplar af sin afgørelse om afslag på tilbagegivelse af barnet
- b) denne attest og
- c) hvis det er relevant, en udskrift af retsbogen eller et resumé eller referat af retsmødet som anført i punkt 4.1. og andre dokumenter, som den anser for relevante som anført i punkt 4.2.

Den ret, hvor der er anlagt sag om realiteten i forbindelse med forældremyndigheden, kan om nødvendigt kræve, at en part i overensstemmelse med forordningens artikel 91 fremlægger en oversættelse eller en translitteration af afgørelsen og ethvert andet dokument, der er vedhæftet denne attest (forordningens artikel 29, stk. 4).

1. DOMSSTAT FOR AFGØRELSEN OM AFSLAG PÅ TILBAGEGIVELSE AF BARNET/BØRNENE* (*)

☐ Belgien (BE)	☐ Bulgarien (BG)	☐ Tjekkiet (CZ)	☐ Tyskland (DE)
☐ Estland (EE)	☐ Irland (IE)	☐ Grækenland (EL)	☐ Spanien (ES)
☐ Frankrig (FR)	☐ Kroatien (HR)	☐ Italien (IT)	☐ Cypern (CY)
☐ Letland (LV)	☐ Litauen (LT)	☐ Luxembourg (LU)	☐ Ungarn (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Nederlandene (NL)	☐ Østrig (AT)	☐ Polen (PL)
☐ Portugal (PT)	☐ Rumænien (RO)	☐ Slovenien (SI)	☐ Slovakiet (SK)
☐ Finland (FI)	☐ Sverige (SE)	☐ Det Forenede Kongerige (UK)	

2. RET, DER HAR TRUFFET AFGØRELSEN, OG SOM UDSTEDER ATTESTEN*

2.1. Navn (*)

2.2. Adresse (*)

2.3. Tlf./fax/ e-mail (*)

3. AFGØRELSE (*)

3.1. Dato (dd.mm.åååå) (*)

3.2. Journalnummer (*)

4. YDERLIGERE DOKUMENTER (SOM KAN DELES MED PARTERNE) (*)

4.1. En udskrift af retsbogen eller et resumé eller referat af retsmødet (*)

4.1.1. Ja

4.1.2. Nej

4.2. Andre dokumenter, som retten anser for relevante (*) (5)

4.2.1. Ja (præciser venligst)

4.2.2. Nej

(*) Felter markeret med (*) er obligatoriske felter.

(5) Udfyldes alene med henblik på forordningens artikel 29, stk. 3.

5. BARN/BØRN ⁽⁶⁾, DER IKKE TILBAGEGIVES I HENHOLD TIL AFGØRELSEN ⁽⁷⁾
  - 5.1. Barn 1 ⁽⁸⁾
    - 5.1.1. Efternavn/-navne ⁽⁸⁾
    - 5.1.2. Fornavn/-navne ⁽⁸⁾
    - 5.1.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå) ⁽⁸⁾
    - 5.1.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)
    - 5.1.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)
  - 5.2. Barn 2
    - 5.2.1. Efternavn/-navne
    - 5.2.2. Fornavn/-navne
    - 5.2.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)
    - 5.2.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)
    - 5.2.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)
  - 5.3. Barn 3
    - 5.3.1. Efternavn/-navne
    - 5.3.2. Fornavn/-navne
    - 5.3.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)
    - 5.3.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)
    - 5.3.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)
6. PERSONER ⁽⁷⁾, DER ER BERØRT AF SAGEN OM TILBAGEGIVELSE ⁽⁸⁾
  - 6.1. Personen, der anmoder om tilbagegivelse af barnet/børnene ⁽⁸⁾
    - 6.1.1. Fysisk person
      - 6.1.1.1. Efternavn/-navne
      - 6.1.1.2. Fornavn/-navne
      - 6.1.1.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)
      - 6.1.1.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)
      - 6.1.1.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

⁽⁶⁾ Hvis flere end tre børn er berørt, vedlægges et ekstra ark.

⁽⁷⁾ Hvis flere end to personer er berørt, vedlægges et ekstra ark.

- 6.1.1.6. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)
- 6.1.1.6.1. som angivet i afgørelsen .....
- 6.1.1.6.2. eventuelle yderligere oplysninger (f.eks. vedrørende en anden nuværende adresse) .....
- 6.1.2. Juridisk person, institution eller andet organ
- 6.1.2.1. Fulde navn
- 6.1.2.2. Identifikationsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)
- 6.1.2.3. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)
- 6.2. Respondenter*
- 6.2.1. Fysisk person
- 6.2.1.1. Efternavn/-navne
- 6.2.1.2. Fornavn/-navne
- 6.2.1.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)
- 6.2.1.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)
- 6.2.1.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)
- 6.2.1.6. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)
- 6.2.1.6.1. som angivet i afgørelsen .....
- 6.2.1.6.2. eventuelle yderligere oplysninger (f.eks. vedrørende en anden nuværende adresse) .....
- 6.2.2. Juridisk person, institution eller andet organ
- 6.2.2.1. Fulde navn
- 6.2.2.2. Identifikationsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)
- 6.2.2.3. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)
7. AFGØRELSEN OM AFSLAG PÅ TILBAGEGIVELSE AF BARNET/BØRNENE ⁽⁸⁾ TIL EN ANDEN MEDLEMSSTAT ER ALENE BASERET PÅ EN AF ELLER BEGGE NEDENSTÅENDE BESTEMMELSER ^(*)
- 7.1. Barn 1 ^(*)
- 7.1.1. Artikel 13, stk. 1, litra b), i Haagerkonventionen af 1980
- 7.1.2. Artikel 13, stk. 2, i Haagerkonventionen af 1980
- 7.2. Barn 2
- 7.2.1. Artikel 13, stk. 1, litra b), i Haagerkonventionen af 1980
- 7.2.2. Artikel 13, stk. 2, i Haagerkonventionen af 1980
- 7.3. Barn 3
- 7.3.1. Artikel 13, stk. 1, litra b), i Haagerkonventionen af 1980

⁽⁸⁾ Hvis flere end tre børn er berørt, vedlægges et ekstra ark.

7.3.2. Artikel 13, stk. 2, i Haagerkonventionen af 1980

8. PÅ DATOEN FOR AFGØRELSEN, DER ER ANFØRT I PUNKT 3, VERSERER SAGEN OM REALITETEN I FORBINDELSE MED FORÆLDREMYNDIGHEDEN ALLEREDE I DEN MEDLEMSSTAT, HVOR BARNET/BØRNE NE HAVDE SIT/DERES SÆDVANLIGE OPHOLDSSTED UMIDDELBART FØR DEN ULOVLIGE FJERNELSE ELLER TILBAGEHOLDELSE (†)

8.1. Nej

8.2. Ikke kendt af retten

8.3. Ja

8.3.1. Retten, hvor der er anlagt sag om realiteten i forbindelse med forældremyndigheden

8.3.1.1. Navn

8.3.1.2. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

8.3.1.3. Tlf./fax/ e-mail (hvis disse oplysninger foreligger)

8.3.2. Journalnummer (hvis denne oplysning foreligger)

8.3.3. Part 1 (⁹)

8.3.3.1. Fysisk person

8.3.3.1.1. Efternavn/-navne

8.3.3.1.2. Fornavn/-navne

8.3.3.2. Juridisk person, institution eller andet organ

8.3.3.2.1. Fulde navn

8.3.4. Part 2

8.3.4.1. Fysisk person

8.3.4.1.1. Efternavn/-navne

8.3.4.1.2. Fornavn/-navne

8.3.4.2. Juridisk person, institution eller andet organ

8.3.4.2.1. Fulde navn

8.3.5. Barn/børn (¹⁰), der er berørt, som anført i punkt 5:

8.3.5.1. Barn 1

8.3.5.2. Barn 2

8.3.5.3. Barn 3

(⁹) Hvis flere end to parter er berørt, vedlægges et ekstra ark.

(¹⁰) Hvis flere end tre børn er berørt, vedlægges et ekstra ark.

9. AFGØRELSEN OM AFSLAG PÅ TILBAGEGIVELSE AF BARNET/BØRNENE ER MEDDELT SOM FØLGER TIL (*)

9.1. Person 1 som anført i punkt 6.1 (*)

9.1.1. Nej9.1.2. Ikke kendt af retten9.1.3. Ja

9.1.3.1. Dato for meddelelsen (dd.mm.åååå)

9.1.3.2. Afgørelsen blev meddelt på følgende sprog:

☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET	☐ EL	☐ EN	☐ FR
☐ GA	☐ HR	☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT	☐ NL
☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK	☐ SL	☐ FI	☐ SV	

9.2. Person 2 som anført i punkt 6.2 (*)

9.2.1. Nej9.2.2. Ikke kendt af retten9.2.3. Ja

9.2.3.1. Dato for meddelelsen (dd.mm.åååå)

9.2.3.2. Afgørelsen blev meddelt på følgende sprog:

☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET	☐ EL	☐ EN	☐ FR
☐ GA	☐ HR	☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT	☐ NL
☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK	☐ SL	☐ FI	☐ SV	

10. TIL ORIENTERING: DER ER, JF. FORORDNINGENS ARTIKEL 27, STK. 2, TRUFFET FORANSTALTNINGER TIL AT SIKRE KONTAKT MELLEM BARNET/BØRNENE OG DEN PERSON, DER ANMODER OM TILBAGEGIVELSE AF BARNET/BØRNENE (*)

10.1. Nej10.2. Ja

10.2.1. I bekræftende fald vedlægges et eksemplar eller et resumé af afgørelsen.

Angiv antal eventuelle ekstra sider, der er vedlagt: ...

Udfærdiget i ..., den (dd.mm.åååå)

Underskrift og/eller stempel

BILAG II

ATTEST VEDRØRENDE AFGØRELSER I ÆGTESKABSSAGER

(Artikel 36, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EU) 2019/1111 ⁽¹⁾)

VIGTIGT

Udstedes efter en parts anmodning i forbindelse med en afgørelse om skilsmisse, separation eller annullation af ægteskab af retten i domsstaten som meddelt af Kommissionen i henhold til forordningens artikel 103.

1. DOMSSTAT ^(*) ⁽²⁾

☐ Belgien (BE)	☐ Bulgarien (BG)	☐ Tjekkiet (CZ)	☐ Tyskland (DE)
☐ Estland (EE)	☐ Irland (IE)	☐ Grækenland (EL)	☐ Spanien (ES)
☐ Frankrig (FR)	☐ Kroatien (HR)	☐ Italien (IT)	☐ Cypern (CY)
☐ Letland (LV)	☐ Litauen (LT)	☐ Luxembourg (LU)	☐ Ungarn (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Nederlandene (NL)	☐ Østrig (AT)	☐ Polen (PL)
☐ Portugal (PT)	☐ Rumænien (RO)	☐ Slovenien (SI)	☐ Slovakiet (SK)
☐ Finland (FI)	☐ Sverige (SE)	☐ Det Forenede Kongerige (UK)	

2. RET, DER UDSTEDER ATTESTEN*
  - 2.1. Navn ^(*)
  - 2.2. Adresse ^(*)
  - 2.3. Tlf./fax/ e-mail ^(*)

3. RET, DER HAR TRUFFET AFGØRELSEN (hvis forskellig fra ovenstående)
  - 3.1. Navn
  - 3.2. Adresse

4. AFGØRELSE ^(*)
  - 4.1. Dato (dd.mm.åååå) ^(*)
  - 4.2. Journalnummer ^(*)
  - 4.3. Afgørelsens art ^(*)
    - 4.3.1. Skilsmisse
    - 4.3.2. Annullation af ægteskab
    - 4.3.3. Separation

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2019/1111 af 25. juni 2019 om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældres ansvar og om internationale børnebortførelser (EUT L 178 af 2.7.2019, s. 1) («forordningen»).

⁽²⁾ Felter markeret med ^(*) er obligatoriske felter.

5. ÆGTESKAB (*)

5.1. Ægtefæller (*)

5.1.1.

5.1.1.1. Efternavn/-navne (*)

5.1.1.2. Fornavn/-navne (*)

5.1.1.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå) (*)

5.1.1.4. Fødested

5.1.1.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

5.1.1.6. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

5.1.1.6.1. som angivet i afgørelsen .....

5.1.1.6.2. eventuelle yderligere oplysninger (f.eks. vedrørende en anden nuværende adresse) .....

5.1.2.

5.1.2.1. Efternavn/-navne (*)

5.1.2.2. Fornavn/-navne (*)

5.1.2.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå) (*)

5.1.2.4. Fødested

5.1.2.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

5.1.2.6. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

5.1.2.6.1. som angivet i afgørelsen .....

5.1.2.6.2. eventuelle yderligere oplysninger (f.eks. vedrørende en anden nuværende adresse) .....

5.2. Vielsesdato, vielsesland og vielsessted (*)

5.2.1. Dato (dd.mm.åååå) (*)

5.2.2. Land (*)

5.2.3. Sted (hvis denne oplysning foreligger)

6. AFGØRELSEN BLEV TRUFFET OVER FOR EN UDEBLEVEN PART (*)
- 6.1. Nej
- 6.2. Ja
- 6.2.1. Udebleven part som angivet i punkt ... (udfyldes)
- 6.2.2. Den pågældende part fik forkyndt det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument.
- 6.2.2.1. Nej
- 6.2.2.2. Ikke kendt af retten
- 6.2.2.3. Ja
- 6.2.2.3.1. Forkyndelsesdato (dd.mm.åååå)
7. AFGØRELSEN ER GENSTAND FOR YDERLIGERE APPEL I HENHOLD TIL DOMSSTATENS NATIONALE RET (*)
- 7.1. Nej
- 7.2. Ja
8. DATO FOR RETSVIRKNING I DOMSSTATEN (dd.mm.åååå) (*)
9. NAVN/NAVNE PÅ PART/PARTER, DER HAR HAFT FRI PROCES, JF. FORORDNINGENS ARTIKEL 74, STK. 1
- 9.1. Part/partier
- 9.1.1. som angivet i punkt 5.1.1
- 9.1.2. som angivet i punkt 5.1.2
10. SAGSOMKOSTNINGER (3)
- 10.1. Afgørelsen omfatter også sager vedrørende forældreansvar, og oplysningerne om omkostninger i henhold til denne forordning gives kun i attesten vedrørende afgørelser i sager vedrørende forældreansvar.
- 10.2. Afgørelsen fastsætter, at (4)

..... (efternavn/-navne)

..... (fornavn/-navne)

(3) Dette punkt omfatter også situationer, hvor omkostningerne tilkendes ved en særskilt afgørelse. Det forhold, at omkostningernes størrelse endnu ikke er blevet fastsat, bør ikke i sig selv forhindre retten i at udstede en attest, hvis en part ønsker at søge anerkendelse af afgørelsens realitet.

(4) Hvis flere end én part er blevet pålagt at betale omkostningerne, vedlægges et ekstra ark.

skal til

..... (efternavn/-navne)

..... (fornavn/-navne)

betale .....

☐ euro (EUR)	☐ bulgarsk lev (BGN)	☐ kroatisk kuna (HRK)
☐ tjekkisk koruna (CZK)	☐ ungarsk forint (HUF)	☐ polsk zloty (PLN)
☐ pund sterling (GBP)	☐ rumænsk leu (RON)	☐ svensk krone (SEK)
☐ anden valuta (angiv ISO-kode):		

- 10.3. Eventuelle yderligere oplysninger, som kan være relevante (f.eks. fast beløb eller procentsats, tilkendte renter, delte omkostninger, og hvis flere end én part er blevet pålagt at betale omkostningerne, hvorvidt hele beløbet kan opkræves fra én af dem):

.....

Udfærdiget i ..., den (dd.mm.åååå)

Underskrift og/eller stempel

_____

BILAG III

ATTEST VEDRØRENDE AFGØRELSE I SAGER VEDRØRENDE FORÆLDREANSVAR

(Artikel 36, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EU) 2019/1111 ⁽¹⁾

VIGTIGT

Udstedes efter en parts anmodning i forbindelse med en afgørelse i sager vedrørende forældreansvar af retten i domsstaten som meddelt af Kommissionen i henhold til forordningens artikel 103.

1. DOMSSTAT ^(*) ⁽²⁾

☐ Belgien (BE)	☐ Bulgarien (BG)	☐ Tjekkiet (CZ)	☐ Tyskland (DE)
☐ Estland (EE)	☐ Irland (IE)	☐ Grækenland (EL)	☐ Spanien (ES)
☐ Frankrig (FR)	☐ Kroatien (HR)	☐ Italien (IT)	☐ Cypern (CY)
☐ Letland (LV)	☐ Litauen (LT)	☐ Luxembourg (LU)	☐ Ungarn (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Nederlandene (NL)	☐ Østrig (AT)	☐ Polen (PL)
☐ Portugal (PT)	☐ Rumænien (RO)	☐ Slovenien (SI)	☐ Slovakiet (SK)
☐ Finland (FI)	☐ Sverige (SE)	☐ Det Forenede Kongerige (UK)	

2. RET, DER UDSTEDER ATTESTEN ^(*)
  - 2.1. Navn ^(*)
  - 2.2. Adresse ^(*)
  - 2.3. Tlf./fax/ e-mail ^(*)

3. RET, DER HAR TRUFFET AFGØRELSEN (hvis forskellig fra ovenstående)
  - 3.1. Navn
  - 3.2. Adresse

4. AFGØRELSE ^(*)
  - 4.1. Dato (dd.mm.åååå) ^(*)
  - 4.2. Journalnummer ^(*)

5. BARN/BØRN ⁽³⁾, DER ER OMFATTET AF AFGØRELSEN ^(*)
  - 5.1. Barn 1 ^(*)
    - 5.1.1. Efternavn/-navne ^(*)
    - 5.1.2. Fornavn/-navne ^(*)

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 2019/1111 af 25. juni 2019 om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i ægteskabsager og i sager vedrørende forældreansvar og om internationale børnebortførelser (EUT L 178 af 2.7.2019, s. 1) («forordningen»).

⁽²⁾ Felter markeret med ^(*) er obligatoriske felter.

⁽³⁾ Hvis flere end tre børn er berørt, vedlægges et ekstra ark.

- 5.1.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå) (*)
- 5.1.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)
- 5.1.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)
- 5.2. Barn 2
- 5.2.1. Efternavn/-navne
- 5.2.2. Fornavn/-navne
- 5.2.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)
- 5.2.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)
- 5.2.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)
- 5.3. Barn 3
- 5.3.1. Efternavn/-navne
- 5.3.2. Fornavn/-navne
- 5.3.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)
- 5.3.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)
- 5.3.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)
6. FORÆLDREMYNDIGHED (*)
- 6.1. Forældremyndighed tilkendt i henhold til afgørelsen (*)
.....
- 6.2. Tilkendt følgende part/partner (*)
- 6.2.1. Part 1
- 6.2.1.1. Fysisk person
- 6.2.1.1.1. Efternavn/-navne
- 6.2.1.1.2. Fornavn/-navne
- 6.2.1.1.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)
- 6.2.1.1.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)

(*) Bemærk, at udtrykket »forældremyndighed« er defineret i forordningens artikel 2, stk. 2, nr. 9).

(*) Den relevante del af kendelsen gengives.

(*) Hvis flere end to parter er berørt, vedlægges et ekstra ark.

6.2.1.1.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

6.2.1.1.6. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

6.2.1.1.6.1. som angivet i afgørelsen .....

6.2.1.1.6.2. eventuelle yderligere oplysninger (f.eks. vedrørende en anden nuværende adresse) .....

6.2.1.2. Juridisk person, institution eller andet organ

6.2.1.2.1. Fulde navn

6.2.1.2.2. Identifikationsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

6.2.1.2.3. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

6.2.2. Part 2

6.2.2.1. Fysisk person

6.2.2.1.1. Efternavn/-navne

6.2.2.1.2. Fornavn/-navne

6.2.2.1.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)

6.2.2.1.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)

6.2.2.1.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

6.2.2.1.6. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

6.2.2.1.6.1. som angivet i afgørelsen .....

6.2.2.1.6.2. eventuelle yderligere oplysninger (f.eks. vedrørende en anden nuværende adresse) .....

6.2.2.2. Juridisk person, institution eller andet organ

6.2.2.2.1. Fulde navn

6.2.2.2.2. Identifikationsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

6.2.2.2.3. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

6.3. Afgørelsen medfører overdragelse af barnet/børnene

6.3.1. Nej

6.3.2. Ja

- 6.3.2.1. De nærmere detaljer i overdragelsen, der er relevante for fuldbyrdelsen, hvis de ikke allerede er angivet under punkt 6.1 (f.eks. til hvem, hvilket barn eller hvilke børn, regelmæssig eller enkelt overdragelse)
- .....

7. SAMVÆR7.1. Samvær tilkendt ved afgørelsen ⁽⁷⁾

.....

7.2. Tilkendt følgende part/partner ⁽⁸⁾

7.2.1. Part 1

7.2.1.1. Efternavn/-navne

7.2.1.2. Fornavn/-navne

7.2.1.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)

7.2.1.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)

7.2.1.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

7.2.1.6. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

7.2.1.6.1. som angivet i afgørelsen .....

7.2.1.6.2. eventuelle yderligere oplysninger (f.eks. vedrørende en anden nuværende adresse) .....

7.2.2. Part 2

7.2.2.1. Efternavn/-navne

7.2.2.2. Fornavn/-navne

7.2.2.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)

7.2.2.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)

7.2.2.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

7.2.2.6. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

7.2.2.6.1. som angivet i afgørelsen .....

⁽⁷⁾ Den relevante del af kendelsen gengives.

⁽⁸⁾ Hvis flere end to parter er berørt, vedlægges et ekstra ark.

7.2.2.6.2. eventuelle yderligere oplysninger (f.eks. vedrørende en anden nuværende adresse) .....

7.3. Afgørelsen medfører overdragelse af barnet/børnene

7.3.1. Nej

7.3.2. Ja

7.3.2.1. De nærmere detaljer i overdragelsen, der er relevante for fuldbyrdelsen, hvis de ikke allerede er angivet under punkt 7.1 (f.eks. til hvem, hvilket barn eller hvilke børn, regelmæssig eller enkelt overdragelse)

.....

8. ANDRE RETTIGHEDER I SAGER VEDRØRENDE FORÆLDREANSVAR

8.1. Rettighed/rettigheder tilkendt i henhold til afgørelsen ⁽⁹⁾

.....

8.2. Tilkendt følgende part/partner ⁽¹⁰⁾

8.2.1. Part 1

8.2.1.1. Fysisk person

8.2.1.1.1. Efternavn/-navne

8.2.1.1.2. Fornavn/-navne

8.2.1.1.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)

8.2.1.1.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)

8.2.1.1.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

8.2.1.1.6. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

8.2.1.1.6.1. som angivet i afgørelsen .....

8.2.1.1.6.2. eventuelle yderligere oplysninger (f.eks. vedrørende en anden nuværende adresse) .....

8.2.1.2. Juridisk person, institution eller andet organ

8.2.1.2.1. Fulde navn

8.2.1.2.2. Identifikationsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

8.2.1.2.3. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

⁽⁹⁾ Den relevante del af kendelsen gengives.

⁽¹⁰⁾ Hvis flere end to parter er berørt, vedlægges et ekstra ark.

8.2.2. Part 2

8.2.2.1. Fysisk person

8.2.2.1.1. Efternavn/-navne

8.2.2.1.2. Fornavn/-navne

8.2.2.1.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)

8.2.2.1.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)

8.2.2.1.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

8.2.2.1.6. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

8.2.2.1.6.1. som angivet i afgørelsen .....

8.2.2.1.6.2. eventuelle yderligere oplysninger (f.eks. vedrørende en anden nuværende adresse) .....

8.2.2.2. Juridisk person, institution eller andet organ

8.2.2.2.1. Fulde navn

8.2.2.2.2. Identifikationsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

8.2.2.2.3. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

8.3. Afgørelsen medfører overdragelse af barnet/børnene

8.3.1. Nej8.3.2. Ja8.3.2.1. De nærmere detaljer i overdragelsen, der er relevante for fuldbyrdelsen, hvis de ikke allerede er angivet under punkt 8.1 (f.eks. til hvem, hvilket barn eller hvilke børn, regelmæssig eller enkelt overdragelse)

.....

9. AFGØRELSEN PÅLÆGGER EN FORELØBIG/FORELØBIGE, HERUNDER SIKRENDE, FORANSTALTNING/FORANSTALTNINGER ⁽¹⁾9.1. Nej9.2. Ja9.2.1. Beskrivelse af den foranstaltning/de foranstaltninger, der er truffet ⁽¹⁾

.....

⁽¹⁾ Den relevante del af kendelsen gengives.

10. AFGØRELSEN ER GENSTAND FOR YDERLIGERE APPEL I HENHOLD TIL DOMSSTATENS NATIONALE RET (†)

10.1. Nej

10.2. Ja

11. AFGØRELSEN ER EKSIGIBEL I DOMSSTATEN (†)

11.1. Vedrørende forældremyndighed som angivet i punkt 6

11.1.1. Nej

11.1.1.1. Afgørelsen indeholder ikke en eksigibel forpligtelse (hvis relevant).

11.1.2. Ja, uden begrænsninger (den dato (dd.mm.åååå), hvor afgørelsen blev eksigibel, angives):
.../.../.....

11.1.3. Ja, men kun mod følgende part ⁽¹²⁾ som angivet i punkt ..... (udfyldes)

11.1.3.1. Angiv den dato (dd.mm.åååå), hvor afgørelsen blev eksigibel mod denne part: .../.../.....

11.1.4. Ja, men begrænset til følgende del/dele i afgørelsen (angives) .....

11.1.4.1. Angiv den dato (dd.mm.åååå), hvor den eller de pågældende dele af afgørelsen blev eksigibel:
.../.../.....

11.2. Vedrørende samvær som angivet i punkt 7

11.2.1. Nej

11.2.1.1. Afgørelsen indeholder ikke en eksigibel forpligtelse (hvis relevant).

11.2.2. Ja, uden begrænsninger (den dato (dd.mm.åååå), hvor afgørelsen blev eksigibel, angives):
.../.../.....

11.2.3. Ja, men kun mod følgende part ⁽¹³⁾ som angivet i punkt ..... (udfyldes)

11.2.3.1. Angiv den dato (dd.mm.åååå), hvor afgørelsen blev eksigibel mod denne part: .../.../.....

11.2.4. Ja, men begrænset til følgende del/dele i afgørelsen (angives) .....

11.2.4.1. Angiv den dato (dd.mm.åååå), hvor den eller de pågældende dele af afgørelsen blev eksigibel:
.../.../.....

11.3. Vedrørende andre rettigheder i sager vedrørende forældreansvar som angivet i punkt 8

11.3.1. Nej

⁽¹²⁾ Hvis flere end én part er berørt, vedlægges et ekstra ark.

⁽¹³⁾ Hvis flere end én part er berørt, vedlægges et ekstra ark.

11.3.1.1. Afgørelsen indeholder ikke en eksigibel forpligtelse (hvis relevant).

11.3.2. Ja, uden begrænsninger (den dato (dd.mm.åååå), hvor afgørelsen blev eksigibel, angives):
.../.../.....

11.3.3. Ja, men kun mod følgende part ⁽¹⁴⁾ som angivet i punkt ..... (udfyldes)

11.3.3.1. Angiv den dato (dd.mm.åååå), hvor afgørelsen blev eksigibel mod denne part: .../.../.....

11.3.4. Ja, men begrænset til følgende del/dele i afgørelsen (angives) .....

11.3.4.1. Angiv den dato (dd.mm.åååå), hvor den eller de pågældende dele af afgørelsen blev eksigibel:
.../.../.....

12. FRA DATOEN FOR UDSTEDELSE AF DENNE ATTEST ER AFGØRELSEN BLEVET FORKYNDT FOR DEN PART/DE PARTER ⁽¹⁵⁾, MOD HVEM FULDBYRDELSEN BEGÆRES ^(*)

12.1. Til den part, der er angivet i punkt ..... (udfyldes)

12.1.1. Nej

12.1.2. Ikke kendt af retten

12.1.3. Ja

12.1.3.1. Forkyndelsesdato (dd.mm.åååå)

12.1.3.2. Afgørelsen blev forkyndt på følgende sprog:

☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET
☐ EL	☐ EN	☐ FR	☐ GA	☐ HR
☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT
☐ NL	☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK
☐ SL	☐ FI	☐ SV		

12.2. Til den part, der er angivet i punkt ..... (udfyldes)

12.2.1. Nej

12.2.2. Ikke kendt af retten

12.2.3. Ja

12.2.3.1. Forkyndelsesdato (dd.mm.åååå)

⁽¹⁴⁾ Hvis flere end én part er berørt, vedlægges et ekstra ark.
⁽¹⁵⁾ Hvis flere end to parter er berørt, vedlægges et ekstra ark.

12.2.3.2. Afgørelsen blev forkyndt på følgende sprog:

☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET
☐ EL	☐ EN	☐ FR	☐ GA	☐ HR
☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT
☐ NL	☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK
☐ SL	☐ FI	☐ SV		

13. AFGØRELSEN BLEV TRUFFET OVER FOR EN UDEBLEVEN PART (†)

13.1. Nej13.2. Ja13.2.1. Udebleven part/udeblevne parter ⁽¹⁶⁾ som angivet i punkt ..... (udfyldes)

13.2.2. Den pågældende part fik forkyndt det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument.

13.2.2.1. Nej13.2.2.2. Ikke kendt af retten13.2.2.3. Ja

13.2.2.3.1. Forkyndelsesdato (dd.mm.åååå)

14. BARNET/BØRNENE ⁽¹⁷⁾ SOM ANGIVET I PUNKT 5 VAR I STAND TIL AT DANNE SIG SINE/DERES EGNE SYNSPUNKTER*14.1. Barn som angivet i punkt 5.114.1.1. Ja (i så fald udfyldes punkt 15)14.1.2. Nej14.2. Barn som angivet i punkt 5.214.2.1. Ja (i så fald udfyldes punkt 15)14.2.2. Nej14.3. Barn som angivet i punkt 5.314.3.1. Ja (i så fald udfyldes punkt 15)14.3.2. Nej

⁽¹⁶⁾ Hvis flere end én part er berørt, vedlægges et ekstra ark.

⁽¹⁷⁾ Hvis flere end tre børn er berørt, vedlægges et ekstra ark.

15. DET BARN/DE BØRN, DER VAR I STAND TIL AT DANNE SIG SINE/DERES EGNE SYNSPUNKTER SOM ANGIVET I PUNKT 14, HAR HAFT EN REEL OG FAKTISK MULIGHED FOR AT UDTRYKKE SIG, JF. FORORDNINGENS ARTIKEL 21

15.1. Barn som angivet i punkt 5.1

15.1.1. Ja

15.1.2. Nej, af følgende årsager: .....

15.2. Barn som angivet i punkt 5.2

15.2.1. Ja

15.2.2. Nej, af følgende årsager: .....

15.3. Barn som angivet i punkt 5.3

15.3.1. Ja

15.3.2. Nej, af følgende årsager: .....

16. NAVN PÅ PART/PARTER ⁽¹⁸⁾, DER HAR HAFT FRI PROCES I OVERENSSTEMMELSE MED FORORDNINGENS ARTIKEL 74, STK. 1

16.1. Part/partier

16.1.1. som angivet i punkt ..... (udfyldes)

16.1.2. som angivet i punkt ..... (udfyldes)

17. SAGSOMKOSTNINGER ⁽¹⁹⁾

17.1. Afgørelsen omfatter også ægteskabsforhold, og oplysningerne om omkostninger i henhold til denne forordning gives kun i denne attest.

17.2. Afgørelsen fastsætter, at ⁽²⁰⁾

..... (efternavn/-navne)

..... (fornavn/-navne)

skal til

..... (efternavn/-navne)

..... (fornavn/-navne)

betale .....

⁽¹⁸⁾ Hvis flere end to parter er berørt, vedlægges et ekstra ark.

⁽¹⁹⁾ Dette punkt omfatter også situationer, hvor omkostningerne tilkendes ved en særskilt afgørelse. Det forhold, at omkostningernes størrelse endnu ikke er blevet fastsat, bør ikke i selv sig forhindre retten i at udstede en attest, hvis en part ønsker at søge anerkendelse eller fuldbyrdelse af afgørelsens realitet.

⁽²⁰⁾ Hvis flere end én part er blevet pålagt at betale omkostningerne, vedlægges et ekstra ark.

☐ euro (EUR)	☐ bulgarsk lev (BGN)	☐ kroatisk kuna (HRK)
☐ tjekkisk koruna (CZK)	☐ ungarsk forint (HUF)	☐ polsk zloty (PLN)
☐ pund sterling (GBP)	☐ rumænsk leu (RON)	☐ svensk krone (SEK)
☐ anden valuta (angiv ISO-kode):		

- 17.3. Eventuelle yderligere oplysninger, som kan være relevante (f.eks. fast beløb eller procentsats, tilkendte renter, delte omkostninger, og hvis flere end én part er blevet pålagt at betale omkostningerne, hvorvidt hele beløbet kan opkræves fra én af dem):

.....

Udfærdiget i ..., den (dd.mm.åååå)

Underskrift og/eller stempel

_____

BILAG IV

ATTEST VEDRØRENDE AFGØRELSER, IFØLGE HVILKE ET BARN SKAL TILBAGEGIVES TIL EN ANDEN MEDLEMSSTAT I HENHOLD TIL HAAGERKONVENTIONEN AF 1980 ⁽¹⁾, OG EVENTUELLE LEDSAGENDE FORELØBIGE, HERUNDER SIKRENDE, FORANSTALTNINGER, DER ER TRUFFET I OVERENSSTEMMELSE MED FORORDNINGENS ARTIKEL 27, STK. 5

(Artikel 36, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EU) 2019/1111 ⁽²⁾)

VIGTIGT

Udstedes efter en parts anmodning af retten i en domsstat for en afgørelse om tilbagegivelse som meddelt Kommissionen i overensstemmelse med forordningens artikel 103, hvis afgørelsen om tilbagegivelse skal fuldbyrdes i en anden medlemsstat som følge af en yderligere bortførelse af barnet/børnene, efter at der er truffet afgørelse om tilbagegivelse, eller hvis afgørelsen om tilbagegivelse indeholder en foreløbig, herunder sikrende, foranstaltning baseret på forordningens artikel 27, stk. 5, med henblik på at beskytte barnet mod den alvorlige risiko, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1, litra b), i Haagerkonventionen af 1980.

1. DOMSSTAT FOR AFGØRELSEN OM TILBAGEGIVELSE AF BARNET/BØRNENE ^(*) ⁽³⁾

☐ Belgien (BE)	☐ Bulgarien (BG)	☐ Tjekkiet (CZ)	☐ Tyskland (DE)
☐ Estland (EE)	☐ Irland (IE)	☐ Grækenland (EL)	☐ Spanien (ES)
☐ Frankrig (FR)	☐ Kroatien (HR)	☐ Italien (IT)	☐ Cypern (CY)
☐ Letland (LV)	☐ Litauen (LT)	☐ Luxembourg (LU)	☐ Ungarn (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Nederlandene (NL)	☐ Østrig (AT)	☐ Polen (PL)
☐ Portugal (PT)	☐ Rumænien (RO)	☐ Slovenien (SI)	☐ Slovakiet (SK)
☐ Finland (FI)	☐ Sverige (SE)	☐ Det Forenede Kongerige (UK)	

2. RET, DER UDSTEDER ATTESTEN ^(*)2.1. Navn ^(*)2.2. Adresse ^(*)2.3. Tlf./fax/ e-mail ^(*)

3. RET, DER HAR TRUFFET AFGØRELSEN (hvis forskellig fra ovenstående)

3.1. Navn

3.2. Adresse

4. AFGØRELSE ^(*)4.1. Dato (dd.mm.åååå) ^(*)4.2. Journalnummer ^(*)

⁽¹⁾ Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser (Haagerkonventionen fra 1980).

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) 2019/1111 af 25. juni 2019 om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældres ansvar og om internationale børnebortførelser (EUT L 178 af 2.7.2019, s. 1) («forordningen»).

⁽³⁾ Felter markeret med ^(*) er obligatoriske felter.

5. BARN/BØRN ⁽⁴⁾, DER TILBAGEGIVES I HENHOLD TIL AFGØRELSEN ^(*)
- 5.1. Barn 1 ^(*)
- 5.1.1. Efternavn/-navne ^(*)
- 5.1.2. Fornavn/-navne ^(*)
- 5.1.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå) ^(*)
- 5.1.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)
- 5.1.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)
- 5.2. Barn 2
- 5.2.1. Efternavn/-navne
- 5.2.2. Fornavn/-navne
- 5.2.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)
- 5.2.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)
- 5.2.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)
- 5.3. Barn 3
- 5.3.1. Efternavn/-navne
- 5.3.2. Fornavn/-navne
- 5.3.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)
- 5.3.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)
- 5.3.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)
6. MEDLEMSSTAT, TIL HVILKEN BARNET/BØRNE SKAL TILBAGEGIVES I HENHOLD TIL AFGØRELSEN ^(*)
☐ Belgien (BE)	☐ Bulgarien (BG)	☐ Tjekkiet (CZ)	☐ Tyskland (DE)
☐ Estland (EE)	☐ Irland (IE)	☐ Grækenland (EL)	☐ Spanien (ES)
☐ Frankrig (FR)	☐ Kroatien (HR)	☐ Italien (IT)	☐ Cypern (CY)
☐ Letland (LV)	☐ Litauen (LT)	☐ Luxembourg (LU)	☐ Ungarn (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Nederlandene (NL)	☐ Østrig (AT)	☐ Polen (PL)
☐ Portugal (PT)	☐ Rumænien (RO)	☐ Slovenien (SI)	☐ Slovakiet (SK)
☐ Finland (FI)	☐ Sverige (SE)	☐ Det Forenede Kongerige (UK)	

⁽⁴⁾ Hvis flere end tre børn er berørt, vedlægges et ekstra ark.

7. Hvis og såfremt det er angivet i afgørelsen, SKAL BARNET/BØRNENE TILBAGEGIVES TIL ⁽⁵⁾

7.1. Part 1

7.1.1. Fysisk person

7.1.1.1. Efternavn/-navne

7.1.1.2. Fornavn/-navne

7.1.1.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)

7.1.1.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)

7.1.1.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

7.1.1.6. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

7.1.1.6.1. som angivet i afgørelsen .....

7.1.1.6.2. eventuelle yderligere oplysninger (f.eks. vedrørende en anden nuværende adresse) .....

7.1.2. Juridisk person, institution eller andet organ

7.1.2.1. Fulde navn

7.1.2.2. Identifikationsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

7.1.2.3. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

7.2. Part 2

7.2.1. Fysisk person

7.2.1.1. Efternavn/-navne

7.2.1.2. Fornavn/-navne

7.2.1.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)

7.2.1.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)

7.2.1.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

7.2.1.6. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

7.2.1.6.1. som angivet i afgørelsen .....

⁽⁵⁾ Hvis flere end to parter er berørt, vedlægges et ekstra ark.

7.2.1.6.2. eventuelle yderligere oplysninger (f.eks. vedrørende en anden nuværende adresse) .....

7.2.2. Juridisk person, institution eller andet organ

7.2.2.1. Fulde navn

7.2.2.2. Identifikationsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

7.2.2.3. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

8. PRAKTISKE VILKÅR FOR TILBAGEGIVELSEN (HVIS OG I DET OMFANG DE ER NÆVNT I AFGØRELSEN) ⁽⁶⁾

.....

9. AFGØRELSEN INDEHOLDER EN FORELØBIG, HERUNDER SIKRENDE, FORANSTALTNINGER BASERET PÅ FORORDNINGENS ARTIKEL 27, STK. 5, MED HENBLIK PÅ AT BESKYTTE BARNET MOD DEN ALVORLIGE RISIKO, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 13, STK. 1, LITRA B), I HAAGERKONVENTIONEN AF 1980 ⁽⁷⁾

9.1. Nej

9.2. Ja

9.2.1. Beskrivelse af den foranstaltning/de foranstaltninger, der er truffet ⁽⁷⁾

.....

10. PART ⁽⁸⁾, MOD HVEM FULDBYRDELSEN BEGÆRES ⁽⁸⁾

10.1. Efternavn/-navne ⁽⁸⁾

10.2. Fornavn/-navne ⁽⁸⁾

10.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå) ⁽⁸⁾

10.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)

10.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

10.6. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

10.6.1. som angivet i afgørelsen .....

10.6.2. eventuelle yderligere oplysninger (f.eks. vedrørende en anden nuværende adresse) .....

11. AFGØRELSEN ER GENSTAND FOR YDERLIGERE APPEL I HENHOLD TIL DOMSSTATENS NATIONALE RET ⁽⁸⁾

11.1. Nej

11.2. Ja

⁽⁶⁾ Den relevante del af kendelsen gengives.

⁽⁷⁾ Den relevante del af kendelsen gengives.

⁽⁸⁾ Hvis flere end én part er berørt, vedlægges et ekstra ark.

12. AFGØRELSEN ER EKSIGIBEL I DOMSSTATEN (†)
- 12.1. Nej
- 12.2. Ja, uden begrænsninger (den dato (dd.mm.åååå), hvor afgørelsen blev eksigibel, angives): .../.../.....
- 12.3. Ja, men kun mod følgende part ⁽⁹⁾ som angivet i punkt ... (udfyldes)
- 12.3.1. Angiv den dato (dd.mm.åååå), hvor afgørelsen blev eksigibel mod denne part: .../.../.....
13. EFTER DATOEN FOR USTEDELSE AF ATTESTEN ER AFGØRELSEN BLEVET FORKYNDT FOR DEN PART/DE PARTER ⁽¹⁰⁾, MOD HVEM FULDBYRDELSEN BEGÆRES SOM ANGIVET I PUNKT 10 (†)
- 13.1. Nej
- 13.2. Ikke kendt af retten
- 13.3. Ja
- 13.3.1. Forkyndelsesdato (dd.mm.åååå)
- 13.3.2. Afgørelsen blev forkyndt på følgende sprog:
☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET
☐ EL	☐ EN	☐ FR	☐ GA	☐ HR
☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT
☐ NL	☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK
☐ SL	☐ FI	☐ SV		
14. AFGØRELSEN BLEV TRUFFET OVER FOR EN UDEBLEVEN PART (†)
- 14.1. Nej
- 14.2. Ja
- 14.2.1. Udebleven part som angivet i punkt ... (udfyldes)
- 14.2.2. Den pågældende part fik forkyndt det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument.
- 14.2.2.1. Nej
- 14.2.2.2. Ikke kendt af retten
- 14.2.2.3. Ja
- 14.2.2.3.1. Forkyndelsesdato (dd.mm.åååå)

⁽⁹⁾ Hvis flere end én part er berørt, vedlægges et ekstra ark.

⁽¹⁰⁾ Hvis flere end én part er berørt, vedlægges et ekstra ark.

15. BARNET/BØRNE (11) SOM ANGIVET I PUNKT 5 VAR I STAND TIL AT DANNE SIG SINE/DERES EGNE SYNSPUNKTER (1)
- 15.1. Barn som angivet i punkt 5.1
- 15.1.1. Ja (i så fald udfyldes punkt 16)
- 15.1.2. Nej
- 15.2. Barn som angivet i punkt 5.2
- 15.2.1. Ja (i så fald udfyldes punkt 16)
- 15.2.2. Nej
- 15.3. Barn som angivet i punkt 5.3
- 15.3.1. Ja (i så fald udfyldes punkt 16)
- 15.3.2. Nej
16. DET BARN/DE BØRN (12), DER VAR I STAND TIL AT DANNE SIG SINE/DERES EGNE SYNSPUNKTER SOM ANGIVET I PUNKT 15, HAR HAFT REEL OG FAKTISK MULIGHED FOR AT UDTRYKKE SINE/DERES SYNSPUNKTER, JF. FORORDNINGENS ARTIKEL 21
- 16.1. Barn som angivet i punkt 5.1
- 16.1.1. Ja
- 16.1.2. Nej, af følgende årsager: .....
- 16.2. Barn som angivet i punkt 5.2
- 16.2.1. Ja
- 16.2.2. Nej, af følgende årsager: .....
- 16.3. Barn som angivet i punkt 5.3
- 16.3.1. Ja
- 16.3.2. Nej, af følgende årsager: .....
17. NAVN PÅ PART/PARTER (13), DER HAR HAFT FRI PROCES, JF. FORORDNINGENS ARTIKEL 74, STK. 1

(11) Hvis flere end tre børn er berørt, vedlægges et ekstra ark.

(12) Hvis flere end tre børn er berørt, vedlægges et ekstra ark.

(13) Hvis flere end to parter er berørt, vedlægges et ekstra ark.

17.1. Part/partier

17.1.1. som angivet i punkt ... (udfyldes)

17.1.2. som angivet i punkt ... (udfyldes)

18. SAGSOMKOSTNINGER ⁽¹⁴⁾

18.1. Afgørelsen fastsætter, at ⁽¹⁵⁾

..... (efternavn/-navne)

..... (fornavn/-navne)

skal til

..... (efternavn/-navne)

..... (fornavn/-navne)

betale .....

- euro (EUR)   bulgarsk lev (BGN)   kroatisk kuna (HRK)
- tjekkisk koruna (CZK)   ungarsk forint (HUF)   polsk zloty (PLN)
- pund sterling (GBP)   rumænsk leu (RON)   svensk krone (SEK)
- anden valuta (angiv ISO-kode):

18.2. Eventuelle yderligere oplysninger om omkostninger, som kan være relevante (f.eks. fast beløb eller procentsats, tilkendte renter, delte omkostninger, og hvis flere end én part er blevet pålagt at betale omkostningerne, hvorvidt hele beløbet kan opkræves fra én af dem):

.....

Angiv antal eventuelle ekstra sider, der er vedlagt: ...

Udfærdiget i ..., den (dd.mm.åååå) ....

Underskrift og/eller stempel

_____

⁽¹⁴⁾ Dette punkt omfatter også situationer, hvor omkostningerne tilkendes ved en særskilt afgørelse. Det forhold, at omkostningernes størrelse endnu ikke er blevet fastsat, bør ikke i selv sig forhindre retten i at udstede en attest, hvis en part ønsker at søge anerkendelse eller fuldbyrdelse af afgørelsens realitet.

⁽¹⁵⁾ Hvis flere end én part er blevet pålagt at betale omkostningerne, vedlægges et ekstra ark.

BILAG V

ATTEST VEDRØRENDE VISSE AFGØRELSER OM SAMVÆR

(Artikel 42a, stk. 1, litra a), og artikel 47, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EU) 2019/1111 ⁽¹⁾)

VIGTIGT

Må kun udstedes på anmodning af en part af den ret, der har truffet den pågældende afgørelse, hvis betingelserne i forordningens artikel 47, stk. 3, jf. punkt 11-14, er opfyldt. I modsat fald bør bilag III til forordningen anvendes.

1. DOMSSTAT (*) (?)

☐ Belgien (BE)	☐ Bulgarien (BG)	☐ Tjekkiet (CZ)	☐ Tyskland (DE)
☐ Estland (EE)	☐ Irland (IE)	☐ Grækenland (EL)	☐ Spanien (ES)
☐ Frankrig (FR)	☐ Kroatien (HR)	☐ Italien (IT)	☐ Cypern (CY)
☐ Letland (LV)	☐ Litauen (LT)	☐ Luxembourg (LU)	☐ Ungarn (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Nederlandene (NL)	☐ Østrig (AT)	☐ Polen (PL)
☐ Portugal (PT)	☐ Rumænien (RO)	☐ Slovenien (SI)	☐ Slovakiet (SK)
☐ Finland (FI)	☐ Sverige (SE)	☐ Det Forenede Kongerige (UK)	

2. RET, DER HAR TRUFFET AFGØRELSEN, OG SOM UDSTEDER ATTESTEN (*)
  - 2.1. Navn (*)
  - 2.2. Adresse (*)
  - 2.3. Tlf./fax/ e-mail (*)

3. AFGØRELSE (*)
  - 3.1. Dato (dd.mm.åååå) (*)
  - 3.2. Journalnummer (*)

4. BARN/BØRN ⁽²⁾, DER ER OMFATTET AF AFGØRELSEN (*)
  - 4.1. Barn 1 (*)
    - 4.1.1. Efternavn/-navne (*)
    - 4.1.2. Fornavn/-navne (*)
    - 4.1.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå) (*)
    - 4.1.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2019/1111 af 25. juni 2019 om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældres ansvar og om internationale børnebortførelser (EUT L 178 af 2.7.2019, s. 1) («forordningen»).

⁽²⁾ Felter markeret med (*) er obligatoriske felter.

⁽³⁾ Hvis flere end tre børn er berørt, vedlægges et ekstra ark.

- 4.1.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)
- 4.2. Barn 2
  - 4.2.1. Efternavn/-navne
  - 4.2.2. Fornavn/-navne
  - 4.2.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)
  - 4.2.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)
  - 4.2.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)
- 4.3. Barn 3
  - 4.3.1. Efternavn/-navne
  - 4.3.2. Fornavn/-navne
  - 4.3.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)
  - 4.3.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)
  - 4.3.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)
- 5. PART/PARTER ⁽⁴⁾, SOM HAR FÅET TILKENDET SAMVÆR^{*}
  - 5.1. Part 1 ^(*)
    - 5.1.1. Efternavn/-navne ^(*)
    - 5.1.2. Fornavn/-navne ^(*)
    - 5.1.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå) ^(*)
    - 5.1.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)
    - 5.1.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)
    - 5.1.6. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)
      - 5.1.6.1. som angivet i afgørelsen .....
      - 5.1.6.2. eventuelle yderligere oplysninger (f.eks. vedrørende en anden nuværende adresse) .....

⁽⁴⁾ Hvis flere end to parter har fået tilkendt samværsret, vedlægges et ekstra ark.

- 5.2. Part 2
- 5.2.1. Efternavn/-navne
- 5.2.2. Fornavn/-navne
- 5.2.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)
- 5.2.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)
- 5.2.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)
- 5.2.6. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)
- 5.2.6.1. som angivet i afgørelsen .....
- 5.2.6.2. eventuelle yderligere oplysninger (f.eks. vedrørende en anden nuværende adresse) .....
6. TILKENDT SAMVÆR I HENHOLD TIL AFGØRELSEN OG PRAKTISKE VILKÅR FOR UDØVELSE HERAF (I DET OMFANG, DER ER FASTSAT I AFGØRELSEN) ⁽⁵⁾
- .....
7. PART/PARTER ⁽⁶⁾, MOD HVEM FULDBYRDELSEN BEGÆRES ⁽⁷⁾
- 7.1. Part 1 ⁽⁸⁾
- 7.1.1. Fysisk person
- 7.1.1.1. Efternavn/-navne
- 7.1.1.2. Fornavn/-navne
- 7.1.1.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)
- 7.1.1.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)
- 7.1.1.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)
- 7.1.1.6. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)
- 7.1.1.6.1. som angivet i afgørelsen .....
- 7.1.1.6.2. eventuelle yderligere oplysninger (f.eks. vedrørende en anden nuværende adresse) .....
- 7.1.2. Juridisk person, institution eller andet organ
- 7.1.2.1. Fulde navn

⁽⁵⁾ Den relevante del af kendelsen gengives.

⁽⁶⁾ Hvis der begæres fuldbyrdelse mod flere end to parter, vedlægges et ekstra ark.

7.1.2.2. Identifikationsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

7.1.2.3. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

7.2. Part 2

7.2.1. Fysisk person

7.2.1.1. Efternavn/-navne

7.2.1.2. Fornavn/-navne

7.2.1.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)

7.2.1.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)

7.2.1.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

7.2.1.6. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

7.2.1.6.1. som angivet i afgørelsen .....

7.2.1.6.2. eventuelle yderligere oplysninger (f.eks. vedrørende en anden nuværende adresse) .....

7.2.2. Juridisk person, institution eller andet organ

7.2.2.1. Fulde navn

7.2.2.2. Identifikationsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

7.2.2.3. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

8. AFGØRELSEN ER GENSTAND FOR YDERLIGERE APPEL I HENHOLD TIL DOMSSTATENS NATIONALE RET (7)

8.1. Nej

8.2. Ja

9. AFGØRELSEN ER EKSIGIBEL I DOMSSTATEN (7)

9.1. Nej

9.2. Ja, uden begrænsninger (den dato (dd.mm.åååå), hvor afgørelsen blev eksigibel, angives): .../.../.....

9.3. Ja, men kun mod følgende part (7) som angivet i punkt ... (udfyldes)

9.3.1. Angiv den dato (dd.mm.åååå), hvor afgørelsen blev eksigibel mod denne part: .../.../.....

(7) Hvis flere end én part er berørt, vedlægges et ekstra ark.

9.4. Ja, men begrænset til følgende del/dele i afgørelsen (angives) .....

9.4.1. Angiv den dato (dd.mm.åååå), hvor den eller de pågældende dele af afgørelsen blev eksigibel:
.../.../.....

10. EFTER DATOEN FOR UDSTEDELSE AF ATTESTEN ER AFGØRELSEN BLEVET FORKYNDT FOR DEN PART/DE PARTER ⁽⁸⁾,
MOD HVEM FULDBYRDELSEN BEGÆRES ^(*)

10.1. For den part, der er angivet i punkt 7.1 ^(*)

10.1.1. Nej

10.1.2. Ikke kendt af retten

10.1.3. Ja

10.1.3.1. Forkyndelsesdato (dd.mm.åååå)

10.1.3.2. Afgørelsen blev forkyndt på følgende sprog:

☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET
☐ EL	☐ EN	☐ FR	☐ GA	☐ HR
☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT
☐ NL	☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK
☐ SL	☐ FI	☐ SV		

10.2. For den part, der er angivet i punkt 7.2

10.2.1. Nej

10.2.2. Ikke kendt af retten

10.2.3. Ja

10.2.3.1. Forkyndelsesdato (dd.mm.åååå)

10.2.3.2. Afgørelsen blev forkyndt på følgende sprog:

☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET
☐ EL	☐ EN	☐ FR	☐ GA	☐ HR
☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT
☐ NL	☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK
☐ SL	☐ FI	☐ SV		

⁽⁸⁾ Hvis flere end to parter er berørt, vedlægges et ekstra ark.

11. ALLE BERØRTE PARTER HAR HAFT MULIGHED FOR AT BLIVE HØRT*
- 11.1. Ja (i modsat fald bør bilag III til forordningen anvendes)
12. BARNET/BØRNENE ⁽⁹⁾ SOM ANGIVET I PUNKT 4 VAR I STAND TIL AT DANNE SIG SINE/DERES EGNE SYNSPUNKTER ⁽¹⁾
- 12.1. Barn som angivet i punkt 4.1
- 12.1.1. Ja (i så fald udfyldes punkt 13)
- 12.1.2. Nej
- 12.2. Barn som angivet i punkt 4.2
- 12.2.1. Ja (i så fald udfyldes punkt 13)
- 12.2.2. Nej
- 12.3. Barn som angivet i punkt 4.3
- 12.3.1. Ja (i så fald udfyldes punkt 13)
- 12.3.2. Nej
13. DET BARN/DE BØRN, DER VAR I STAND TIL AT DANNE SIG SINE/DERES EGNE SYNSPUNKTER SOM ANGIVET I PUNKT 12, HAR HAFT REEL OG FAKTISK MULIGHED FOR AT UDTRYKKE SINE/DERES SYNSPUNKTER, JF. FORORDNINGENS ARTIKEL 21
- 13.1. Barn som angivet i punkt 4.1
- 13.1.1. Ja (i modsat fald bør bilag III til forordningen anvendes)
- 13.2. Barn som angivet i punkt 4.2
- 13.2.1. Ja (i modsat fald bør bilag III til forordningen anvendes)
- 13.3. Barn som angivet i punkt 4.3
- 13.3.1. Ja (i modsat fald bør bilag III til forordningen anvendes)
14. AFGØRELSEN BLEV TRUFFET OVER FOR EN UDEBLEVEN PART ⁽¹⁾
- 14.1. Nej
- 14.2. Ja
- 14.2.1. Udebleven part ⁽¹⁰⁾ som angivet i punkt ... (udfyldes)
- 14.2.2. Det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument er blevet forkyndt for den part i så god tid og på en sådan måde, at den part/de parter har kunnet varetage sine/deres interesser under sagen

⁽⁹⁾ Hvis flere end tre børn er berørt, vedlægges et ekstra ark.

⁽¹⁰⁾ Hvis flere end én part er berørt, vedlægges et ekstra ark.

14.2.2.1. Ja

14.2.2.1.1. Forkyndelsesdato (dd.mm.åååå)

14.2.2.2. Nej, men den udeblevne part accepterede ikke desto mindre utvetydigt afgørelsen (i modsat fald bør bilag III til forordningen anvendes)

15. NAVN/NAVNE PÅ PART/PARTER ⁽¹⁾, DER HAR HAFT FRI PROCES, JF. FORORDNINGENS ARTIKEL 74, STK. 1

15.1. Part/partier

15.1.1. som angivet i punkt ... (udfyldes)

15.1.2. som angivet i punkt ... (udfyldes)

16. SAGSOMKOSTNINGER ⁽²⁾

16.1. Afgørelsen omfatter også ægteskabsforhold, og oplysningerne om omkostninger i henhold til denne forordning gives kun i attesten vedrørende afgørelser i ægteskabssager.

16.2. Afgørelsen omfatter også andre sager vedrørende forældreansvar, og oplysningerne om omkostninger i henhold til denne forordning gives kun i attesten vedrørende afgørelser i sager vedrørende forældreansvar.

16.3. Afgørelsen fastsætter, at ⁽³⁾

..... (efternavn/-navne)

..... (fornavn/-navne)

skal til

..... (efternavn/-navne)

..... (fornavn/-navne)

betale .....

euro (EUR)

bulgarsk lev (BGN)

kroatisk kuna (HRK)

tjekkisk koruna (CZK)

ungarsk forint (HUF)

polsk zloty (PLN)

pund sterling (GBP)

rumænsk leu (RON)

svensk krone (SEK)

anden valuta (angiv ISO-kode):

⁽¹⁾ Hvis flere end to parter er berørt, vedlægges et ekstra ark.

⁽²⁾ Dette punkt omfatter også situationer, hvor omkostningerne tilkendes ved en særskilt afgørelse. Det forhold, at omkostningernes størrelse endnu ikke er blevet fastsat, bør ikke i selv sig forhindre retten i at udstede en attest, hvis en part ønsker at søge anerkendelse eller fuldbyrdelse af afgørelsens realitet.

⁽³⁾ Hvis flere end én part er blevet pålagt at betale omkostningerne, vedlægges et ekstra ark.

- 16.4. Eventuelle yderligere oplysninger om omkostninger, som kan være relevante (f.eks. fast beløb eller procentsats, tilkendte renter, delte omkostninger, og hvis flere end én part er blevet pålagt at betale omkostningerne, hvorvidt hele beløbet kan opkræves fra én af dem):

.....

Angiv antal eventuelle ekstra sider, der er vedlagt: ...

Udfærdiget i ..., den ... (dd.mm.åååå) ...

Underskrift og/eller stempel

_____

BILAG VI

ATTEST VEDRØRENDE VISSE REALITETSAFGØRELSE OM FORÆLDREMYNDIGHED I MEDFØR AF FORORDNINGENS ARTIKEL 29, STK. 6, SOM INDEBÆRER TILBAGEGIVELSE AF ET BARN

(Artikel 29, stk. 6, artikel 42, stk. 1, litra b), og artikel 47, stk. 1, litra b) i Rådets forordning (EU) 2019/1111 ⁽¹⁾)

VIGTIGT

Udstedes efter en parts anmodning den ret, der har truffet den pågældende afgørelse i henhold til artikel 29, stk. 6, for så vidt som denne afgørelse indebærer tilbagegivelse af barnet, og kun hvis betingelserne i forordningens artikel 47, stk. 3 og 4, jf. punkt 11-15, er opfyldt. I modsat fald bør bilag III til forordningen anvendes.

1. DOMSSTAT ^(*) ⁽²⁾

☐ Belgien (BE)	☐ Bulgarien (BG)	☐ Tjekkiet (CZ)	☐ Tyskland (DE)
☐ Estland (EE)	☐ Irland (IE)	☐ Grækenland (EL)	☐ Spanien (ES)
☐ Frankrig (FR)	☐ Kroatien (HR)	☐ Italien (IT)	☐ Cypern (CY)
☐ Letland (LV)	☐ Litauen (LT)	☐ Luxembourg (LU)	☐ Ungarn (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Nederlandene (NL)	☐ Østrig (AT)	☐ Polen (PL)
☐ Portugal (PT)	☐ Rumænien (RO)	☐ Slovenien (SI)	☐ Slovakiet (SK)
☐ Finland (FI)	☐ Sverige (SE)	☐ Det Forenede Kongerige (UK)	

2. RET, DER HAR TRUFFET AFGØRELSEN, OG SOM UDSTEDER ATTESTEN ^(*)2.1. Navn ^(*)2.2. Adresse ^(*)2.3. Tlf./fax/ e-mail ^(*)3. AFGØRELSE ^(*)3.1. Dato (dd.mm.åååå) ^(*)3.2. Journalnummer ^(*)4. BARN/BØRN ⁽³⁾, DER TILBAGEGIVES I HENHOLD TIL AFGØRELSEN ^(*)4.1. Barn 1 ^(*)4.1.1. Efternavn/-navne ^(*)4.1.2. Fornavn/-navne ^(*)4.1.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå) ^(*)

4.1.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 2019/1111 af 25. juni 2019 om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om internationale børnebortførelser (EUT L 178 af 2.7.2019, s. 1) («forordningen»).

⁽²⁾ Felter markeret med (*) er obligatoriske felter.

⁽³⁾ Hvis flere end tre børn er berørt, vedlægges et ekstra ark.

- 4.1.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)
- 4.2. Barn 2
- 4.2.1. Efternavn/-navne
- 4.2.2. Fornavn/-navne
- 4.2.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)
- 4.2.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)
- 4.2.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)
- 4.3. Barn 3
- 4.3.1. Efternavn/-navne
- 4.3.2. Fornavn/-navne
- 4.3.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)
- 4.3.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)
- 4.3.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)
5. HVIS OG SÅFREMT DET ER ANGIVET I AFGØRELSEN, SKAL BARNET/BØRNENE TILBAGEGIVES TIL (*)
- 5.1. Part 1
- 5.1.1. Fysisk person
- 5.1.1.1. Efternavn/-navne
- 5.1.1.2. Fornavn/-navne
- 5.1.1.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)
- 5.1.1.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)
- 5.1.1.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)
- 5.1.1.6. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)
- 5.1.1.6.1. som angivet i afgørelsen .....
- 5.1.1.6.2. eventuelle yderligere oplysninger (f.eks. vedrørende en anden nuværende adresse) .....
- 5.1.2. Juridisk person, institution eller andet organ

(*) Hvis flere end to parter er berørt, vedlægges et ekstra ark.

5.1.2.1. Fulde navn

5.1.2.2. Identifikationsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

5.1.2.3. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

5.2. Part 2

5.2.1. Fysisk person

5.2.1.1. Efternavn/-navne

5.2.1.2. Fornavn/-navne

5.2.1.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)

5.2.1.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)

5.2.1.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

5.2.1.6. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

5.2.1.6.1. som angivet i afgørelsen .....

5.2.1.6.2. eventuelle yderligere oplysninger (f.eks. vedrørende en anden nuværende adresse) .....

5.2.2. Juridisk person, institution eller andet organ

5.2.2.1. Fulde navn

5.2.2.2. Identifikationsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

5.2.2.3. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

6. PRAKTISKE VILKÅR FOR TILBAGEGIVELSE (HVIS OG I DET OMFANG DE ER NÆVNT I AFGØRELSEN) ⁽⁵⁾

7. PART ⁽⁶⁾, MOD HVEM FULDBYRDELSEN BEGÆRES*

7.1. Efternavn/-navne (*)

7.2. Fornavn/-navne (*)

7.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)

7.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)

7.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

⁽⁵⁾ Den relevante del af kendelsen gengives.

⁽⁶⁾ Hvis flere end én part er berørt, vedlægges et ekstra ark.

7.6. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)
 7.6.1. som angivet i afgørelsen .....

7.6.2. eventuelle yderligere oplysninger (f.eks. vedrørende en anden nuværende adresse) .....

8. AFGØRELSEN ER GENSTAND FOR YDERLIGERE APPEL I HENHOLD TIL DOMSSTATENS NATIONALE RET (†)

8.1. Nej

8.2. Ja

9. DEN DEL AF AFGØRELSEN, DER MEDFØRER TILBAGEGIVELSE AF BARNET/BØRNENE, KAN FULDBYRDES I DOMS-
 STATEN (†)

9.1. Nej

9.2. Ja, uden begrænsninger (den dato (dd.mm.åååå), hvor afgørelsen blev eksigibel, angives): .../.../.....

9.3. Ja, men kun mod følgende part (‡) som angivet i punkt ... (angives):

9.3.1. Angiv den dato (dd.mm.åååå), hvor afgørelsen blev eksigibel mod denne part: .../.../.....

10. EFTER DATOEN FOR UDSTEDELSE AF ATTESTEN ER AFGØRELSEN BLEVET FORKYNDT FOR DEN PART (‡), MOD HVEM
 FULDBYRDELSEN BEGÆRES SOM ANGIVET I PUNKT 7 (†)

10.1 Nej

10.2. Ikke kendt af retten

10.3. Ja

10.3.1. Forkyndelsesdato (dd.mm.åååå)

10.3.2. Afgørelsen blev forkyndt på følgende sprog:

☐ BG	☐ ES	☐ CS	☐ DE	☐ ET
☐ EL	☐ EN	☐ FR	☐ GA	☐ HR
☐ IT	☐ LV	☐ LT	☐ HU	☐ MT
☐ NL	☐ PL	☐ PT	☐ RO	☐ SK
☐ SL	☐ FI	☐ SV		

(†) Hvis flere end én part er berørt, vedlægges et ekstra ark.

(‡) Hvis flere end én part er berørt, vedlægges et ekstra ark.

11. ALLE BERØRTE PARTER HAR HAFT MULIGHED FOR AT BLIVE HØRT ⁽⁸⁾
- 11.1. Ja (i modsat fald bør bilag III til forordningen anvendes)
12. BARNET/BØRNENE ⁽⁹⁾ SOM ANGIVET I PUNKT 4 VAR I STAND TIL AT DANNE SIG SINE/DERES EGNE SYNSPUNKTER ⁽⁸⁾
- 12.1. Barn som angivet i punkt 4.1.
- 12.1.1. Ja (i så fald udfyldes punkt 13)
- 12.1.2. Nej
- 12.2. Barn som angivet i punkt 4.2.
- 12.2.1. Ja (i så fald udfyldes punkt 13)
- 12.2.2. Nej
- 12.3. Barn som angivet i punkt 4.3.
- 12.3.1. Ja (i så fald udfyldes punkt 13)
- 12.3.2. Nej
13. DET BARN/DE BØRN, DER VAR I STAND TIL AT DANNE SIG SINE/DERES EGNE SYNSPUNKTER SOM ANGIVET I PUNKT 12, HAR HAFT EN REEL OG FAKTISK MULIGHED FOR AT UDTRYKKE SIG, JF. FORORDNINGENS ARTIKEL 21
- 13.1. Barn som angivet i punkt 4.1
- 13.1.1. Ja (i modsat fald bør bilag III til forordningen anvendes)
- 13.2. Barn som angivet i punkt 4.2
- 13.2.1. Ja (i modsat fald bør bilag III til forordningen anvendes)
- 13.3. Barn som angivet i punkt 4.3
- 13.3.1. Ja (i modsat fald bør bilag III til forordningen anvendes)
14. AFGØRELSEN BLEV TRUFFET OVER FOR EN UDEBLEVEN PART ⁽⁸⁾
- 14.1. Nej
- 14.2. Ja
- 14.2.1. Udebleven part ⁽¹⁰⁾ som angivet i punkt ... (udfyldes)
- 14.2.2. Det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument er blevet forkyndt for den part i så god tid og på en sådan måde, at den part/de parter har kunnet varetage sine/deres interesser under sagen

⁽⁸⁾ Hvis flere end tre børn er berørt, vedlægges et ekstra ark.

⁽¹⁰⁾ Hvis flere end én part er berørt, vedlægges et ekstra ark.

14.2.2.1. Ja

14.2.2.1.1. Forkyndelsesdato (dd.mm.åååå)

14.2.2.2. Nej, men den udeblevne part accepterede ikke desto mindre utvetydigt afgørelsen (i modsat fald bør bilag III til forordningen anvendes)

15. RETTEN HAR I SIN AFGØRELSE TAGET HENSYN TIL DE GRUNDE OG DET BEVISMATERIALE, DER LIGGER TIL GRUND FOR AFGØRELSEN I HENHOLD TIL ARTIKEL 13, STK. 1, LITRA B), ELLER ARTIKEL 13, STK. 2, I HAAGERKONVENTIONEN AF 25. OKTOBER 1980 OM DE CIVILRETTLIGE VIRKNINGER AF INTERNATIONALE BØRNEBORTFØRELSE (¹)

15.1. Ja (i modsat fald bør bilag III til forordningen anvendes)

16. AFGØRELSEN PÅLÆGGER EN FORELØBIG/FORELØBIGE, HERUNDER SIKRENDE, FORANSTALTNING/FORANSTALTNINGER (²)

16.1. Nej

16.2. Ja

16.2.1. Beskrivelse af den eller de foranstaltninger, der er truffet (¹¹)

.....

17. NAVN PÅ PART/PARTER (¹²), DER HAR HAFT FRI PROCES I OVERENSSTEMMELSE MED FORORDNINGENS ARTIKEL 74, STK. 1

17.1. Part/partier

17.1.1. som angivet i punkt ... (udfyldes)

17.1.2. som angivet i punkt ... (udfyldes)

18. SAGSOMKOSTNINGER (¹³)

18.1. Afgørelsen fastsætter, at (¹⁴)

..... (efternavn/-navne)

..... (fornavn/-navne)

skal til

..... (efternavn/-navne)

..... (fornavn/-navne)

betale .....

(¹¹) Den relevante del af kendelsen gengives.

(¹²) Hvis flere end to parter er berørt, vedlægges et ekstra ark.

(¹³) Dette punkt omfatter også situationer, hvor omkostningerne tilkendes ved en særskilt afgørelse. Det forhold, at omkostningernes størrelse endnu ikke er blevet fastsat, bør ikke i selv sig forhindre retten i at udstede en attest, hvis en part ønsker at søge anerkendelse eller fuldbyrdelse af afgørelsens realitet.

(¹⁴) Hvis flere end én part er blevet pålagt at betale omkostningerne, vedlægges et ekstra ark.

☐ euro (EUR)	☐ bulgarsk lev (BGN)	☐ kroatisk kuna (HRK)
☐ tjekkisk koruna (CZK)	☐ ungarsk forint (HUF)	☐ polsk zloty (PLN)
☐ pund sterling (GBP)	☐ rumænsk leu (RON)	☐ svensk krone (SEK)
☐ anden valuta (angiv ISO-kode):		

- 18.2. Eventuelle yderligere oplysninger om omkostninger, som kan være relevante (f.eks. fast beløb eller procentsats, tilkendte renter, delte omkostninger, og hvis flere end én part er blevet pålagt at betale omkostningerne, hvorvidt hele beløbet kan opkræves fra én af dem):

.....

Angiv antal eventuelle ekstra sider, der er vedlagt: ...

Udfærdiget i ..., den ... (dd.mm.åååå) ...

Underskrift og/eller stempel

_____

BILAG VII

ATTEST OM MANGLENDE ELLER BEGRÆNSET EKSIGIBILITET AF VISSE AFGØRELSE OM SAMVÆR ELLER AFGØRELSE, SOM INDEBÆRER TILBAGEGIVELSE AF ET BARN, SOM ER ATTESTERET I HENHOLD TIL FORORDNINGENS ARTIKEL 47

(Artikel 49 i Rådets forordning (EU) 2019/1111 ⁽¹⁾)

VIGTIGT

Udstedes efter anmodning hvis og i det omfang en afgørelse, der er attesteret i henhold til forordningens artikel 47, ikke længere er eksigibel, eller dens eksigibilitet er blevet suspenderet eller begrænset i domsstaten.

1. DOMSSTAT ^(*) ^(?)

☐ Belgien (BE)	☐ Bulgarien (BG)	☐ Tjekkiet (CZ)	☐ Tyskland (DE)
☐ Estland (EE)	☐ Irland (IE)	☐ Grækenland (EL)	☐ Spanien (ES)
☐ Frankrig (FR)	☐ Kroatien (HR)	☐ Italien (IT)	☐ Cypern (CY)
☐ Letland (LV)	☐ Litauen (LT)	☐ Luxembourg (LU)	☐ Ungarn (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Nederlandene (NL)	☐ Østrig (AT)	☐ Polen (PL)
☐ Portugal (PT)	☐ Rumænien (RO)	☐ Slovenien (SI)	☐ Slovakiet (SK)
☐ Finland (FI)	☐ Sverige (SE)	☐ Det Forenede Kongerige (UK)	

2. RET, DER UDSTEDER ATTESTEN ^(*)2.1. Navn ^(*)2.2. Adresse ^(*)2.3. Tlf./fax/ e-mail ^(*)3. AFGØRELSE, DER IKKE LÆNGERE ER EKSIGIBEL ELLER DENS EKSIGIBILITET ER BLEVET SUSPENDERET ELLER BEGRÆNSET ^(*)

3.1. RET, DER HAR TRUFFET AFGØRELSEN (hvis forskellig fra punkt 2)

3.1.1. Navn

3.1.2. Adresse

3.1.3. Tlf./fax/e-mail

3.2. Oplysninger om afgørelsen ^(*)3.2.1. Dato (dd.mm.åååå) ^(*)

3.2.2. Journalnummer*

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2019/1111 af 25. juni 2019 om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om internationale børnebortførelser (EUT L 178 af 2.7.2019, s. 1) («forordningen»).

⁽²⁾ Felter markeret med (*) er obligatoriske felter.

- 3.3. Oplysninger om den oprindelige attest
- 3.3.1. Dato (dd.mm.åååå) (hvis kendt)
- 3.3.2. Attest i overensstemmelse med:
- 3.3.2.1. Forordningens Artikel 47, stk. 1, litra a), for så vidt angår afgørelser om samvær
- 3.3.2.2. Forordningens Artikel 47, stk. 1, litra b) for så vidt angår realitetsafgørelser om forældremyndighed i medfør af forordningens artikel 29, stk. 6, som indebærer tilbagegivelse af et barn eller flere børn
4. DEN I PUNKT 3 OMHANDLEDE AFGØRELSES EKSIGIBILITET (†)
- 4.1. er ophørt
- 4.2. er blevet suspenderet
- 4.2.1. Hvis det er relevant, nærmere oplysninger om suspenderingens varighed: ...
- 4.3. er blevet begrænset
- 4.3.1. Hvis det er relevant, nærmere oplysninger om denne begrænsnings omfang: ...
5. DEN I PUNKT 4 OMHANDLEDE VIRKNING (†)
- 5.1. er opstået som følge af lovgivningen
- 5.1.1. Hvis det er relevant, angiv venligst den eller de relevante bestemmelser: ...
- 5.2. er påbudt ved en afgørelse
- 5.2.1. Ret, der har truffet afgørelsen (hvis forskellig fra punkt 2)
- 5.2.1.1. Navn
- 5.2.1.2. Adresse
- 5.2.1.3. Tlf./fax/e-mail
- 5.2.2. Oplysninger om afgørelsen:
- 5.2.2.1. Dato (dd.mm.åååå)
- 5.2.2.2. Journalnummer
- 5.2.2.3. Indhold (³) .....

Udfærdiget i ....., den (dd.mm.åååå)

Underskrift og/eller stempel

_____

(³) Den relevante del af kendelsen gengives.

BILAG VIII

ATTEST OM ET OFFICIELT BEKRÆFTET DOKUMENT ELLER EN AFTALE OM SKILSMISSE ELLER SEPARATION

(Artikel 66, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EU) 2019/1111 ⁽¹⁾)

VIGTIGT

Udstedes kun efter en parts anmodning, hvis den medlemsstat, der bemyndigede den offentlige myndighed eller en anden myndighed til formelt at udstede eller registrere det officielt bekræftede dokument eller registrere aftalen, var kompetent i medfør af forordningens kapitel II, afdeling 1, som angivet i punkt 2, og det officielt bekræftede dokument eller aftalen har bindende retsvirkning i den pågældende medlemsstat som angivet i punkt 7.5 eller 8.4.

1. DOMSSTAT ^(*) ⁽²⁾
☐ Belgien (BE)	☐ Bulgarien (BG)	☐ Tjekkiet (CZ)	☐ Tyskland (DE)
☐ Estland (EE)	☐ Irland (IE)	☐ Grækenland (EL)	☐ Spanien (ES)
☐ Frankrig (FR)	☐ Kroatien (HR)	☐ Italien (IT)	☐ Cypern (CY)
☐ Letland (LV)	☐ Litauen (LT)	☐ Luxembourg (LU)	☐ Ungarn (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Nederlandene (NL)	☐ Østrig (AT)	☐ Polen (PL)
☐ Portugal (PT)	☐ Rumænien (RO)	☐ Slovenien (SI)	☐ Slovakiet (SK)
☐ Finland (FI)	☐ Sverige (SE)	☐ Det Forenede Kongerige (UK)	
2. DOMSSTATEN VAR KOMPETENT I MEDFØR AF DENNE FORORDNINGS KAPITEL II, AFDELING 1 ^(*)
- 2.1. Ja
3. RET ELLER KOMPETENT MYNDIGHED, DER UDS TEDER ATTESTEN
- 3.1. Navn ^(*)
- 3.2. Adresse ^(*)
- 3.3. Tlf./fax/ e-mail ^(*)
4. DOKUMENTETS ART ^(*)
- 4.1. Officielt bekræftet dokument (i så fald udfyldes punkt 7)
- 4.2. Aftale (i så fald udfyldes punkt 8)
5. GENSTAND FOR DET OFFICIELT BEKRÆFTEDE DOKUMENT ELLER AFTALEN ^(*)
- 5.1. Skilsmisse
- 5.2. Separation

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2019/1111 af 25. juni 2019 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i ægteskabs-sager og i sager vedrørende forældreansvar og om internationale børnebortførelser (EUT L 178 af 2.7.2019, s. 1) («forordningen»).

⁽²⁾ Felter markeret med (*) er obligatoriske felter.

- 6. ÆGTESKAB (*)
- 6.1. Ægtefæller (*)
  - 6.1.1.
    - 6.1.1.1. Efternavn/-navne (*)
    - 6.1.1.2. Fornavn/-navne (*)
    - 6.1.1.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå) (*)
    - 6.1.1.4. Fødested
    - 6.1.1.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)
    - 6.1.1.6. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)
      - 6.1.1.6.1. som anført i det officielt bekræftede dokument eller aftalen .....
      - 6.1.1.6.2. eventuelle yderligere oplysninger (f.eks. vedrørende en anden nuværende adresse) .....
  - 6.1.2.
    - 6.1.2.1. Efternavn/-navne (*)
    - 6.1.2.2. Fornavn/-navne (*)
    - 6.1.2.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå) (*)
    - 6.1.2.4. Fødested
    - 6.1.2.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)
    - 6.1.2.6. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)
      - 6.1.2.6.1. som anført i det officielt bekræftede dokument eller aftalen .....
      - 6.1.2.6.2. eventuelle yderligere oplysninger (f.eks. vedrørende en anden nuværende adresse) .....
- 6.2. Vielsesdato, vielsesland og vielsessted (*)
  - 6.2.1. Dato (dd.mm.åååå) (*)
  - 6.2.2. Land (*)
  - 6.2.3. Sted (hvis denne oplysning foreligger)

7. OFFICIELT BEKRÆFTET DOKUMENT
- 7.1. Officiel myndighed eller anden myndighed bemyndiget til det formål, der har udstedt eller registreret det officielt bekræftede dokument (hvis forskellig fra retten eller den kompetente myndighed som angivet i punkt 3)
- 7.1.1. Navn
- 7.1.2. Adresse
- 7.2. Dato (dd.mm.åååå) på hvilken det officielt bekræftede dokument blev udstedt af den i punkt 3 eller i punkt 7.1 angivne myndighed
- 7.3. Det officielt bekræftede dokumentets journalnummer (hvis relevant)
- 7.4. Dato (dd.mm.åååå) på hvilken det officielt bekræftede dokument blev registreret i domsstaten (hvis forskellig fra datoen angivet i punkt 7.2)
- 7.4.1. Journalnummer i registret (hvis relevant)
- 7.5. Dato (dd.mm.åååå) fra hvilken det officielt bekræftede dokument har bindende retsvirkning i domsstaten
8. AFTALE
- 8.1. Offentlig myndighed, der registrerede aftalen (hvis forskellig fra retten eller den kompetente myndighed angivet i punkt 3)
- 8.1.1. Navn
- 8.1.2. Adresse
- 8.2. Dato (dd.mm.åååå) for registrering af aftalen
- 8.3. Journalnummer i registret (hvis relevant)
- 8.4. Dato (dd.mm.åååå) fra hvilken aftalen har bindende retsvirkning i domsstaten

Udfærdiget i ..., den (dd.mm.åååå)

Underskrift og/eller stempel

BILAG IX

ATTEST VEDRØRENDE ET OFFICIELT BEKRÆFTET DOKUMENT ELLER EN AFTALE I SAGER VEDRØRENDE FORÆLDREANSVAR
(Artikel 66, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EU) 2019/1111 ⁽¹⁾)

VIGTIGT

Udstedes kun efter en parts anmodning, hvis den medlemsstat, der bemyndigede den offentlige myndighed eller en anden myndighed til formelt at udstede eller registrere det officielt bekræftede dokument eller registrere aftalen, var kompetent i medfør af kapitel II, afdeling 2, i forordningen som angivet i punkt 2, og det officielt bekræftede dokument eller aftalen har bindende retsvirkning i den pågældende medlemsstat som angivet i punkt 12.5 eller 13.4.

Attesten må ikke udstedes, hvis der er tegn på, at indholdet af det officielt bekræftede dokument eller aftalen ikke er til barnets bedste.

1. DOMSSTAT ^(*) ⁽²⁾

☐ Belgien (BE)	☐ Bulgarien (BG)	☐ Tjekkiet (CZ)	☐ Tyskland (DE)
☐ Estland (EE)	☐ Irland (IE)	☐ Grækenland (EL)	☐ Spanien (ES)
☐ Frankrig (FR)	☐ Kroatien (HR)	☐ Italien (IT)	☐ Cypern (CY)
☐ Letland (LV)	☐ Litauen (LT)	☐ Luxembourg (LU)	☐ Ungarn (HU)
☐ Malta (MT)	☐ Nederlandene (NL)	☐ Østrig (AT)	☐ Polen (PL)
☐ Portugal (PT)	☐ Rumænien (RO)	☐ Slovenien (SI)	☐ Slovakiet (SK)
☐ Finland (FI)	☐ Sverige (SE)	☐ Det Forenede Kongerige (UK)	

2. DOMSSTATEN VAR KOMPETENT I MEDFØR AF DENNE FORORDNINGS KAPITEL II, AFDELING 2 ^(*)
  - 2.1. Ja

3. RET ELLER KOMPETENT MYNDIGHED, DER UDSTEDER ATTESTEN
  - 3.1. Navn ^(*)
  - 3.2. Adresse ^(*)
  - 3.3. Tlf./fax/ e-mail ^(*)

4. DOKUMENTETS ART ^(*)
  - 4.1. Officielt bekræftet dokument (i så fald udfyldes punkt 12)
  - 4.2. Aftale (i så fald udfyldes punkt 13)

5. PARTER ⁽³⁾ I DET OFFICIELT BEKRÆFTEDE DOKUMENT ELLER AFTALEN ^(*)
  - 5.1. Part 1 ^(*)

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 2019/1111 af 25. juni 2019 om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om internationale børnebortførelser (EUT L 178 af 2.7.2019, s. 1) («forordningen»).

⁽²⁾ Felter markeret med (*) er obligatoriske felter.

⁽³⁾ Hvis flere end to parter er berørt, vedlægges et ekstra ark.

5.1.1. Fysisk person

5.1.1.1. Efternavn/-navne

5.1.1.2. Fornavn/-navne

5.1.1.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)

5.1.1.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)

5.1.1.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

5.1.1.6. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

5.1.1.6.1. som angivet i afgørelsen .....

5.1.1.6.2. eventuelle yderligere oplysninger (f.eks. vedrørende en anden nuværende adresse) .....

5.1.2. Juridisk person, institution eller andet organ

5.1.2.1. Fulde navn

5.1.2.2. Identifikationsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

5.1.2.3. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

5.2. Part 2

5.2.1. Fysisk person

5.2.1.1. Efternavn/-navne

5.2.1.2. Fornavn/-navne

5.2.1.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)

5.2.1.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)

5.2.1.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

5.2.1.6. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

5.2.1.6.1. som angivet i afgørelsen .....

5.2.1.6.2. eventuelle yderligere oplysninger (f.eks. vedrørende en anden nuværende adresse) .....

5.2.2. Juridisk person, institution eller andet organ

- 5.2.2.1. Fulde navn
- 5.2.2.2. Identifikationsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)
- 5.2.2.3. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)
6. DET BARN/DE BØRN ⁽⁴⁾, SOM ER OMFATTET AF DET OFFICIELT BEKRÆFTEDE DOKUMENT ELLER AFTALEN ⁽⁵⁾
- 6.1. Barn 1 ⁽⁶⁾
- 6.1.1. Efternavn/-navne ⁽⁶⁾
- 6.1.2. Fornavn/-navne ⁽⁶⁾
- 6.1.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå) ⁽⁶⁾
- 6.1.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)
- 6.1.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)
- 6.2. Barn 2
- 6.2.1. Efternavn/-navne
- 6.2.2. Fornavn/-navne
- 6.2.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)
- 6.2.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)
- 6.2.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)
- 6.3. Barn 3
- 6.3.1. Efternavn/-navne
- 6.3.2. Fornavn/-navne
- 6.3.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)
- 6.3.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)
- 6.3.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)
7. FORÆLDREMYNDIGHED ⁽⁵⁾
- 7.1. Forældremyndighed tilkendt eller aftalt i det officielt bekræftede dokument eller aftalen ⁽⁶⁾
- .....

⁽⁴⁾ Hvis flere end tre børn er berørt, vedlægges et ekstra ark.

⁽⁵⁾ Bemærk, at udtrykket »forældremyndighed« er defineret i forordningens artikel 2, stk. 2, nr. 9).

⁽⁶⁾ Den relevante del af det officielt bekræftede dokument eller aftalen gengives.

7.2. Tilkendt følgende part/partner (7)

7.2.1. Part 1

7.2.1.1. Fysisk person

7.2.1.1.1. Efternavn/-navne

7.2.1.1.2. Fornavn/-navne

7.2.1.1.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)

7.2.1.1.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)

7.2.1.1.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

7.2.1.1.6. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

7.2.1.1.6.1. som angivet i afgørelsen .....

7.2.1.1.6.2. eventuelle yderligere oplysninger (f.eks. vedrørende en anden nuværende adresse) .....

7.2.1.2. Juridisk person, institution eller andet organ

7.2.1.2.1. Fulde navn

7.2.1.2.2. Identifikationsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

7.2.1.2.3. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

7.2.2. Part 2

7.2.2.1. Fysisk person

7.2.2.1.1. Efternavn/-navne

7.2.2.1.2. Fornavn/-navne

7.2.2.1.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)

7.2.2.1.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)

7.2.2.1.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

7.2.2.1.6. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

---

(7) Hvis flere end to parter er berørt, vedlægges et ekstra ark.

7.2.2.1.6.1. som angivet i afgørelsen .....

7.2.2.1.6.2. eventuelle yderligere oplysninger (f.eks. vedrørende en anden nuværende adresse) .....

7.2.2.2. Juridisk person, institution eller andet organ

7.2.2.2.1. Fulde navn

7.2.2.2.2. Identifikationsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

7.2.2.2.3. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

7.3. Det officielt bekræftede dokument eller aftalen medfører overdragelse af barnet/børnene

7.3.1. Nej

7.3.2. Ja

7.3.2.1. De nærmere detaljer i overdragelsen, der er relevante for fuldbyrdelsen, hvis de ikke allerede er angivet under punkt 7.1 (f.eks. til hvem, hvilket barn eller hvilke børn, regelmæssig eller enkelt overdragelse)

.....

8. SAMVÆR

8.1. Samvær tilkendt eller aftalt i det officielt bekræftede dokument eller aftalen ⁽⁸⁾

.....

8.2. Tilkendt følgende part/partner ⁽⁹⁾

8.2.1. Part 1

8.2.1.1. Efternavn/-navne

8.2.1.2. Fornavn/-navne

8.2.1.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)

8.2.1.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)

8.2.1.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

8.2.1.6. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

8.2.1.6.1. som anført i det officielt bekræftede dokument eller aftalen .....

8.2.1.6.2. eventuelle yderligere oplysninger (f.eks. vedrørende en anden nuværende adresse) .....

⁽⁸⁾ Den relevante del af det officielt bekræftede dokument eller aftalen gengives.

⁽⁹⁾ Hvis flere end to parter er berørt, vedlægges et ekstra ark.

8.2.2. Part 2

8.2.2.1. Efternavn/-navne

8.2.2.2. Fornavn/-navne

8.2.2.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)

8.2.2.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)

8.2.2.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

8.2.2.6. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

8.2.2.6.1. som anført i det officielt bekræftede dokument eller aftalen .....

8.2.2.6.2. eventuelle yderligere oplysninger (f.eks. vedrørende en anden nuværende adresse) .....

8.3. Det officielt bekræftede dokument eller aftalen medfører overdragelse af barnet/børnene

8.3.1. Nej8.3.2. Ja8.3.2.1. De nærmere detaljer i overdragelsen, der er relevante for fuldbyrdelsen, hvis de ikke allerede er angivet under punkt 8.1 (f.eks. til hvem, hvilket barn eller hvilke børn, regelmæssig eller enkelt overdragelse)

.....

9. ANDRE RETTIGHEDER I SAGER VEDRØRENDE FORÆLDREANSVAR9.1. Rettigheder tilkendt eller aftalt i det officielt bekræftede dokument eller aftalen ⁽¹⁰⁾

.....

9.2. Tilkendt følgende part/partner ⁽¹¹⁾

9.2.1. Part 1

9.2.1.1. Fysisk person

9.2.1.1.1. Efternavn/-navne

9.2.1.1.2. Fornavn/-navne

9.2.1.1.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)

⁽¹⁰⁾ Den relevante del af det officielt bekræftede dokument eller aftalen gengives.⁽¹¹⁾ Hvis flere end to parter er berørt, vedlægges et ekstra ark.

9.2.1.1.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)

9.2.1.1.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

9.2.1.1.6. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

9.2.1.1.6.1. som angivet i afgørelsen .....

9.2.1.1.6.2. eventuelle yderligere oplysninger (f.eks. vedrørende en anden nuværende adresse) .....

9.2.1.2. Juridisk person, institution eller andet organ

9.2.1.2.1. Fulde navn

9.2.1.2.2. Identifikationsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

9.2.1.2.3. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

9.2.2. Part 2

9.2.2.1. Fysisk person

9.2.2.1.1. Efternavn/-navne

9.2.2.1.2. Fornavn/-navne

9.2.2.1.3. Fødselsdato (dd.mm.åååå)

9.2.2.1.4. Fødested (hvis denne oplysning foreligger)

9.2.2.1.5. Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

9.2.2.1.6. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

9.2.2.1.6.1. som angivet i afgørelsen .....

9.2.2.1.6.2. eventuelle yderligere oplysninger (f.eks. vedrørende en anden nuværende adresse) .....

9.2.2.2. Juridisk person, institution eller andet organ

9.2.2.2.1. Fulde navn

9.2.2.2.2. Identifikationsnummer (hvis denne oplysning findes og foreligger)

9.2.2.2.3. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)

- 9.3. Det officielt bekræftede dokument eller aftalen medfører overdragelse af barnet/børnene
- 9.3.1. Nej
- 9.3.2. Ja
- 9.3.2.1. De nærmere detaljer i overdragelsen, der er relevante for fuldbyrdelsen, hvis de ikke allerede er angivet under punkt 9.1 (f.eks. til hvem, hvilket barn eller hvilke børn, regelmæssig eller enkelt overdragelse)

.....

10. BARNET/BØRNENE ⁽¹²⁾ SOM ANGIVET I PUNKT 6 VAR I STAND TIL AT DANNE SIG SINE/DERES EGNE SYNSPUNKTER (1)
- 10.1. Barn som angivet i punkt 6.1
- 10.1.1. Ja (i så fald udfyldes punkt 11)
- 10.1.2. Nej
- 10.2. Barn som angivet i punkt 6.2
- 10.2.1. Ja (i så fald udfyldes punkt 11)
- 10.2.2. Nej
- 10.3. Barn som angivet i punkt 6.3
- 10.3.1. Ja (i så fald udfyldes punkt 11)
- 10.3.2. Nej
11. DET BARN/DE BØRN ⁽¹³⁾, DER VAR I STAND TIL AT DANNE SIG SINE/DERES EGNE SYNSPUNKTER SOM ANGIVET I PUNKT 10, HAR HAFT REEL OG FAKTISK MULIGHED FOR AT UDTRYKKE SINE/DERES SYNSPUNKTER
- 11.1. Barn som angivet i punkt 6.1
- 11.1.1. Ja
- 11.1.2. Nej, af følgende årsager: .....
- 11.2. Barn som angivet i punkt 6.2
- 11.2.1. Ja
- 11.2.2. Nej, af følgende årsager: .....

⁽¹²⁾ Hvis flere end tre børn er berørt, vedlægges et ekstra ark.

⁽¹³⁾ Hvis flere end tre børn er berørt, vedlægges et ekstra ark.

- 11.3. Barn som angivet i punkt 6.3
- 11.3.1. Ja
- 11.3.2. Nej, af følgende årsager: .....
12. OFFICIELT BEKRÆFTET DOKUMENT
- 12.1. Officiel myndighed eller anden myndighed, som er bemyndiget til det formål, om som har udstedt eller registreret det officielt bekræftede dokument (hvis forskellig fra retten eller den kompetente myndighed som angivet i punkt 3)
- 12.1.1. Navn
- 12.1.2. Adresse
- 12.2. Dato (dd.mm.åååå) på hvilken det officielt bekræftede dokument blev udstedt af den i punkt 3 eller i punkt 12.1 angivne myndighed
- 12.3. Det officielt bekræftede dokumentets journalnummer (hvis relevant)
- 12.4. Dato (dd.mm.åååå) på hvilken det officielt bekræftede dokument blev registreret i domsstaten (hvis forskellig fra datoen angivet i punkt 12.2)
- 12.4.1. Journalnummer i registret (hvis relevant)
- 12.5. Dato (dd.mm.åååå) fra hvilken det officielt bekræftede dokument har bindende retsvirkning i domsstaten
13. AFTALE
- 13.1. Offentlig myndighed, der registrerede aftalen (hvis forskellig fra retten eller den kompetente myndighed angivet i punkt 3)
- 13.1.1. Navn
- 13.1.2. Adresse
- 13.2. Dato (dd.mm.åååå) for registrering af aftalen
- 13.3. Journalnummer i registret (hvis relevant)
- 13.4. Dato (dd.mm.åååå) fra hvilken aftalen har bindende retsvirkning i domsstaten
14. DET OFFICIELT BEKRÆFTEDE DOKUMENT ELLER AFTALEN ER EKSIGIBEL I DOMSSTATEN (†)
- 14.1. Vedrørende forældremyndighed som angivet i punkt 7
- 14.1.1. Nej
- 14.1.1.1. Det officielt bekræftede dokument eller aftalen indeholder ikke nogen eksigibel forpligtelse.
- 14.1.2. Ja (angiv dato (dd.mm.åååå) på hvilken det officielt bekræftede dokument eller aftalen blev eksigibel)

.../.../.....

- 14.1.3. Ja, men kun mod følgende part ⁽¹⁴⁾ som angivet i punkt ... (angives) .....
- 14.1.4. Ja, men begrænset til følgende part/partner i det officielt bekræftede dokument eller aftalen (angives) .....
- 14.2. Vedrørende samvær som angivet i punkt 8
- 14.2.1. Nej
- 14.2.1.1. Det officielt bekræftede dokument eller aftalen indeholder ikke nogen eksigibel forpligtelse.
- 14.2.2. Ja (angiv dato (dd.mm.åååå) på hvilken det officielt bekræftede dokument eller aftalen blev eksigibel)
- .../.../.....
- 14.2.3. Ja, men kun mod følgende part ⁽¹⁵⁾ som angivet i punkt ... (angives) .....
- 14.2.4. Ja, men begrænset til følgende part/partner i det officielt bekræftede dokument eller aftalen (angives) .....
- 14.3. Vedrørende andre rettigheder som angivet i punkt 9
- 14.3.1. Nej
- 14.3.1.1. Det officielt bekræftede dokument eller aftalen indeholder ikke nogen eksigibel forpligtelse.
- 14.3.2. Ja (angiv dato (dd.mm.åååå) på hvilken det officielt bekræftede dokument eller aftalen blev eksigibel)
- .../.../.....
- 14.3.3. Ja, men kun mod følgende part ⁽¹⁶⁾ som angivet i punkt ... (angives) .....
- 14.3.4. Ja, men begrænset til følgende part/partner i det officielt bekræftede dokument eller aftalen (angives) .....

Udfærdiget i ..., den (dd.mm.åååå)

Underskrift og/eller stempel

_____

⁽¹⁴⁾ Hvis flere end én part er berørt, vedlægges et ekstra ark.

⁽¹⁵⁾ Hvis flere end én part er berørt, vedlægges et ekstra ark.

⁽¹⁶⁾ Hvis flere end én part er berørt, vedlægges et ekstra ark.

BILAG X

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 2201/2003	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
—	Artikel 1, stk. 3
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6, stk. 2
Artikel 7	Artikel 6, stk. 1 og 3
Artikel 8, stk. 1	Artikel 7, stk. 1
Artikel 8, stk. 2	Artikel 7, stk. 2
Artikel 9, stk. 1	Artikel 8, stk. 1
Artikel 9, stk. 2	Artikel 8, stk. 2
Artikel 10	Artikel 9
—	Artikel 10
Artikel 11, stk. 1	Artikel 22
—	Artikel 23
Artikel 11, stk. 2	Artikel 26
Artikel 11, stk. 3	Artikel 24, stk. 1
—	Artikel 24, stk. 2
—	Artikel 24, stk. 3
—	Artikel 25
Artikel 11, stk. 4	Artikel 27, stk. 3
Artikel 11, stk. 5	Artikel 27, stk. 1
—	Artikel 27, stk. 2
—	Artikel 27, stk. 4
—	Artikel 27, stk. 5
—	Artikel 27, stk. 6
—	Artikel 28
—	Artikel 29, stk. 1 og 2

Forordning (EF) nr. 2201/2003	Nærværende forordning
Artikel 11, stk. 6	Artikel 29, stk. 3
—	Artikel 29, stk. 4
Artikel 11, stk. 7	Artikel 29, stk. 5
Artikel 11, stk. 8	Artikel 29, stk. 6
Artikel 12	—
Artikel 13	Artikel 11
Artikel 14	Artikel 14
Artikel 15, stk. 1, stk. 2, litra a) og b), og stk. 4	Artikel 12, stk. 1
Artikel 15, stk. 3	Artikel 12, stk. 4
—	Artikel 12, stk. 2 og 3
—	Artikel 12, stk. 5
Artikel 15, stk. 2, litra c)	Artikel 13, stk. 1
—	Artikel 13, stk. 2
Artikel 16	Artikel 17, litra a) og b)
—	Artikel 17, litra c)
—	Artikel 16
Artikel 17	Artikel 18
Artikel 18	Artikel 19
Artikel 19	Artikel 20
—	Artikel 20, stk. 4 og 5
—	Artikel 21
Artikel 20, stk. 1	Artikel 15, stk. 1
Artikel 20, stk. 2	Artikel 15, stk. 3
—	Artikel 15, stk. 2
Artikel 21, stk. 1 og 2	Artikel 30, stk. 1 og 2
Artikel 21, stk. 3	Artikel 30, stk. 3 og 4
Artikel 21, stk. 4	Artikel 30, stk. 5
Artikel 22	Artikel 38
Artikel 23, litra a), c), d), e) og f)	Artikel 39, litra a), b), c), d) og e)
Artikel 23, litra b)	Artikel 39, stk. 2
Artikel 24	Artikel 69

Forordning (EF) nr. 2201/2003	Nærværende forordning
Artikel 25	Artikel 70
Artikel 26	Artikel 71
—	Artikel 72
Artikel 27, stk. 1	Artikel 33, litra a), og artikel 44, litra a)
—	Artikel 33, litra b)
—	Artikel 44, litra b)
Artikel 27, stk. 2	—
Artikel 28	—
Artikel 29	—
—	Artikel 34
—	Artikel 35
—	Artikel 40
—	Artikel 41
Artikel 30	—
Artikel 31	—
Artikel 32	—
Artikel 33	—
Artikel 34	—
Artikel 35	—
Artikel 36	Artikel 53
—	Artikel 53, stk. 3
Artikel 37, stk. 1	Artikel 31, stk. 1
—	Artikel 31, stk. 2 og 3
Artikel 37, stk. 2	—
Artikel 38	Artikel 32
Artikel 39	Artikel 36
Artikel 40	Artikel 42 og artikel 47, stk. 1
—	Artikel 45
—	Artikel 46
—	Artikel 47, stk. 2
Artikel 41, stk. 1	Artikel 43, stk. 1
Artikel 41, stk. 2	Artikel 47, stk. 3

Forordning (EF) nr. 2201/2003	Nærværende forordning
—	Artikel 47, stk. 4, 5 og 6
Artikel 42, stk. 1	Artikel 43, stk. 1
Artikel 42, stk. 2	Artikel 47, stk. 3
Artikel 43	Artikel 37 og 48
—	Artikel 49
—	Artikel 50
Artikel 44	—
Artikel 45, stk. 1	Artikel 31, stk. 1
Artikel 45, stk. 2	Artikel 31, stk. 2
—	Artikel 31, stk. 3
Artikel 46	Artikel 65
Artikel 47, stk. 1	Artikel 51, stk. 1
—	Artikel 51, stk. 2
—	Artikel 52
Artikel 48	Artikel 54
—	Artikel 55
—	Artikel 56
—	Artikel 57
—	Artikel 58
—	Artikel 59
—	Artikel 60
—	Artikel 61
—	Artikel 62
—	Artikel 63
—	Artikel 64
—	Artikel 66
—	Artikel 67
—	Artikel 68
Artikel 49	Artikel 73
Artikel 50	Artikel 74, stk. 1
—	Artikel 74, stk. 2
Artikel 51	Artikel 75

Forordning (EF) nr. 2201/2003	Nærværende forordning
Artikel 52	Artikel 90
Artikel 53	Artikel 76
Artikel 54	Artikel 77, stk. 1
—	Artikel 77, stk. 2 og 3
—	Artikel 78
—	Artikel 79, litra a)
Artikel 55, stk. 1, litra a)	Artikel 79, litra b)
Artikel 55, stk. 1, litra b)	Artikel 79, litra c)
—	Artikel 79, litra d)
Artikel 55, stk. 1, litra c)	Artikel 79, litra e)
Artikel 55, stk. 1, litra d)	Artikel 79, litra f)
Artikel 55, stk. 1, litra e)	Artikel 79, litra g)
—	Artikel 80
—	Artikel 81
Artikel 56, stk. 1	Artikel 82, stk. 1
—	Artikel 82, stk. 2, 3 og 4
Artikel 56, stk. 2	Artikel 82(5)
—	Artikel 82(6)
Artikel 56, stk. 3	Artikel 82(7)
—	Artikel 82(8)
Artikel 57, stk. 1 og 2	—
Artikel 57, stk. 3	Artikel 83, stk. 1
Artikel 57, stk. 4	Artikel 83, stk. 2
Artikel 58	Artikel 84
—	Artikel 85
—	Artikel 86
—	Artikel 87
—	Artikel 88
—	Artikel 89
—	Artikel 91
Artikel 59	Artikel 94
Artikel 60, litra a), b), c) og d)	Artikel 95

Forordning (EF) nr. 2201/2003	Nærværende forordning
Artikel 60, litra e)	Artikel 96
Artikel 61	Artikel 97, stk. 1
—	Artikel 97, stk. 2
Artikel 62	Artikel 98
Artikel 63	Artikel 99
Artikel 64, stk. 1	Artikel 100, stk. 1
Artikel 64, stk. 2, 3 og 4	—
—	Artikel 100, stk. 2
Artikel 65, stk. 1	Artikel 101, stk. 1
—	Artikel 101, stk. 2
Artikel 66	Artikel 102
Artikel 67	Artikel 103
Artikel 68	Artikel 103
Artikel 69	Artikel 92
Artikel 70	—
—	Artikel 93
Artikel 71	Artikel 104
Artikel 72	Artikel 105
Bilag I	Bilag II
—	Bilag I
Bilag II	Bilag III
—	Bilag IV
Bilag III	Bilag V
Bilag IV	Bilag VI
—	Bilag VII
—	Bilag VIII
—	Bilag IX